

Vsebina

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

- ★ **Uredba Komisije (EU) št. 709/2014 z dne 20. junija 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 152/2009 glede določanja vsebnosti dioksinov in polikloriranih bifenilov ⁽¹⁾** 1
- ★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 710/2014 z dne 23. junija 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi s pogoji uporabe postopka skupnega odločanja o bonitetnih zahtevah za posamezne institucije v skladu z Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾** 19
- Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 711/2014 z dne 26. junija 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 1484/95 v zvezi z določitvijo reprezentativnih cen v sektorjih perutninskega mesa in jajc ter za albumine iz jajc 60
- Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 712/2014 z dne 26. junija 2014 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 62

SKLEPI

2014/398/EU:

- ★ **Sklep Sveta z dne 20. junija 2014 o imenovanju treh italijanskih članov in štirih italijanskih nadomestnih članov Odbora regij** 64

2014/399/EU:

- ★ **Sklep Sveta z dne 24. junija 2014 o stališču, ki se v imenu Evropske unije sprejme v okviru Generalnega sveta Svetovne trgovinske organizacije glede pristopa Islamske republike Afganistan k Svetovni trgovinski organizaciji** 66

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

★ Sklep Sveta 2014/400/SZVP z dne 26. junija 2014 o podaljšanju mandata posebnega predstavnika Evropske unije na Kosovu	68
★ Sklep Sveta 2014/401/SZVP z dne 26. junija 2014 o Satelitskem centru Evropske unije in razveljavitvi Skupnega ukrepa 2001/555/SZVP o ustanovitvi Satelitskega centra Evropske unije	73
2014/402/EU:	
★ Izvedbeni sklep Komisije z dne 25. junija 2014 o omejitvi dovoljenj za biocidne pripravke, ki vsebujejo IPBC, ki jih je Nemčija priglasila v skladu z Direktivo 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta (notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 4167) ⁽¹⁾	85

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 709/2014**z dne 20. junija 2014****o spremembi Uredbe (ES) št. 152/2009 glede določanja vsebnosti dioksinov in polikloriranih bifenilov****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali ⁽¹⁾, ter zlasti člena 11(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Komisije (ES) št. 152/2009 ⁽²⁾ vključuje metode za določanje vsebnosti polikloriranih dibenzo-p-dioksinov (PCDD), polikloriranih dibenzofuranov (PCDF) in dioksinom podobnih polikloriranih bifenilov (PCB) v krmi.
- (2) Določiti bi bilo treba zahteve za presejalne metode, s katerimi se določijo vzorci z znatno vsebnostjo PCDD/F in dioksinom podobnih PCB (po možnosti z izbiro vzorcev, ki presegajo pragove ukrepanja, in zagotavljanjem izbire vzorcev, ki presegajo mejne vrednosti) in ki ima visoko prepustnost. Glede mejnih vrednosti bi moral biti delež lažno skladnih vzorcev pri navedenih presejalnih metodah pod 5 %.
- (3) Kadar rezultati, doseženi s presejalno metodo, presegajo izločitveno vrednost, bi bilo treba izvirni vzorec analizirati z metodo, ki lahko identificira in opredeli količino PCDD/F in dioksinom podobnih PCB v vzorcu. Take metode se v nadaljnjem besedilu imenujejo „potrditvene metode“. Tehnični napredek in razvoj sta pokazala, da bi bilo treba poleg plinske kromatografije/masne spektrometrije visoke ločljivosti (GC-HRMS) dovoliti uporabo plinske kromatografije/tandemske masne spektrometrije (GC-MS/MS) kot potrditvene metode za preverjanje skladnosti z mejnimi vrednostmi.
- (4) Na podlagi izkušenj, pridobljenih z uporabo trenutno veljavnih pravil, je ustrezna sprememba trenutnih določb glede nujnosti dvakratne analize, ocene skladnosti v primeru dvakratne analize in zahteve po sprejemljivi razliki med rezultati na zgornji meji in spodnji meji.
- (5) Uredbo (ES) št. 152/2009 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (6) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

⁽¹⁾ UL L 165, 30.4.2004, str. 1.⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 152/2009 z dne 27. januarja 2009 o določitvi metod vzorčenja in analitskih metod za uradni nadzor krme (UL L 54, 26.2.2009, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Del B Priloge V k Uredbi (ES) št. 152/2009 se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. junija 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA

V Prilogi V k Uredbi (ES) št. 152/2009 se del B „DOLOČANJE RAVNI DIOKSINOV (PCDD/PCDF) IN PCB“ nadomesti z naslednjim:

„B. DOLOČANJE VSEBNOSTI DIOKSINOV (PCDD/PCDF) IN PCB

POGLAVJE I

Metode vzorčenja in razlaga rezultatov analize**1. Namen in področje uporabe**

Vzorci za uradni nadzor vsebnosti polikloriranih dibenzo-p-dioksinov (PCDD), polikloriranih dibenzofuranov (PCDF), dioksinom podobnih polikloriranih bifenilov (PCB) ^{(1)*} in dioksinom nepodobnih PCB v krmi se odvzamejo v skladu z določbami iz Priloge I. Upoštevajo se kvantitativne zahteve za nadzor snovi ali proizvodov, enakomerno razporejenih po krmi, kot je določeno v točki 5.1 Priloge I. Tako pridobljeni sestavljeni vzorci se obravnavajo kot reprezentativni za serije ali podserije, iz katerih so odvzeti. Skladnost z mejnimi vrednostmi, določenimi v Direktivi 2002/32/ES, se ugotavlja na podlagi vrednosti, ugotovljenih v laboratorijskih vzorcih.

V tem delu B se uporabljajo opredelitve pojmov iz Priloge I k Odločbi Komisije 2002/657/ES ^{(2)*}.

Poleg navedenih opredelitev se v tem delu B uporabljajo tudi naslednje opredelitve pojmov:

„Presejalne metode“ pomenijo metode za izbiro tistih vzorcev, katerih vsebnosti PCDD/F in dioksinom podobnih PCB presegajo mejne vrednosti ali pragove ukrepanja. Omogočati morajo stroškovno učinkovito veliko prepustnost vzorcev in tako povečati možnosti za odkrivanje novih incidentov z veliko izpostavljenostjo in nevarnostjo za zdravje potrošnikov. Presejalne metode temeljijo na bioanalitskih metodah ali metodah GC-MS. Rezultati vzorcev, ki pri preverjanju skladnosti z mejno vrednostjo presegajo izločitveno vrednost, se preverijo s popolno ponovno analizo izvirnega vzorca s potrditveno metodo.

„Potrditvene metode“ pomenijo metode, ki zagotavljajo celovite ali dopolnilne informacije o PCDD/F in dioksinom podobnih PCB ter njihovo natančno količinsko določitev pri mejni vrednosti ali po potrebi pragu za ukrepanje. Take metode uporabljajo plinsko kromatografijo/masno spektrometrijo visoke ločljivosti (GC-HRMS) ali plinsko kromatografijo/tandemsko masno spektrometrijo (GC-MS/MS).

2. Skladnost serije ali podserije z mejno vrednostjo**2.1 Glede dioksinom nepodobnih PCB**

Serija je v skladu z mejno vrednostjo, če rezultat analize ne presega mejne vrednosti dioksinom nepodobnih PCB iz Direktive 2002/32/ES ob upoštevanju merilne negotovosti.

Serija ni v skladu z mejno vrednostjo, če rezultat analize na zgornji meji ^{(3)*}, potrjen z dvakratno analizo ^{(4)*}, presega mejno vrednost iz Direktive 2002/32/ES ob upoštevanju merilne negotovosti. Povprečje dveh določanj se ob upoštevanju merilne negotovosti uporablja za preverjanje skladnosti.

Merilna negotovost se upošteva po enem od naslednjih pristopov:

- z izračunom razširjene nezanesljivosti ob uporabi faktorja zajetja 2, ki zagotavlja 95-odstotno stopnjo zaupanja. Serija ali podserija ni skladna, če je izmerjena vrednost minus U nad mejno vrednostjo,
- z določitvijo odločitvene meje (CCa) v skladu s točko 3.1.2.5 Priloge I k Odločbi 2002/657/ES. Serija ali podserija ni skladna, če je izmerjena vrednost enaka ali večja od CCa.

Odstavki 1, 2 in 3 se uporabljajo za rezultat analize, pridobljen na vzorcu za uradni nadzor. Pri analizi za dopolnilno izvedensko mnenje ali referenčne namene se uporabljajo nacionalna pravila.

2.2 Glede PCDD/F in dioksinom podobnih PCB

Serija je v skladu z mejnimi vrednostmi, če rezultat posamezne analize,

- opravljene s presejalno metodo, pri kateri je delež lažno skladnih rezultatov manjši od 5 %, pokaže, da vsebnost ne presega zadevne mejne vrednosti PCDD/PCDF ter vsote PCDD/PCDF in dioksinom podobnih PCB iz Direktive 2002/32/ES,
- opravljene s potrditveno metodo, ne presega zadevne mejne vrednosti PCDD/PCDF ter vsote PCDD/PCDF in dioksinom podobnih PCB iz Direktive 2002/32/ES ob upoštevanju merilne negotovosti.

Za presejalne teste se določi izločitvena vrednost za odločitev o skladnosti vzorca z zadevnimi mejnimi vrednostmi, določenimi za PCDD/PCDF ali za vsoto PCDD/PCDF in dioksinom podobnih PCB.

Serija ni v skladu z mejno vrednostjo, če rezultat analize na zgornji meji ⁽⁵⁾*, pridobljen s potrditveno metodo in potrjen z dvakratno analizo, presega mejno vrednost iz Direktive 2002/32/ES ob upoštevanju merilne negotovosti ⁽⁶⁾*. Povprečje dveh določanj se ob upoštevanju merilne negotovosti uporablja za preverjanje skladnosti.

Merilna negotovost se upošteva po enem od naslednjih pristopov:

- z izračunom razširjene nezanesljivosti ob uporabi faktorja zajetja 2, ki zagotavlja 95-odstotno stopnjo zaupanja. Serija ali podserija ni skladna, če je izmerjena vrednost minus U nad mejno vrednostjo. Pri ločenem preskušanju za določitev PCDD/PCDF in dioksinom podobnih PCB se vsota ocenjene razširjene negotovosti ločenih rezultatov analize vsebnosti PCDD/PCDF in dioksinu podobnih PCB uporablja za vsoto PCDD/PCDF in dioksinom podobnih PCB,
- z določitvijo odločitvene meje (CC_α) v skladu s točko 3.1.2.5 Priloge I k Odločbi 2002/657/ES. Serija ali podserija ni skladna, če je izmerjena vrednost enaka ali večja od CC_α.

Odstavki od 1 do 4 se uporabljajo za rezultat analize, pridobljen na vzorcu za uradni nadzor. Pri analizi za dopolnilno izvedensko mnenje ali referenčne namene se uporabljajo nacionalna pravila.

3. Rezultati, ki presegajo pragove ukrepanja iz Priloge II k Direktivi 2002/32/ES

Pragovi ukrepanja so orodje za izbiro vzorcev v tistih primerih, ko je treba določiti vir kontaminacije in sprejeti ukrepe za njeno zmanjšanje ali odpravo. S presejalnimi metodami se določijo ustrezne izločitvene vrednosti za izbiro navedenih vzorcev. Če so za določitev vira kontaminacije in zmanjšanje ali odpravo kontaminacije potrebna precejšnja prizadevanja, je morda prekoračitev pragov ukrepanja primerno potrditi z dvakratno analizo s potrditveno metodo ob upoštevanju merilne negotovosti ⁽⁷⁾*.

POGLAVJE II

Priprava vzorca in zahteve za analitske metode pri uradnem nadzoru vsebnosti dioksinov (PCDD/PCDF) in dioksinom podobnih PCB v krmi

1. Področje uporabe

Zahteve iz tega poglavja se uporabijo, kadar se krma analizira za uradni nadzor vsebnosti 2,3,7,8-substituiranih polikloriranih dibenzo-p-dioksinov in polikloriranih dibenzofuranov (PCDD/F) ter dioksinom podobnih polikloriranih bifenilov (dioksinom podobnih PCB) in za druge regulativne namene.

Prisotnost PCDD/F in dioksinom podobnih PCB v krmi se lahko spremlja z dvema različnima vrstama analitskih metod:

(a) Presejalne metode

Cilj presejalnih metod je izbrati tiste vzorce, katerih vsebnosti PCDD/F in dioksinom podobnih PCB presegajo mejne vrednosti ali pragove ukrepanja. Presejalne metode morajo omogočati stroškovno učinkovito veliko prepustnost vzorcev in tako povečati možnosti za odkrivanje novih incidentov z veliko izpostavljenostjo in nevarnostjo za zdravje potrošnikov. Z njihovo uporabo naj bi se izognili lažno skladnim rezultatom. Lahko vključujejo bioanalitske metode in metode GC-MS.

Potrditvene metode primerjajo rezultat analize z izločitveno vrednostjo in omogočajo jasno odločitev o morebitni prekoračitvi mejne vrednosti ali praga ukrepanja. Koncentracijo PCDD/F ter vsoto PCDD/F in dioksinom podobnih PCB v vzorcih, za katere se domneva, da niso v skladu z mejno vrednostjo, je treba določiti/potrditi s potrditveno metodo.

Poleg tega lahko presejalne metode nakažejo vsebnost PCDD/F in dioksinom podobnih PCB v vzorcu. V primeru uporabe bioanalitskih presejalnih metod se rezultat izrazi v bioanalitskih ekvivalentih (BEQ), v primeru uporabe fizikalno-kemijskih metod GC-MS pa v toksičnih ekvivalentih (TEQ). Številčno izraženi rezultati presejalnih metod so primerni za dokaz skladnosti ali sumljive neskladnosti ali prekoračitve pragov ukrepanja in omogočajo oceno območja vsebnosti v primeru nadaljnjih testov s potrditvenimi metodami. Niso primerni za namene, kot so ocenjevanje osnovnih vrednosti, ocenjevanje vnosa, spremljanje časovnih trendov vsebnosti ali ponovno ocenjevanje pragov ukrepanja in mejnih vrednosti.

(b) Potrditvene metode

Potrditvene metode omogočajo nedvoumno identifikacijo in kvantifikacijo PCDD/F in dioksinom podobnih PCB, prisotnih v vzorcu, in zagotavljajo celovite informacije na ravni kongenera. Zato te metode omogočajo nadzor mejnih vrednosti in pragov ukrepanja, vključno s potrditvijo rezultatov, pridobljenih s presejalnimi metodami. Poleg tega se rezultati lahko uporabljajo za druge namene, na primer za določitev nizkih osnovnih vsebnosti v krmi po spremljanje časovnih gibanj, oceno izpostavljenosti ter vzpostavitev zbirke podatkov za morebitno ponovno oceno pragov ukrepanja in mejnih vrednosti. Pomembne so tudi za določitev vzorcev kongenerov za ugotovitev vira mogoče kontaminacije. Take metode uporabljajo GC-HRMS. Za določitev skladnosti ali neskladnosti z mejno vrednostjo se lahko uporabi tudi GC-MS/MS.

2. Ozadje

Za izračun koncentracij toksičnega ekvivalenta (TEQ) se koncentracije posameznih snovi v danem vzorcu pomnožijo z njihovim ustreznim faktorjem toksične ekvivalentnosti (TEF, glej opombo(1)* iz poglavja I), in se nato seštejejo, da se dobi skupna koncentracija dioksinom podobnih spojin, izraženih kot toksični ekvivalenti (TEQ).

V tem delu B sprejemljiva specifična meja določanja posameznega kongenera pomeni najnižjo vsebnost analita, ki se lahko izmeri s sprejemljivo statistično gotovostjo, ki izpolnjuje merila za identifikacijo, kot so opisana v mednarodno priznanih standardih, na primer v standardu EN 1212: 16215 (Krma – Določanje dioksinov in dioksinom podobnih PCB z GC-HRMS in indikatorjev PCB z GC-HRMS) in/ali v metodah EPA 1613 in 1668, kakor so bile revidirane.

Meja količinskega določanja posameznega kongenera se lahko opredeli kot:

- (a) koncentracija analita v ekstraktu vzorca, ki ustvari instrumentalni odziv pri sledenju dveh različnih ionov, ki ju je treba spremljati z razmerjem med signalom in šumom vsaj S/N 3: 1 pri manj občutljivem signalu neobdelanih podatkov, ali
- (b) točka najnižje koncentracije na umeritveni krivulji, ki omogoča sprejemljivo ($\leq 30\%$) in dosledno (merjeno vsaj na začetku in na koncu analitične serije vzorcev) odstopanje od povprečnega faktorja relativnega odziva, izračunanega za vse točke na umeritveni krivulji v vsaki seriji vzorcev, če zaradi tehničnih razlogov izračun signal/šum ne zagotovi zanesljivih rezultatov. LOQ se izračuna iz točke najnižje koncentracije ob upoštevanju izkoristka internih standardov in količine vzorca.

Bioanalitske presejalne metode ne dajejo rezultatov na ravni kongenerov, temveč zgolj nakažejo (*) vrednosti toksičnih ekvivalentov (TEQ), izražene v bioanalitskih ekvivalentih (BEQ), saj vse spojine, ki so prisotne v ekstraktu vzorca in pokažejo odziv pri testiranju, morda ne izpolnjujejo vseh zahtev načela TEQ.

Presejalne in potrditvene metode se lahko uporabijo za nadzor določene matrice le, če so metode dovolj občutljive, da zanesljivo odkrijejo vsebnosti pri pragu ukrepanja ali mejni vrednosti.

3. Zahteve za zagotavljanje kakovosti

- 3.1 Sprejeti je treba ukrepe za preprečevanje navzkrižne kontaminacije na vseh stopnjah vzorčenja in analitskega postopka.
- 3.2 Vzorci se hranijo in prevažajo v steklenih, aluminijastih, polipropilenskih ali polietilenskih posodah, ki so primerne za shranjevanje in ne vplivajo na vsebnost PCDD/PCDF in dioksinom podobnih PCB v vzorcih. Iz posode za vzorce se odstrani sledi papirnega prahu.

- 3.3 Hramba in prevoz vzorcev se izvedeta tako, da se ohrani neoporečnost vzorca krme.
- 3.4 Če je ustrezno, se vsak laboratorijski vzorec drobno zmelje in temeljito premeša po postopku, s katerim se dokazano doseže popolna homogenizacija (npr. zmleto tako, da se preseje z 1-milimetrskim sitom). Če je vsebnost vlage previsoka, se vzorci pred mletjem posušijo.
- 3.5 Reagenti, steklovina in oprema se nadzorujejo zaradi mogočega vpliva na rezultate, izražene v TEQ ali BEQ.
- 3.6 Slepa analiza se opravi z izvedbo celotnega analitskega postopka, iz katerega se izpusti le vzorec.
- 3.7 Pri bioanalitskih metodah se testirata steklovina in topilo, ki se uporabljata za analizo, da ne vsebujeta spojin, ki vplivajo na ugotavljanje ciljnih spojin v delovnem območju. Steklovina se spere s topili ali segreje do temperatur, primernih za odstranitev sledi PCDD/PCDF, dioksinom podobnih spojin in motečih spojin s površine.
- 3.8 Količina vzorca, uporabljenega za ekstrakcijo, zadostuje za izpolnjevanje zahtev glede dovolj nizkega delovnega območja, vključno s koncentracijami mejnih vrednosti ali praga ukrepanja.
- 3.9 Posebni postopki za pripravo vzorca, ki se uporabljajo za obravnavane proizvode, so skladni z mednarodno sprejetimi smernicami.

4. **Zahteve za laboratorije**

- 4.1 V skladu z določbami Uredbe (ES) št. 882/2004 laboratorije akreditirajo priznani organi, ki delujejo v skladu z zahtevami ISO Guide 58, s čimer je zagotovljeno, da izvajajo analitsko zagotavljanje kakovosti. Laboratoriji se akreditirajo po standardu EN ISO/IEC 17025.
- 4.2 Sposobnost laboratorijev se dokazuje z nenehnim uspešnim sodelovanjem v medlaboratorijskih študijah za določanje PCDD/PCDF in dioksinom podobnih PCB v ustreznih matricah krme in območjih koncentracij.
- 4.3 Laboratoriji, ki izvajajo presejalne metode za rutinski nadzor vzorcev, vzpostavijo tesno sodelovanje z laboratoriji, ki izvajajo potrditveno metodo, da se zagotovi kakovost in potrdijo rezultati analize sumljivih vzorcev.

5. **Osnovne zahteve za analitske postopke za dioksine (PCDD/PCDF) in dioksinom podobne PCB**

5.1 *Nizko delovno območje in meje določanja*

Za PCDD/PCDF so zaradi izredne toksičnosti nekaterih od teh spojin zaznavne količine v zgornjem femtogramskem območju (10^{-15} g). Za večino kongenerov PCB je meja določanja v nanogramskem območju (10^{-9} g) že zadostna. Za merjenje bolj toksičnih dioksinom podobnih kongenerov PCB (zlasti neorto substituiranih kongenerov) spodnji del delovnega območja dosega spodnje pikogramsko območje (10^{-12} g). Za vse druge kongenere PCB zadostuje meja določanja v nanogramskem območju (10^{-9} g).

5.2 *Velika selektivnost (specifičnost)*

- 5.2.1 Razlikovati je treba med PCDD/PCDF in dioksinom podobnimi PCB ter številnimi drugimi spojinami, ki se ekstrahirajo hkrati in so morda moteče ter so prisotne v koncentracijah, ki so do več velikostnih razredov višje od predpisanih analitov. Za metode GC-MS je treba razlikovati med različnimi kongeneri, na primer med toksičnimi (npr. 17 2,3,7,8-substituiranih PCDD/PCDF in 12 dioksinom podobnih PCB) in drugimi kongeneri.
- 5.2.2 Bioanalitske metode omogočajo ugotavljanje ciljnih spojin kot vsote PCDD/PCDF in/ali dioksinom podobnih PCB. Vzorec se očisti, da se odstranijo spojine, ki povzročajo lažno neskladne rezultate, ali spojine, ki lahko zmanjšajo odziv in povzročijo lažno skladne rezultate.

5.3 Velika točnost (pravilnost in natančnost, navidezni izkoristek pri bioloških testih)

5.3.1 Pri metodah GC-MS določanje zagotovi veljavno oceno pravih koncentracij v vzorcu. Zahteva se velika točnost, da se prepreči zavrnitev rezultata analize vzorca zaradi slabe zanesljivosti ugotovljene vrednosti TEQ. Točnost se izrazi kot *pravilnost* (razlika med izmerjeno srednjo vrednostjo analita v certificiranem materialu in njegovo certificirano vrednostjo, izraženo kot delež te vrednosti) in *natčnost* (natčnost RSD_R se izračuna kot relativni standardni odklik od rezultatov, pridobljenih pri vnaprej določenih pogojih obnovljivosti).

5.3.2 Pri bioanalitskih metodah se določi navidezni izkoristek pri bioloških testih. Navidezni izkoristek pri bioloških testih pomeni vrednost BEQ, izračunano iz umeritvene krivulje na podlagi TCDD ali PCB 126, popravljene za slepe vrednosti in nato deljene z vrednostjo TEQ, določeno s potrditveno metodo. Njegov namen je popraviti vplive, kot so izguba PCDD/PCDF in dioksinom podobnih spojin med postopki ekstrakcije in čiščenja, soekstrahirane spojine, ki povečujejo ali zmanjšujejo odziv (agonistični in antagonistični učinki), kakovost prilagajanja krivulje ali razlike med vrednostmi faktorja toksične ekvivalentnosti (TEF) in relativne učinkovitosti (REP). Navidezni izkoristek pri bioloških testih se izračuna iz ustreznih referenčnih vzorcev, ki imajo reprezentativno porazdelitev kongenerov v območju predpisane vrednosti.

5.4 Validacija v območju mejne vrednosti in splošni ukrepi za zagotavljanje kakovosti

5.4.1 Laboratoriji dokažejo zmogljivost metode v območju mejne vrednosti, npr. 0,5-kratna, 1-kratna in 2-kratna mejna vrednost s sprejemljivim koeficientom variacije za ponovljene analize, med postopkom validacije in rutinsko analizo.

5.4.2 Redne slepe kontrole in preskusi z dodatkom ali analize kontrolnih vzorcev (če je na voljo, je zaželen certificiran referenčni material) se izvajajo kot notranji nadzorni ukrepi za zagotavljanje kakovosti. Za slepe kontrole, preskuse z dodatkom ali analize kontrolnih vzorcev se vodijo in preverjajo kontrolne karte, s čimer se zagotovi, da je zmogljivost analiz v skladu z zahtevami.

5.5 Meja določanja

5.5.1 Za bioanalitsko presejalno metodo določitev meje določanja (LOQ) ni nujna zahteva, vendar je treba dokazati, da lahko metoda razlikuje med slepo vrednostjo in izločitveno vrednostjo. Pri določanju vrednosti BEQ se določi prag poročanja zaradi obravnave vzorcev, pri katerih je odziv pod tem pragom. Za prag poročanja je treba dokazati, da se razlikuje najmanj za trikrat od postopka s slepimi vzorci, pri katerih je odziv pod delovnim območjem. Zato se izračuna na podlagi vzorcev, ki vsebujejo ciljne spojine blizu zahtevane najnižje vrednosti, ne pa na podlagi razmerja med signalom in šumom ali slepega testa.

5.5.2 Meja določanja za potrditveno metodo mora biti približno pri petini mejne vrednosti.

5.6 Merila za analizo

Za zanesljive rezultate potrditvenih ali presejalnih metod so izpolnjena naslednja merila v območju mejne vrednosti ali praga ukrepanja za vrednost TEQ ali BEQ, ki je določena kot celotna vrednost TEQ (kot vsota PCDD/PCDF in dioksinom podobnih PCB) ali posebej za PCDD/PCDF in dioksinom podobne PCB:

	Presejanje z bioanalitskimi ali fizikalno-kemijskimi metodami	Potrditvene metode
Delež lažno skladnih rezultatov ⁽¹⁾	< 5 %	
Pravilnost		– 20 % do + 20 %
Ponovljivost (RSD_r)	< 20 %	
Interna laboratorijska obnovljivost (RSD_R)	< 25 %	< 15 %

⁽¹⁾ Glede na mejne vrednosti.

5.7 Posebne zahteve za presejalne metode

5.7.1 Pri presejanju se lahko uporabijo metode GC-MS in bioanalitske metode. Metode GC-MS izpolnjujejo zahteve iz točke 6. Za bioanalitske metode na celični osnovi so posebne zahteve določene v točki 7.

5.7.2 Laboratoriji, ki izvajajo presejalne metode za rutinski nadzor vzorcev, vzpostavijo tesno sodelovanje z laboratoriji, ki izvajajo potrditveno metodo.

5.7.3 Med rutinsko analizo je treba opraviti preverjanje zmogljivosti presejalne metode z analitskim zagotavljanjem kakovosti in nenehno validacijo metod. Nenehno se izvaja program nadzora nad skladnimi rezultati.

5.7.4 Preverjanje mogočega zmanjšanja celične odzivnosti in citotoksičnosti:

20 % ekstraktov vzorcev se izmeri med rutinskim presejanjem brez 2,3,7,8-TCDD in z dodanim 2,3,7,8-TCDD, ki ustreza mejni vrednosti ali pragu ukrepanja, da se preveri, ali je morda odziv zmanjšan zaradi motečih snovi v ekstraktu vzorca. Izmerjena koncentracija vzorca z dodatkom se primerja z vsoto koncentracije ekstrakta brez dodatka in koncentracije z dodatkom. Če je ta izmerjena koncentracija za več kot 25 % nižja od izračunane (vsote) koncentracije, to kaže na mogoče zmanjšanje signala, zato se za zadevni vzorec opravi potrditvena analiza GC-HRMS. Rezultati se spremljajo v kontrolnih kartah.

5.7.5 Zagotavljanje kakovosti skladnih vzorcev:

Približno od 2 % do 10 % skladnih vzorcev, odvisno od matrice vzorca in laboratorijskih izkušenj, je treba potrditi z GC-HRMS.

5.7.6 Določitev deleža lažno skladnih rezultatov na podlagi podatkov o zagotavljanju kakovosti:

Določi se delež lažno skladnih rezultatov pri presejanju vzorcev pod mejno vrednostjo ali pragom ukrepanja in nad njima. Dejanski delež lažno skladnih rezultatov je manjši kot 5 %. Ko je pri zagotavljanju kakovosti skladnih vzorcev na voljo najmanj 20 potrjenih rezultatov na matrico/skupino matric, se na podlagi te zbirke podatkov pripravijo ugotovitve o deležu lažno skladnih rezultatov. Rezultati vzorcev, analiziranih s primerjalnimi preskusi ali med kontaminacijami, ki zajemajo območje koncentracije do na primer dvakratne mejne vrednosti, so prav tako lahko vključeni v kvoto 20 rezultatov za oceno deleža lažno skladnih rezultatov. Vzorci zajemajo najpogostejše vzorce kongenerov, ki predstavljajo različne vire.

Čeprav je glavni namen presejalnih testov odkrivanje vzorcev, ki presegajo prag ukrepanja, je merilo za določanje deleža lažno skladnih rezultatov mejna vrednost, ob upoštevanju merilne negotovosti potrditvene metode.

5.7.7 Morebitni neskladni vzorci pri presajanju se vedno preverijo s popolno ponovno analizo izvirnega vzorca s potrditveno analitsko metodo. Ti vzorci se lahko uporabijo tudi za oceno deleža lažno neskladnih rezultatov. Pri presejalnih metodah je delež lažno neskladnih rezultatov delež rezultatov, za katere je s potrditveno analizo potrjeno, da so skladni, čeprav je bilo pri predhodnem presejanju ugotovljeno, da je vzorec morda neskladen. Ocena koristnosti presejalne metode temelji na primerjavi lažno neskladnih vzorcev in celotnega števila pregledanih vzorcev. Ta delež je dovolj majhen, da je uporaba presejalnega orodja koristna.

5.7.8 Bioanalitske metode vsaj pri pogojih validacije veljavno pokažejo vrednost TEQ, ki je izračunana in izražena kot BEQ.

Tudi pri bioanalitskih metodah, opravljenih pri pogojih ponovljivosti, je interna laboratorijska ponovljivost (RSD_i) običajno manjša od obnovljivosti (RSD_r).

6. Posebne zahteve za metode gc-ms za presejalne in potrditvene namene

6.1 Sprejemljive razlike med rezultati WHO-TEQ na zgornji in spodnji meji

Razlika med vrednostmi na zgornji in spodnji meji ne presega 20 % za potrditev prekoračitve mejne vrednosti ali v primeru potrebe po pragovih ukrepanja.

6.2 Nadzor izkoristka

- 6.2.1 Dodajanje s ^{13}C -označenih 2,3,7,8-klor substituiranih internih standardov za PCDD/PCDF in s ^{13}C -označenih internih standardov za dioksinom podobne PCB se izvede na samem začetku analitske metode, na primer pred ekstrakcijo, da se validira analitski postopek. Doda se vsaj en kongener za vsako od tetra- do okta-kloriranih homolognih skupin za PCDD/PCDF in vsaj en kongener za vsako od homolognih skupin za dioksinom podobne PCB (ali vsaj en kongener za vsak masno spektrometričen izbran ion s funkcijo evidentiranja, ki se uporablja za spremljanje PCDD/PCDF in dioksinom podobnih PCB). Pri potrditvenih metodah se uporablja vseh 17 s ^{13}C -označenih 2,3,7,8-klor substituiranih internih standardov za PCDD/PCDF in vseh 12 s ^{13}C -označenih internih standardov za dioksinom podobne PCB.
- 6.2.2 Prav tako se določijo relativni odzivni faktorji za tiste kongenere, za katere ni dodan noben od s ^{13}C -označenih analogov z uporabo ustreznih raztopin za umerjanje.
- 6.2.3 Za krmo rastlinskega in živalskega izvora, ki vsebuje manj kot 10 % maščob, je dodatek internih standardov pred ekstrakcijo obvezen. Za krmo živalskega izvora, ki vsebuje več kot 10 % maščob, se lahko interni standardi dodajo pred ekstrakcijo maščob ali po njej. Izvede se ustrezna validacija učinkovitosti ekstrakcije, ki je odvisna od faze, pri kateri se dodajo interni standardi, in od tega, ali se o rezultatih poroča na podlagi proizvoda ali maščob.
- 6.2.4 Pred analizo GC-MS se dodata 1 ali 2 (nadomestna) standarda za izračun izkoristka.
- 6.2.5 Zahteva se nadzor izkoristka. Za potrditvene metode so izkoristki posameznih internih standardov v območju od 60 % do 120 %. Manjši ali večji izkoristki za posamezne kongenere, še zlasti za nekatere hepta- in okta-klorirane dibenzo-p-dioksine in dibenzofurane, so sprejemljivi, če njihov prispevek k vrednosti TEQ ne presega 10 % celotne vrednosti TEQ (na podlagi vsote PCDD/PCDF in dioksinom podobnih PCB). Pri presejalnih metodah GC-MS so izkoristki v območju 30 % do 140 %.

6.3 Odstranitev motečih snovi

- PCDD/PCDF se od motečih kloriranih spojin, kot so dioksinom nepodobni PCB in klorirani difenil etri, ločijo z ustreznimi kromatografskimi tehnikami (prednost imajo florisil, koloni iz aluminijevega oksida in/ali ogljikovi koloni).
- Plinskokromatografsko ločevanje izomerov je < 25 % od vrha do vrha med 1,2,3,4,7,8-HxCDF in 1,2,3,6,7,8-HxCDF.

6.4 Umerjanje s standardno krivuljo

Obseg umeritvene krivulje zajema ustrezno območje mejne vrednosti ali pragov ukrepanja.

6.5 Posebna merila za potrditvene metode

- Za GC-HRMS:

V HRMS je ločljivost tipično večja od ali enaka 10 000 za celotni masni razpon pri 10 % doline.

Izpolnjevanje nadaljnjih meril za identifikacijo in potrditev, kot so opisana v mednarodno priznanih standardih, na primer v standardu EN 2012: 16215 (Krma – Določanje dioksinov in dioksinom podobnih PCB z GC/HRMS in indikatorjev PCB z GC/HRMS) in/ali v metodah EPA 1613 in 1668, kakor so bile revidirane.

- Za GC-MS/MS:

Spremljanje najmanj dveh posebnih starševskih ionov, vsakega z enim posebnim ustreznim prehodnim produktom ionom za vse označene in neoznačene analite v okviru analize.

Maksimalna dovoljena toleranca relativnega ionskega odziva je $\pm 15\%$ za izbrane prehodne produktne ione v primerjavi z izračunanimi ali izmerjenimi vrednostmi (povprečje umeritvenih standardov), ki se uporablja za identične pogoje MS/MS, zlasti energijo trka in trka pod plinskim tlakom, za vsak prehod analita.

Ločljivost vsakega kvadripola se določi pri isti ali večji ločljivosti kot ločljivost masne enote (ločljivost masne enote: ustrezna ločljivost za ločitev dveh vrhov iste masne enote) za zmanjšanje morebitnih motečih vplivov na predpisane analite.

Izpolnjevanje nadaljnjih meril, kot so opisana v mednarodno priznanih standardih, na primer v standardu EN 2012: 16215 (Krma – Določanje dioksinov in dioksinom podobnih PCB z GC/HRMS in indikatorjev PCB z GC/HRMS) in/ali v metodah EPA 1613 in 1668, kakor so bile revidirane.

7. Posebne zahteve za bioanalitske metode

Bioanalitske metode so metode, ki temeljijo na uporabi bioloških načel, kot so testi na celični osnovi, testi na osnovi receptorjev ali imunološki testi. V tej točki 7 so določene zahteve za bioanalitske metode na splošno.

S presejalno metodo se načeloma vzorec razvrsti kot skladen ali vzorec s sumom na neskladnost. V ta namen se izračunana vrednost BEQ primerja z izločitveno vrednostjo (glej 7.3). Vzorci pod izločitveno vrednostjo se ugotovijo za skladne, za tiste na tej meji ali nad njo pa se sumi, da niso skladni, zato jih je treba analizirati s potrditveno metodo. V praksi se vrednost BEQ, ki ustreza 2/3 mejne vrednosti, lahko uporabi kot izločitvena vrednost, če je zagotovljeno, da je delež lažno skladnih rezultatov nižji od 5 %, delež lažno neskladnih rezultatov pa sprejemljiv. Ker so mejne vrednosti ločene za PCDD/F ter za vsoto PCDD/F in dioksinom podobnih PCB, preverjanje skladnosti vzorcev brez frakcioniranja zahteva ustrezne izločitvene vrednosti za PCDD/F pri bioloških testih. Za preverjanje vzorcev, ki presegajo pragove ukrepanja, bi bil kot izločitvena vrednost primeren ustrezen delež posameznih pragov ukrepanja.

Poleg tega se lahko pri nekaterih bioanalitskih metodah za vzorce v delovnem območju, ki presegajo prag poročanja, navede okvirna vrednost, izražena v BEQ (glej 7.1.1 in 7.1.6).

7.1 Ocena odzivnosti preskusa

7.1.1 Splošne zahteve

- Kadar se koncentracije izračunajo iz umeritvene krivulje TCDD, vrednosti na spodnjem in zgornjem koncu krivulje pokažejo veliko razliko (visok koeficient variacije, KV). Delovno območje je območje, v katerem je KV manjši kot 15 %. Spodnji del delovnega območja (prag poročanja) se določi najmanj trikrat višje kot postopek s slepimi vzorci. Zgornji del delovnega območja običajno predstavlja vrednost EC_{70} (70 % največje učinkovite koncentracije), vendar je ta nižje, če je KV v tem območju večji kot 15 %. Delovno območje se določi med validacijo. Izločitvene vrednosti (glej točko 7.3) so znotraj delovnega območja.
- Standardne raztopine in ekstrakti vzorcev se preskusijo vsaj z dvakratno analizo. Kadar se uporabijo dvakratne analize, standardne raztopine ali ekstrakti kontrolnih vzorcev, testirani v 4 do 6 jamicah, razporejenih po plošči, pokažejo odziv ali koncentracijo (mogoče le v delovnem območju) na podlagi $KV < 15 \%$.

7.1.2 Umerjanje

7.1.2.1 Umerjanje s standardno krivuljo

- Vrednosti v vzorcih se ocenijo tako, da se primerja odzivnost preskusa z umeritveno krivuljo TCDD (ali PCB 126 ali standardna mešanica PCDD/PCDF/dioksinom podobnih PCB) za izračun vrednosti BEQ v ekstraktu in pozneje v vzorcu.
- Umeritvena krivulja vsebuje 8 do 12 koncentracij (vsaj v dvojniki), z zadostnimi koncentracijami v spodnjem delu krivulje (delovno območje). Posebna pozornost se nameni kakovosti prilagajanja krivulje v delovnem območju. Tako ima vrednost R^2 malo ali sploh nikakršnih koristi za ocenjevanje ustreznosti prilagajanja pri nelinearni regresiji. Boljše prilagajanje se doseže z zmanjšanjem razlike med izračunanimi in ugotovljenimi vrednostmi v delovnem območju krivulje (na primer z zmanjšanjem vsote kvadratov ostankov).
- Ocenjena vrednost v ekstraktu vzorca se nato popravi glede na vrednost BEQ, izračunano za slepi vzorec matrice/topila (da se upoštevajo nečistoče iz uporabljenih topil in kemikalij), in navidezen izkoristek (izračunan iz vrednosti BEQ ustreznih referenčnih vzorcev z reprezentativnimi vzorci kongenerov blizu mejne vrednosti ali praga ukrepanja). Za popravek izkoristka je navidezni izkoristek vedno v zahtevanem območju (glej točko 7.1.4). Referenčni vzorci, ki se uporabijo za popravek izkoristka, izpolnjujejo zahteve iz točke 7.2.

7.1.2.2 Umerjanje z referenčnimi vzorci

Druga možnost je, da se uporabi umeritvena krivulja, pripravljena iz vsaj štirih referenčnih vzorcev (glej točko 7.2.4: ena slepa matrica ter trije referenčni vzorci z 0,5-kratno, 1-kratno in 2-kratno mejno vrednostjo ali prag ukrepanja), zaradi česar popravek slepih vrednosti in izkoristka ni več potreben. V tem primeru se lahko odzivnost preskusa, ki ustreza 2/3 mejne vrednosti (glej točko 7.3), izračuna neposredno iz teh vzorcev in uporabi kot izločitvena vrednost. Za preverjanje vzorcev, ki presegajo pragove ukrepanja, bi bil kot izločitvena vrednost primeren ustrezen delež teh pragov ukrepanja.

7.1.3 Ločeno določanje PCDD/PCDF in dioksinom podobnih PCB

Ekstrakti se lahko razdelijo v frakcije, ki vsebujejo PCDD/PCDF in dioksinom podobne PCB, kar omogoča ločeno navedbo vrednosti TEQ za PCDD/PCDF in dioksinom podobne PCB (v BEQ). Po možnosti se uporabi standardna umeritvena krivulja PCB 126 za oceno rezultatov za frakcijo, ki vsebuje dioksinom podobne PCB.

7.1.4 Navidezni izkoristki pri bioloških testih

„Navidezni izkoristek pri bioloških testih“ se izračuna iz ustreznih referenčnih vzorcev z reprezentativnimi vzorci kongenerov blizu mejne vrednosti ali praga ukrepanja in se izrazi kot delež vrednosti BEQ v primerjavi z vrednostjo TEQ. Odvisno od vrste testa in uporabljenih TEF (*) lahko razlike med faktorji TEF in REP za dioksinom podobne PCB povzročijo majhne navidezne izkoristke za dioksinom podobne PCB v primerjavi s PCDD/PCDF. Če se izvaja ločeno določanje PCDD/PCDF in dioksinom podobnih PCB, navidezni izkoristki pri bioloških testih znašajo: za dioksinom podobne PCB 20 % do 60 %, za PCDD/PCDF 50 % do 130 % (območja veljajo za umeritveno krivuljo TCDD). Ker se lahko prispevek dioksinom podobnih PCB k vsoti PCDD/PCDF in dioksinom podobnih PCB razlikuje pri različnih matricah in vzorcih, se pri navidezni izkoristki pri bioloških testih za vsoto PCDD/PCDF in dioksinom podobnih PCB upoštevajo ta območja in znašajo 30 % do 130 %. Pri kakršni koli bistveni spremembi vrednosti TEF za zakonodajo Unije za PCDD/PCDF in dioksinom podobne PCB je treba spremeniti ta območja.

7.1.5 Nadzor nad izkoristkom pri čiščenju

Izguba spojin med čiščenjem se preveri med validacijo. Za slepi vzorec z dodatkom mešanice različnih kongenerov se opravi čiščenje (najmanj $n = 3$), nato pa se s potrditveno metodo preverita izkoristek in variabilnost. Izkoristek znaša 60 % do 120 %, zlasti za kongenere, ki k vrednosti TEQ v različnih mešanicah prispevajo več kot 10 %.

7.1.6 Prag poročanja

Za poročanje o vrednostih BEQ se prag poročanja določi na podlagi ustreznih vzorcev matric, ki vključujejo značilne vzorce kongenerov, ne pa na podlagi umeritvene krivulje standardov zaradi manjše natančnosti v njenem spodnjem delu. Upoštevajo se učinki ekstrakcije in čiščenja. Prag poročanja se določi najmanj trikrat višje kot postopek s slepimi vzorci.

7.2 Uporaba referenčnih vzorcev

7.2.1 Referenčni vzorci predstavljajo vzorce matric, vzorce kongenerov ter območja koncentracij za PCDD/PCDF in dioksinom podobne PCB blizu mejne vrednosti ali praga določanja.

7.2.2 V vsako preskusno serijo se vključi slepa matrica, in kadar to ni mogoče, postopek s slepimi vzorci, ter referenčni vzorec pri mejni vrednosti ali pragu ukrepanja. Ti vzorci se ekstrahirajo in preskušajo hkrati in pod enakimi pogoji. Referenčni vzorec pokaže izrazito večji odziv v primerjavi s slepim, kar zagotavlja ustreznost preskusa. Ti vzorci se lahko uporabijo za popravek slepih vrednosti in izkoristka.

7.2.3 Referenčni vzorci, ki se izberejo za popravek izkoristka, so reprezentativni za preskusne vzorce, kar pomeni, da vzorci kongenerov ne povzročijo pre nizke ocene vrednosti.

7.2.4 Vključijo se lahko dodatni referenčni vzorci z na primer 0,5-kratno in 2-kratno mejno vrednostjo ali pragom ukrepanja, da se dokaže primerna uspešnost preskusa v območju predpisane vrednosti za nadzor mejne vrednosti ali praga ukrepanja. Ti vzorci se lahko skupaj uporabijo za izračun vrednosti BEQ v preskusnih vzorcih (glej točko 7.1.2.2).

7.3 Določitev izločitvenih vrednosti

Določi se razmerje med bioanalitskimi rezultati v BEQ in rezultati potrditvene metode v TEQ, na primer z umeritvenimi preskusi v matrici, ki vključujejo referenčne vzorce z dodatkom pri 0, 0,5-kratni, 1-kratni in 2-kratni mejni vrednosti s šestimi ponovitvami na vsaki ravni ($n = 24$). Na podlagi tega razmerja se lahko ocenijo korekcijski faktorji (za slepe vrednosti in izkoristek), vendar se preverijo v skladu s točko 7.2.2.

Izločitvene vrednosti se določijo za sprejetje odločitev o skladnosti vzorca z mejnimi vrednostmi ali za nadzor pragov ukrepanja, če je to relevantno, glede na zadevne mejne vrednosti ali prag določanja, določen posebej za PCDD/PCDF in za dioksinom podobne PCB ali za vsoto PCDD/PCDF in dioksinom podobnih PCB. Prikazuje jih *spodnja* končna točka porazdelitve bioanalitskih rezultatov (s popravkom slepih vrednosti in izkoristka), ki ustreza odločitveni meji potrditvene metode na podlagi 95-odstotne stopnje zaupanja, kar pomeni, da je delež lažno skladnih rezultatov $< 5 \%$, in na podlagi $RSD_R < 25 \%$. Odločitvena meja potrditvene metode je mejna vrednost, pri čemer se upošteva merilna negotovost.

Izločitvena vrednost (v BEQ) se lahko izračuna po enem od pristopov iz točk 7.3.1, 7.3.2 in 7.3.3 (glej sliko 1).

7.3.1 Uporaba *spodnjega* razpona 95-odstotnega napovednega intervala pri odločitveni meji potrditvene metode:

$$\text{Izločitvenavrednost} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - S_{y,x} * t_{\alpha, f = m - 2} \sqrt{1/n + 1/m + (x_i - \bar{x})^2 / Q_{xx}}$$

pri čemer je:

BEQ_{DL} BEQ, ki ustreza odločitveni meji potrditvene metode, ki je mejna vrednost ob upoštevanju merilne negotovosti

$S_{y,x}$ standardni odmik ostankov

$t_{\alpha, f = m - 2}$ Studentov faktor ($\alpha = 5 \%$, $f =$ prostostne stopnje, enostranske)

m skupno število umeritvenih točk (indeks j)

n število ponovitev na vsaki stopnji

x_i koncentracija vzorca (v TEQ) umeritvene točke i , določena s potrditveno metodo

$\bar{x}$ srednja vrednost koncentracij (v TEQ) vseh umeritvenih vzorcev

$Q_{xx} = \sum_{j=1}^m (x_i - \bar{x})^2$ parameter vsote kvadratov, $i =$ indeks za umeritveno točko i

7.3.2 Izračun iz bioanalitskih rezultatov (s popravkom slepih vrednosti in izkoristka) večkratnih analiz vzorcev ($n \geq 6$), kontaminiranih pri odločitveni meji potrditvene metode, kot *spodnja* končna točka porazdelitve podatkov pri ustrezni srednji vrednosti BEQ:

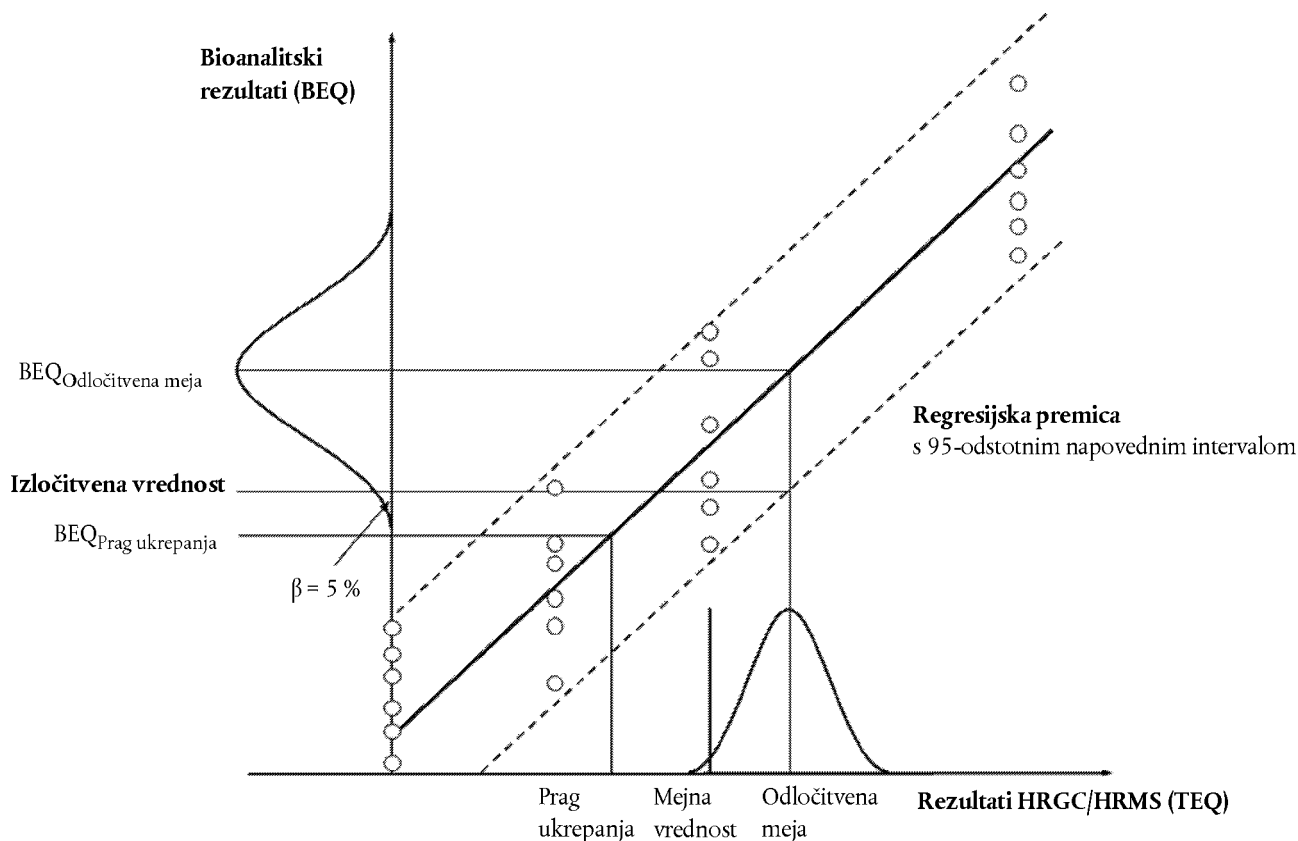
$$\text{Izločitvena vrednost} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - 1,64 \times \text{SD}_R$$

pri čemer je:

SD_R standardni odmik rezultatov bioloških testov pri BEQ_{DL} , izmerjen pri pogojih interne laboratorijske obnovljivosti

- 7.3.3 Izračun kot srednja vrednost bioanalitskih rezultatov (v BEQ, s popravkom slepih vrednosti in izkoristka) iz večkratnih analiz vzorcev ($n \geq 6$), kontaminiranih pri 2/3 mejne vrednosti ali praga ukrepanja, na podlagi ugotovitve, da bo ta vrednost blizu izločitvene vrednosti iz točke 7.3.1 ali 7.3.2:

Slika 1

Slika 1: Izračun izločitvenih vrednosti na podlagi 95-odstotne stopnje zaupanja, kar pomeni, da je delež lažno skladnih rezultatov $< 5 \%$, in na podlagi $RSD_R < 25 \%$:

1. iz spodnjega razpona 95-odstotnega napovednega intervala pri odločitveni meji potrditvene metode;
2. iz večkratnih analiz vzorcev ($n \geq 6$), kontaminiranih pri odločitveni meji potrditvene metode, kot spodnja končna točka porazdelitve podatkov (na sliki prikazana s krivuljo v obliki zvonca) pri ustrezni srednji vrednosti BEQ.

7.3.4 Omejitve izločitvenih vrednosti

Izločitvene vrednosti na podlagi BEQ, izračunane iz RSD_R , doseženega med validacijo z uporabo omejenega števila vzorcev z različnimi vzorci matric/kongenerov, so lahko višje od mejnih vrednosti ali pragov odločanja na podlagi TEQ zaradi večje natančnosti, kot jo je mogoče doseči rutinsko, kadar je treba nadzirati neznani spekter mogočih vzorcev kongenerov. V takih primerih se izločitvene vrednosti izračunajo iz $RSD_R = 25 \%$ ali pa se da prednost dvema tretjinama mejne vrednosti ali praga določanja.

7.4 Značilnosti zmogljivosti metode

- 7.4.1 Ker pri bioanalitskih metodah ni mogoče uporabiti internih standardov, se preskusi ponovljivosti bioanalitskih metod izvajajo za pridobitev informacij o standardnem odniku znotraj serij poskusov in med njimi. Ponovljivost je pod 20% , interna laboratorijska obnovljivost pa pod 25% . Pri tem se izhaja iz izračunanih vrednosti v BEQ po popravku slepih vrednosti in izkoristka.
- 7.4.2 V postopku validacije se dokaže, da preskus razlikuje med slepim vzorcem in vsebnostjo pri izločitveni vrednosti ter omogoča ugotovitev vzorcev nad ustrezno izločitveno vrednostjo (glej točko 7.1.2).
- 7.4.3 Opredelijo se ciljne spojine, možni moteči vplivi in mejne sprejemljive slepe vrednosti.

- 7.4.4 Odstotni standardni odmik v odzivu ali koncentracija, izračunana iz odziva (mogoče le v delovnem območju), pri trikratnem določanju ekstrakta vzorca ne presega 15 %.
- 7.4.5 Nepopravljeni rezultati referenčnih vzorcev, izraženi v BEQ (slepa vrednost in mejna vrednost ali prag določanja), se uporabijo za oceno zmogljivosti bioanalitske metode v stalnem časovnem presledku.
- 7.4.6 Za postopke s slepimi vzorci in vsako vrsto referenčnega vzorca se vodijo in preverjajo kontrolne karte, s čimer se zagotovi, da je zmogljivost analiz v skladu z zahtevami, zlasti pri postopkih s slepimi vzorci glede zahtevane najmanjše razlike do spodnjega dela delovnega območja in pri referenčnih vzorcih glede interne laboratorijske obnovljivosti. Postopki s slepimi vzorci se nadzorujejo tako, da se je mogoče izogibati lažno skladnim rezultatom pri odštevanju.
- 7.4.7 Rezultati sumljivih vzorcev, pridobljeni s potrditvenimi metodami, in 2 % do 10 % skladnih vzorcev (najmanj 20 vzorcev na matrico) se zberejo in uporabijo za oceno zmogljivosti presejalne metode ter razmerja med BEQ in TEQ. Ta zbirka podatkov se lahko uporabi za ponovno oceno izločitvenih vrednosti, ki se uporabljajo za rutinske vzorce pri validiranih matricah.
- 7.4.8 Zmogljivost metode se lahko dokaže tudi s sodelovanjem v primerjalnih preskusih. Rezultati iz vzorcev, analiziranih s primerjalnimi preskusi, ki zajemajo območje koncentracije do na primer dvakratne mejne vrednosti, se lahko vključijo v oceno deleža lažno skladnih rezultatov, če laboratorij lahko dokaže svojo zmogljivost. Vzorci zajemajo najpogostejše vzorce kongenerov, ki predstavljajo različne vire.
- 7.4.9 Med incidenti se lahko znova ocenijo izločitvene vrednosti, pri čemer se upoštevajo posebni vzorci matric in kongenerov v zadevnem incidentu.

8. Poročanje o rezultatih

8.1 Potrditvene metode

- 8.1.1 Kolikor uporabljeni analitski postopki to omogočajo, analitski rezultati vsebujejo vrednosti posameznih PCDD/PCDF in kongenerov dioksinom podobnih PCB, sporočijo pa se na spodnji meji, zgornji meji in srednji meji, da se v poročilo o rezultatih vključi kar največ podatkov in tako omogoči razlaga rezultatov glede na posebne zahteve.
- 8.1.2 Poročilo vključuje tudi metodo, uporabljeno za ekstrakcijo PCDD/PCDF in dioksinom podobnih PCB.
- 8.1.3 Izkoristki posameznih internih standardov so na voljo, če so zunaj območja iz točke 6.2.5, če je presežena mejna vrednost (v tem primeru izkoristki za eno od dveh dvakratnih analiz) in na zahtevo tudi v drugih primerih.
- 8.1.4 Ker je treba pri odločanju o skladnosti vzorca upoštevati merilno negotovost, je ta parameter na voljo. Rezultat analize je zato izražen kot $x \pm U$, pri čemer je x rezultat analize, U pa razširjena merilna negotovost, kar pri faktorju zajetja 2 pomeni približno 95-odstotno stopnjo zaupanja. Pri ločenem preskušanju za določitev PCDD/PCDF in dioksinom podobnih PCB je treba vsoto ocenjene razširjene negotovosti ločenih rezultatov analize vsebnosti PCDD/PCDF in dioksinu podobnih PCB uporabiti za vsoto PCDD/PCDF in dioksinom podobnih PCB.
- 8.1.5 Če se merilna negotovost upošteva z uporabo CCa (kot je opisana v točki 2.2 poglavja I tega dela B), se navede ta parameter.
- 8.1.6 Rezultati analize mejne vrednosti se izrazijo z istimi enotami in zaokrožijo (vsaj) na enako število decimalnih mest, kakor je določeno v Direktivi 2002/32/ES.

8.2 Bioanalitske presejalne metode

- 8.2.1 Rezultat presejanja se navede kot 'skladen' ali 's sumom na neskladnost' ('sumljiv').
- 8.2.2 Poleg tega se lahko navede rezultat za PCDD/PCDF in/ali dioksinom podobne PCB, izražen v BEQ in ne v TEQ.
- 8.2.3 Za vzorce, pri katerih je odziv pod pragom poročanja, se navede, da so 'pod pragom poročanja'.

- 8.2.4 Za vsako vrsto matrice vzorca se v poročilu navede mejna vrednost ali prag ukrepanja, na katerem temelji ocena.
- 8.2.5 V poročilu se navedejo vrsta uporabljenega preskusa, osnovno načelo preskusa in vrsta umerjanja.
- 8.2.6 Poročilo vključuje tudi metodo, uporabljeno za ekstrakcijo PCDD/PCDF in dioksinom podobnih PCB.
- 8.2.7 Kadar se sumi, da vzorci niso skladni, mora biti v poročilu naveden ukrep, ki se sprejme. Koncentracijo PCDD/F ter vsoto PCDD/F in dioksinom podobnih PCB v navedenih vzorcih z zvišanimi vsebnostmi je treba določiti/potrdati s potrditveno metodo.

POGLAVJE III

Priprava vzorca in zahteve za analitske metode za uradni nadzor vsebnosti dioksinom nepodobnih PCB (PCB # 28, 52, 101, 138, 153, 180)

1. Področje uporabe

Zahteve iz tega poglavja se uporabijo, kadar se krma analizira za uradni nadzor vsebnosti dioksinom nepodobnih polikloriranih bifenilov (dioksinom nepodobnih PCB) in za regulativne namene.

2. Metode ugotavljanja, ki se uporabljajo

Plinska kromatografija/detekcija zajetja elektronov (GC-ECD), GC-LRMS, GC-MS/MS, GC-HRMS ali enakovredne metode.

3. Določitev in potrditev predpisanih analitov

- 3.1 Relativni retencijski čas glede na interne standarde ali referenčne standarde (sprejemljivi odmik $\pm 0,25$ %).

- 3.2 Plinsko kromatografsko ločevanje vseh šestih indikatorskih PCB (PCB 28, PCB 52, PCB 101, PCB 138, PCB 153 in PCB 180) od motečih snovi, zlasti sočasno eluiranih PCB, še posebej če so vzorci v območju zakonsko dovoljenih mej in je treba potrditi neskladnost.

[Kongeneri, za katere je pogosto ugotovljeno, da se sočasno eluirajo, so na primer PCB 28/31, PCB 52/69 in PCB 138/163/164. Pri GC-MS se upoštevajo tudi mogoči moteči vplivi fragmentov višjih kloriranih kongenerov.]

3.3 Zahteve za tehnike GC-MS

Spremljanje najmanj:

- (a) dveh specifičnih ionov za HRMS;
- (b) dveh specifičnih ionov z $m/z > 200$ ali treh specifičnih ionov z $m/z > 100$ za LRMS;
- (c) enega starševskega in dveh hčerinskih produktnih ionov za MS-MS.

Največja dovoljena odstopanja za odzive izbranih masnih fragmentov:

relativni odmik intenzitete izbranih masnih fragmentov od teoretičnega odziva ali umeritveni standard za izbrani ciljni ion (to je ion z najmočnejšim odzivom, ki se spremlja) in potrditvene ione:

Relativni odziv potrditvenih ionov glede na ciljni ion	GC-EI-MS (relativni odmik)	GC-CI-MS, GC-MS ⁿ (relativni odmik)
> 50 %	± 10 %	± 20 %
> 20 % do 50 %	± 15 %	± 25 %
> 10 % do 20 %	± 20 %	± 30 %
≤ 10 %	± 50 % (*)	± 50 % (!)

(!) Na voljo mora biti zadostno število masnih fragmentov z relativno intenziteto > 10 %, drugače ni priporočljiva uporaba potrjitvenih ionov z relativnim odzivom pod 10 % glede na ciljni ion.

3.4 Zahteve za tehnike GC-ECD

Rezultati, ki presegajo dopustne meje, se potrdijo z dvema kolonama GC s stacionarnimi fazami različne polarnosti.

4. Dokazovanje zmogljivosti metode

Zmogljivost metode se validira v območju mejne vrednosti (0,5-kratna do 2-kratna mejna vrednost) s sprejemljivim koeficientom variacije za ponovljene analize (glej zahteve za srednjo natančnost v točki 9).

5. Meja določanja

Slepe vrednosti ne presegajo 30-odstotne ravni kontaminacije, ki ustreza mejni vrednosti (¹⁰)*.

6. Zagotavljanje kakovosti

Redne slepe kontrole, analize vzorcev z dodatkom, analize kontrolnih vzorcev, sodelovanje v medlaboratorijskih študijah z različnimi matricami vzorcev.

7. Nadzor izkoristka

7.1 Uporabljajo se primerni interni standardi s fizikalno-kemijskimi lastnostmi, primerljivimi s predpisanimi analiti.

7.2 Dodajanje internih standardov:

dodajanje vzorcem proizvodov (pred ekstrakcijo in čiščenjem).

7.3 Zahteve za metode, pri katerih se uporablja vseh šest izotopsko označenih kongenerov indikatorskih PCB:

(a) rezultati se popravijo glede izkoristka internih standardov;

(b) izkoristek izotopsko označenih internih standardov je med 50 in 120 %;

(c) sprejemljivi so manjši ali večji izkoristki za posamezne kongenere z manj kot 10-odstotnim prispevkom k vsoti šestih indikatorskih PCB.

7.4 Zahteve za metode, pri katerih se ne uporablja vseh šest izotopsko označenih internih standardov ali drugih internih standardov:

(a) izkoristek internih standardov se nadzoruje za vsak vzorec;

(b) izkoristek internih standardov je med 60 in 120 %;

(c) rezultati se popravijo glede izkoristka internih standardov.

7.5 Izkoristek neoznačenih kongenerov se preveri z analizo vzorcev z dodatkom ali kontrolnih vzorcev s koncentracijami v območju mejne vrednosti. Izkoristek teh kongenerov se šteje za sprejemljiv, če je med 70 in 120 %.

8. Zahteve za laboratorije

V skladu z določbami Uredbe (ES) št. 882/2004 laboratorije akreditirajo priznani organi, ki delujejo v skladu z zahtevami ISO Guide 58, s čimer je zagotovljeno, da izvajajo analitsko zagotavljanje kakovosti. Laboratoriji se akreditirajo po standardu EN ISO/IEC 17025.

9. Značilnosti zmogljivosti metode: merila za vsoto šestih indikatorskih PCB pri mejni vrednosti

Pravilnost	– 30 % do +30 %
Srednja natančnost (RSD %)	≤ 20 %
Razlika med izračunom na zgornji in spodnji meji	≤ 20 %

10. Poročilo o rezultatih

- 10.1 Če uporabljeni analitski postopki to omogočajo, analitski rezultati vsebujejo vrednosti posameznih kongenerov PCB in se navajajo na spodnji meji, zgornji meji in srednji meji, da se v poročilo o rezultatih vključi kar največ podatkov in tako omogoči razlago rezultatov glede na posebne zahteve.
- 10.2 Poročilo vključuje metodo, uporabljeno za ekstrakcijo PCB in maščob.
- 10.3 Izkoristki posameznih notranjih standardov so na voljo, če so zunaj območja iz točke 7, če je presežena mejna vrednost in na zahtevo tudi v drugih primerih.
- 10.4 Ker je treba pri odločanju o skladnosti vzorca upoštevati merilno negotovost, mora biti na voljo tudi ta parameter. Rezultat analize je zato izražen kot $x \pm U$, pri čemer je x rezultat analize, U pa razširjena merilna negotovost, kar pri faktorju zajetja 2 pomeni približno 95-odstotno stopnjo zaupanja.
- 10.5 Če se merilna negotovost upošteva z uporabo CCa (kot je opisana v točki 2.1 poglavja I), se navede ta parameter.
- 10.6 Rezultati se izrazijo z istimi enotami in zaokrožijo (vsaj) na enako število decimalnih mest, kakor je določeno v Direktivi 2002/32/ES.

(¹)* Razpredelnica TEF (faktorjev toksične ekvivalentnosti) za dioksine, furane in dioksinom podobne PCB:

Faktorji toksične ekvivalentnosti (TEF) Svetovne zdravstvene organizacije (SZO) za oceno tveganja za ljudi, ki temeljijo na sklepih Svetovne zdravstvene organizacije – strokovnega srečanja Mednarodnega programa za kemijsko varnost (IPCS) junija 2005 v Ženevi (Martin van den Berg in sod., Ponovna ocena faktorjev toksične ekvivalentnosti za dioksine in dioksinom podobne spojine pri ljudeh in sesalcih, Svetovna zdravstvena organizacija, 2005 (The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds). Toxicological Sciences 93(2), str. 223–241 (2006)).

Kongener	Vrednost faktorja toksične ekvivalentnosti (TEF)	Kongener	Vrednost faktorja toksične ekvivalentnosti (TEF)
Dibenzo-<i>p</i>-dioksini (,PCDD') in dibenzo-<i>p</i>-furani (,PCDF')		Dioksinom podobni neorto PCB + monoorto PCB	
2,3,7,8-TCDD	1	Neorto PCB	
1,2,3,7,8-PeCDD	1		
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		PCB 77 0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1		PCB 81 0,0003
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1		PCB 126 0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01		PCB 169 0,03
OCDD	0,0003	Monoorto PCB	
2,3,7,8-TCDF	0,1		PCB 105 0,00003
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03		PCB 114 0,00003
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3		PCB 118 0,00003
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1		PCB 123 0,00003
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1		PCB 156 0,00003
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1		PCB 157 0,00003
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1		PCB 167 0,00003
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01		PCB 189 0,00003
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		
OCDF	0,0003		

Uporabljene okrajšave: T' = tetra; Pe' = penta; Hx' = hekso; Hp' = hepta; O' = okta; CDD' = klorodibenzo-dioksin; CDF' = klorodibenzofuran; CB' = klorobifenil.

- (²)* Odločba Komisije 2002/657/ES z dne 14. avgusta 2002 o izvajanju Direktive Sveta 96/23/ES glede opravljanja analitskih metod in razlage rezultatov (UL L 221, 17.8.2002, str. 8).
- (³)* Pojem „na zgornji meji“ zahteva, da se za izračun prispevka vsakega kongenera, ki ni količinsko določen, uporablja vrednost meje količinskega določanja. Pojem „na spodnji meji“ zahteva, da se za izračun prispevka vsakega kongenera, ki ni določen, uporablja vrednost nič. Pojem „na srednji meji“ zahteva, da se za izračun prispevka vsakega kongenera, ki ni količinsko določen, uporablja polovična vrednost meje količinskega določanja.
- (⁴)* Na splošno se uporabljajo zahteve za dvakratno analizo iz točke 3 poglavja C Priloge II. Vendar je za potrditvene metode, pri katerih se za ustrezne analite uporablja s ¹³C označen interni standard, dvakratna analiza potrebna le, če rezultat prvega določanja z uporabo take potrditvene metode ni skladen. Dvakratna analiza je potrebna za izključitev možnosti notranje navzkrižne kontaminacije ali naključne zamenjave vzorcev. Če se analiza izvaja zaradi kontaminacije, se lahko izpusti potrjevanje z dvakratno analizo, če so vzorci, izbrani za analizo, s sledljivostjo povezani s kontaminacijo, ugotovljena vsebnost pa bistveno presega mejno vrednost.
- (⁵)* Pojem „na zgornji meji“ zahteva, da se za izračun prispevka k toksičnemu ekvivalentu (TEQ) vsakega kongenera, ki ni količinsko določen, uporablja vrednost meje količinskega določanja. Pojem „na spodnji meji“ zahteva, da se za izračun prispevka k toksičnemu ekvivalentu (TEQ) vsakega kongenera, ki ni določen, uporablja vrednost nič. Pojem „na srednji meji“ zahteva, da se za izračun prispevka k toksičnemu ekvivalentu (TEQ) vsakega kongenera, ki ni določen, uporablja polovična vrednost meje določanja.
- (⁶)* Na splošno se uporabljajo zahteve za dvakratno analizo iz točke 3 poglavja C Priloge II. Vendar je za potrditvene metode, pri katerih se za ustrezne analite uporablja s ¹³C označen interni standard, dvakratna analiza potrebna le, če rezultat prvega določanja z uporabo takih potrditvenih metod ni skladen. Dvakratna analiza je potrebna za izključitev možnosti notranje navzkrižne kontaminacije ali naključne zamenjave vzorcev. Če se analiza izvaja zaradi kontaminacije, se lahko izpusti potrjevanje z dvakratno analizo, če so vzorci, izbrani za analizo, s sledljivostjo povezani s kontaminacijo, ugotovljena vsebnost pa bistveno presega mejno vrednost.
- (⁷)* Enaka razlaga in zahteve za dvakratno analizo za nadzor pragov ukrepanja kot v opombi (⁵)* za mejne vrednosti.
- (⁸)* Bioanalitske metode niso specifične za tiste kongenere, ki so vključeni v shemo TEF. Druge strukturno povezane spojine, ki se vežejo na aromatski ogljikovodikov receptor (AhR), so lahko prisotne v ekstraktu vzorca, kar prispeva k celotnemu odzivu. Bioanalitski rezultati zato ne morejo dati ocene vsebnosti, temveč le nakažejo vsebnost TEQ v vzorcu.
- (⁹)* Sedanje zahteve temeljijo na TEF, ki so objavljeni v: M. Van den Berg in sod., *Toxicol Sci* 93 (2), str. 223–241 (2006).
- (¹⁰)* Zelo priporočljivo je, da je prispevek slepega reagenta k vsebnosti onesnaževala v vzorcu manjši. Laboratorij je odgovoren za nadzor spreminjanja slepih vrednosti, zlasti če se slepe vrednosti odštejejo.“
-

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 710/2014**z dne 23. junija 2014****o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi s pogoji uporabe postopka skupnega odločanja o bonitetnih zahtevah za posamezne institucije v skladu z Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES ⁽¹⁾ ter zlasti tretjega pododstavka člena 113(5) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za sprejetje skupne odločitve o ustreznosti kapitala, nadzorniških ukrepih v zvezi z nadzorom likvidnosti ter ravni likvidnosti in kapitalskih zahtevah, ki se uporabljajo za vsako institucijo v skupini in skupino, je nujna učinkovita izmenjava ustreznih informacij.
- (2) Da se zagotovi dosledna uporaba postopka sprejemanja skupne odločitve, je pomembno, da je vsak korak dobro opredeljen. Jasen postopek omogoča tudi izmenjavo informacij, spodbuja medsebojno razumevanje, razvija odnose med nadzornimi organi ter spodbuja učinkovit nadzor.
- (3) Za oceno tveganja in oceno profila likvidnostnega tveganja skupine institucij bi moral imeti konsolidacijski nadzornik pregled nad dejavnostmi, ki jih izvajajo vse institucije v skupini, vključno z institucijami, ki delujejo zunaj Unije. Zato bi bilo treba spodbujati sodelovanje med pristojnimi organi v Uniji in nadzorniki tretjih držav, da bi lahko pristojni organi v Uniji ocenili skupna tveganja, ki jim je izpostavljena skupina.
- (4) Bistveno je pravočasno in realistično načrtovanje postopka skupnega odločanja. Vsi sodelujoči pristojni organi bi morali konsolidacijskemu nadzorniku pravočasno zagotoviti ustrezne informacije. Da bi se posamezne ocene predstavile in razlagale dosledno in enotno, je treba uvesti skupno predlogo za rezultate procesov nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja za posamezne institucije.
- (5) Da se zagotovijo enotni pogoji uporabe, bi bilo treba določiti korake pri izvajanju skupne ocene tveganja in sprejemanju skupne odločitve, pri čemer bi se moralo upoštevati, da se lahko nekatere naloge v okviru skupne ocene tveganja in postopka skupnega odločanja izvajajo hkrati, druge pa zaporedno.
- (6) Za lažje sprejemanje skupnih odločitev je pomembno, da pristojni organi, ki sodelujejo v postopku odločanja, vzpostavijo medsebojni dialog, zlasti pred dokončanjem poročil o oceni tveganja in dokončnem sprejetju skupnih odločitev.
- (7) Konsolidacijski nadzornik bi moral sodelujočim pristojnim organom zagotoviti vse ustrezne informacije, potrebne za pripravo njihove posamezne ocene tveganja ter sprejetje skupnih odločitev v zvezi s kapitalom in likvidnostjo.
- (8) Poročilo, ki vsebuje oceno tveganja skupine, je temeljni dokument, ki pristojnim organom omogoča, da lahko razumejo in evidentirajo oceno splošnega profila tveganja bančne skupine za namene sprejetja skupne odločitve o ustreznosti kapitala in zahtevane ravni kapitala, s katerim mora razpolagati skupina. Poročilo, ki vsebuje oceno profila likvidnostnega tveganja skupine, je pomemben dokument, ki pristojnim organom omogoča, da lahko razumejo in evidentirajo oceno splošnega profila likvidnosti skupine. Da bi bili ocena celotnega tveganja in ocena likvidnostnega tveganja skupine dosledni ter bi predstavljali osnovo za smiselne razprave pristojnih organov in zanesljivo oceno tveganj čezmejnih bančnih skupin, bi bilo treba oblikovati skupne predloge za taka poročila.

⁽¹⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

- (9) Čeprav se priznava, da bi bili lahko rezultati procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz člena 97 Direktive 2013/36/EU v posameznih državah članicah evidentirani različno, kar je odvisno od izvajanja navedenega člena v nacionalni zakonodaji ob upoštevanju smernic, ki jih je izdal Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (v nadaljnjem besedilu: EBA) v skladu s členom 107(2) Direktive 2013/36/EU, bi bilo treba s standardnimi predlogami zagotoviti usklajeno obliko sporočanja ugotovitev in rezultatov procesa nadzorniškega pregledovanja za namene sprejetja skupnih odločitev.
- (10) Poročilo o oceni tveganja skupine in poročilo, ki vsebuje oceno likvidnostnega tveganja skupine, ne bi smeli biti omejeni na združevanje posameznih prispevkov pristojnih organov. Obe poročili bi se morali uporabiti kot instrument za skupno oceno tveganj celotne skupine in analizo medsebojnega vpliva elementov znotraj skupine.
- (11) Z določitvijo jasnih postopkov glede vsebine in ubeseditve skupne odločitve bi se zagotovilo, da bi bile skupne odločitve v celoti utemeljene, ter omogočilo spremljanje skupnih odločitev in njihovo izvrševanje.
- (12) Da se pojasni postopek, ki ga je treba upoštevati po sprejetju skupne odločitve, zagotovi preglednost glede obravnave rezultata odločitve ter po potrebi omogoči sprejetje ustreznih spremljevalnih ukrepov, bi bilo treba določiti standarde glede sporočanja v celoti utemeljenih skupnih odločitev in spremljanja njihovega izvajanja.
- (13) Določiti bi bilo treba postopek, ki bi ga bilo treba upoštevati pri posodabljanju skupnih odločitev, da se zagotovi skladen in pregleden pristop ter ustrezna vključenost pristojnih organov in sporočanje rezultatov.
- (14) Postopek skupnega odločanja v skladu s členom 113 Direktive 2013/36/EU vključuje postopek, ki ga je treba upoštevati, kadar skupna odločitev ni sprejeta. Da se zagotovijo enotni pogoji uporabe glede tega vidika postopka, sprejemanje v celoti utemeljenih odločitev ter obravnavanje stališč in pridržkov, ki jih izrazijo nadzorniki države gostiteljice, bi bilo treba določiti standarde, ki določajo časovni načrt sprejemanja odločitev, kadar skupna odločitev ni sprejeta, in sporočanje podrobnosti o takih odločitvah.
- (15) Ta uredba temelji na osnutkih izvedbenih tehničnih standardov, ki jih je EBA predložila Komisiji.
- (16) EBA je o osnutkih izvedbenih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, izvedla odprta javna posvetovanja, analizirala morebitne s tem povezane stroške in koristi ter zaprosila za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa naslednji postopek skupnega odločanja iz člena 113 Direktive 2013/36/EU:

- (a) postopek sprejemanja skupne odločitve o zadevah iz točke (a) člena 113(1) ob upoštevanju vseh opustitev, odobrenih v skladu s členom 7, 10 ali 15 Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
- (b) postopek sprejemanja skupne odločitve o zadevah iz točke (b) člena 113(1) ob upoštevanju vseh opustitev, odobrenih v skladu s členom 6, 8 ali 10 Uredbe (EU) št. 575/2013, in kakršne koli konsolidirane ravni uporabe v skladu s členom 11(3) navedene uredbe.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „zadevni pristojni organi“ pomenijo pristojne organe, odgovorne za nadzor podrejenih družb EU nadrejene institucije, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga v državi članici;
- (2) „drugi pristojni organi“ pomenijo kar koli od naslednjega:
 - (a) pristojne organe, ki niso zadevni pristojni organ;
 - (b) javne organe ali telesa, ki so v skladu z nacionalno zakonodajo uradno priznani in pooblašeni za nadzor subjektov finančnega sektorja, kot so opredeljeni v točki 27 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, delujejo v zadevni državi članici ter niso niti kreditna institucija niti investicijsko podjetje;
- (3) „poročilo o PNPO“ pomeni poročilo, v katerem so predstavljeni rezultati procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz člena 97 Direktive 2013/36/EU;
- (4) „poročilo o oceni likvidnostnega tveganja“ pomeni poročilo, v katerem so predstavljeni rezultati dela procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz člena 97 Direktive 2013/36/EU v zvezi z likvidnostnimi tveganji;
- (5) „poročilo o oceni tveganja skupine“ pomeni poročilo, ki vsebuje oceno tveganja skupine institucij iz točke (a) člena 113(2) Direktive 2013/36/EU;
- (6) „poročilo o oceni likvidnostnega tveganja skupine“ pomeni poročilo, ki vsebuje oceno profila likvidnostnega tveganja skupine institucij iz točke (b) člena 113(2) Direktive 2013/36/EU;
- (7) „skupna odločitev v zvezi s kapitalom“ pomeni skupno odločitev o zadevah iz točke (a) člena 1;
- (8) „skupna odločitev v zvezi z likvidnostjo“ pomeni skupno odločitev o zadevah iz točke (b) člena 1.

POGLAVJE II

POSTOPEK SKUPNEGA ODLOČANJA

Člen 3

Načrtovanje korakov postopka skupnega odločanja

1. Konsolidacijski nadzornik in zadevni pristojni organi se pred začetkom postopka skupnega odločanja dogovorijo glede časovnega načrta korakov, ki jih je treba upoštevati v zadevnem postopku (v nadaljnjem besedilu: časovni načrt za skupno odločitev). V primeru nestrinjanja konsolidacijski nadzornik določi časovni načrt za skupno odločitev ob upoštevanju stališč in pridržkov, ki jih izrazijo zadevni pristojni organi.
2. Časovni načrt za skupno odločitev se posodobi vsaj enkrat letno in vključuje naslednje korake:
 - (a) dogovor o vključenosti drugih pristojnih organov in pristojnih organov tretjih držav v skladu s členom 4;
 - (b) predložitev poročil o PNPO in poročil o oceni likvidnostnega tveganja, ki jih v skladu s členom 5 pripravijo zadevni pristojni organi, ter prispevkov drugih sodelujočih pristojnih organov in pristojnih organov tretjih držav v skladu s členom 4(2);
 - (c) predložitev osnutka poročila o oceni tveganja skupine in osnutka poročila o oceni likvidnostnega tveganja skupine, ki ju konsolidacijski nadzornik predloži zadevnim pristojnim organom v skladu s členom 6(6), drugim pristojnim organom in pristojnim organom tretjih držav pa v skladu s členom 4(3) in členom 6(7);
 - (d) dialog med konsolidacijskim nadzornikom in zadevnimi pristojnimi organi o osnutku poročila o oceni tveganja skupine in osnutku poročila o oceni likvidnostnega tveganja skupine v skladu s členom 7;
 - (e) predložitev poročila o oceni tveganja skupine in poročila o oceni likvidnostnega tveganja skupine, ki ju konsolidacijski nadzornik predloži zadevnim pristojnim organom v skladu s členom 8(2), drugim pristojnim organom in pristojnim organom tretjih držav pa v skladu s členom 4(3) in členom 8(5);

- (f) predložitev prispevkov zadevnih pristojnih organov konsolidacijskemu nadzorniku k osnutku skupne odločitve v zvezi s kapitalom in osnutku skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo v skladu s členom 9(1);
 - (g) predložitev osnutka dokumenta o skupni odločitvi v zvezi s kapitalom in osnutka dokumenta o skupni odločitvi v zvezi z likvidnostjo s strani konsolidacijskega nadzornika zadevnim pristojnim organom v skladu s členoma 10(6) in 11(5);
 - (h) posvetovanje glede osnutka dokumenta o skupni odločitvi v zvezi s kapitalom in osnutka dokumenta o skupni odločitvi v zvezi z likvidnostjo z EU nadrejeno institucijo in institucijami skupine, kadar to zahteva zakonodaja države članice;
 - (i) dialog med konsolidacijskim nadzornikom in zadevnimi pristojnimi organi glede osnutka skupne odločitve v zvezi s kapitalom in osnutka skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo;
 - (j) doseganje skupne odločitve v zvezi s kapitalom in skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo v skladu s členom 12;
 - (k) sporočanje skupne odločitve v zvezi s kapitalom in skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo s strani konsolidacijskega nadzornika in zadevnih pristojnih organov EU nadrejeni instituciji ter institucijam skupine v skladu s členom 13;
 - (l) dogovor o časovnem načrtu za načrtovanje postopka skupnega odločanja za naslednje leto.
3. V časovnem načrtu za skupno odločitev so izpolnjene vse naslednje zahteve:
- (a) v njem so razvidni področje uporabe in zapletenost posamezne naloge glede na velikost, sistemski pomen, vrsto, obseg in zapletenost dejavnosti skupine ter njen profil tveganja;
 - (b) kolikor je to mogoče, upošteva obveznosti konsolidacijskega nadzornika in zadevnih pristojnih organov v okviru programa nadzorniškega pregleda iz točke (c) tretjega pododstavka člena 116(1) Direktive 2013/36/EU.
4. Po potrebi se časovni načrt za skupno odločitev pregleda, da se zlasti upošteva nujnost morebitne izredne posodobitve v skladu s členoma 20 in 21.

5. Konsolidacijski nadzornik in zadevni pristojni organi institucijam skupine, za katere so odgovorni, sporočijo okvirni datum za posvetovanje iz točke (h) odstavka 2 o vidikih osnutkov dokumentov o skupni odločitvi glede teh institucij.

Konsolidacijski nadzornik in zadevni pristojni organi institucijam skupine, za katere so odgovorni, sporočijo okvirni datum sporočila iz točke (k) odstavka 2.

Člen 4

Vključenost drugih pristojnih organov in pristojnih organov tretjih držav v postopek ocene tveganja skupine

1. Konsolidacijski nadzornik se lahko odloči za vključitev prispevkov, ki jih zagotovijo drugi pristojni organi in pristojni organi tretjih držav, v poročilo o oceni tveganja skupine ali poročilo o oceni likvidnostnega tveganja skupine. Navedena odločitev temelji na pomembnosti podružnice ali institucije znotraj skupine in njenem pomenu za lokalni trg.

Za tako vključitev veljajo zahteve glede zaupnosti, enakovredne zahtevam iz oddelka II poglavja 1 naslova VII Direktive 2013/36/EU ter, kadar je to ustrezno, iz členov 54 in 58 Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

Enakovrednost ocenijo konsolidacijski nadzornik in vsi zadevni pristojni organi.

2. Kadar se konsolidacijski nadzornik odloči za vključitev drugega pristojnega organa, kot je opredeljen v členu 2(2), ali pristojnega organa tretje države, se oba organa dogovorita o področju uporabe vključitve drugega pristojnega organa ali pristojnega organa tretje države. Taki dogovori so dovoljeni za naslednja namena:

- (a) zagotavljanje prispevkov k poročilu o oceni tveganja skupine in poročilu o oceni likvidnostnega tveganja skupine konsolidacijskemu nadzorniku;
- (b) vključitev prispevkov iz točke (a) tega odstavka v osnutek ali končno poročilo o oceni tveganja skupine ali poročilo o oceni likvidnostnega tveganja skupine v obliki priloge.

⁽¹⁾ Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).

3. Kadar se konsolidacijski nadzornik odloči za vključitev drugih pristojnih organov ali pristojnih organov tretje države, drugim pristojnim organom in pristojnim organom tretjih držav ne predloži osnutkov ter končnih poročil o oceni tveganja skupine in poročil o oceni likvidnostnega tveganja skupine brez privolitve vseh zadevnih pristojnih organov.
4. Konsolidacijski nadzornik zadevne pristojne organe v celoti obvešča o področju uporabe, ravni in načinu vključnosti drugih pristojnih organov in pristojnih organov tretjih držav v postopek ocenjevanja tveganja skupine ter o tem, koliko so prispevali k poročilu o oceni tveganja skupine.

Člen 5

Priprava poročil o PNPO in poročil o oceni likvidnostnega tveganja

1. Da se omogoči ustrezno upoštevanje ocene tveganja podrejenih družb v skupni odločitvi v skladu s členom 113(2) Direktive 2013/36/EU, zadevni pristojni organi konsolidacijskemu nadzorniku pravočasno predložijo poročila o PNPO in poročila o oceni likvidnostnega tveganja, vsekakor pa v roku, določenem v časovnem načrtu za skupno odločitev v skladu s točko (b) člena 3(2).
2. Pri pripravi poročil o PNPO se uporabi predloga iz Priloge I. Ta poročila se dopolnijo s povzetki rezultatov v razpredelnici 1 iz Priloge II in povzetkom ocene kapitalske ustreznosti v razpredelnici 2 iz Priloge II.

Pri pripravi poročil o oceni likvidnostnega tveganja se uporabi predloga iz Priloge V. Ta poročila se dopolnijo s povzetki rezultatov v razpredelnici 1 iz Priloge VI in povzetkom ocene likvidnosti v razpredelnici 2 iz Priloge VI.

Poročila o PNPO in poročila o oceni likvidnostnega tveganja lahko vključujejo dodatne ustrezne informacije.

Člen 6

Priprava osnutka poročila o oceni tveganja skupine in osnutka poročila o oceni likvidnostnega tveganja skupine

1. Konsolidacijski nadzornik pripravi osnutek poročila o oceni tveganja skupine in osnutek poročila o oceni likvidnostnega tveganja skupine ob upoštevanju vseh naslednjih dokumentov:
 - (a) lastnega poročila o PNPO ali poročila o oceni likvidnostnega tveganja za EU nadrejeno institucijo in skupino;
 - (b) poročil o PNPO ali poročil o oceni likvidnostnega tveganja za podrejene družbe, ki jih zadevni pristojni organi predložijo v skladu s členom 5;
 - (c) prispevkov drugih pristojnih organov in pristojnih organov tretjih držav v skladu s členom 4(2).
2. Poročila o PNPO in poročila o oceni likvidnostnega tveganja iz točk (a) in (b) odstavka 1 se skupaj s prispevki iz točke (c) navedenega odstavka vključijo v osnutek poročila o oceni tveganja skupine ali osnutek poročila o oceni likvidnostnega tveganja skupine kot priloge.
3. Osnutek poročila o oceni tveganja skupine in osnutek poročila o oceni likvidnostnega tveganja skupine vsebujeta rezultate ocene, ali ureditve, strategije, procesi in mehanizmi, ki jih izvajajo skupina in njene institucije, ter kapital in likvidnost teh institucij zagotavljajo preudarno upravljanje in kritje njihovih tveganj.
4. Pri pripravi osnutka poročila o oceni tveganja skupine se uporabi predloga iz Priloge III. To poročilo se dopolni s povzetki rezultatov v razpredelnici 1 iz Priloge IV in povzetkom ocene kapitalske ustreznosti v razpredelnici 2 iz Priloge IV.

Pri pripravi osnutka poročila o oceni likvidnostnega tveganja skupine se uporabi predloga iz Priloge VII. To poročilo se dopolni s povzetki rezultatov v razpredelnici 1 iz Priloge VIII in povzetkom ocene likvidnosti v razpredelnici 2 iz Priloge VIII.

5. V skladu z načelom sorazmernosti konsolidacijski nadzornik zagotavlja:
 - (a) da skupna ocena odraža pomembnost institucij znotraj skupine in njihov pomen na lokalnem trgu;
 - (b) da je v osnutku poročila o oceni tveganja skupine in osnutku poročila o oceni likvidnostnega tveganja skupine razvidno, kako sta bila upoštevana ta pomembnost in pomen.
6. Konsolidacijski nadzornik zadevnim pristojnim organom pravočasno predloži osnutka poročil, vsekakor pa v roku, določenem v časovnem načrtu za skupno odločitev v skladu s točko (c) člena 3(2).
7. V skladu z dogovorom iz člena 4(3) lahko konsolidacijski nadzornik predloži osnutek poročila o oceni tveganja skupine in osnutek poročila o oceni likvidnostnega tveganja skupine drugim pristojnim organom in pristojnim organom tretjih držav.

Člen 7

Dialog o osnutku poročila o oceni tveganja skupine in osnutku poročila o oceni likvidnostnega tveganja skupine

1. Konsolidacijski nadzornik določi obliko in področje uporabe dialoga z zadevnimi pristojnimi organi o osnutku poročila o oceni tveganja skupine in osnutku poročila o oceni likvidnostnega tveganja skupine.
2. Konsolidacijski nadzornik in zadevni pristojni organi razpravljajo o uskladitvi kvantitativnih predlogov, vključenih v posamezna poročila o PNPO in poročila o oceni likvidnostnega tveganja iz člena 6(1), s kvantitativnimi predlogi, vključenimi v osnutek poročila o oceni tveganja skupine in osnutek poročila o oceni likvidnostnega tveganja skupine, kot je ustrezno.
3. Kvantitativni predlogi iz odstavka 2 zajemajo vsaj naslednja predloga:
 - (a) predlagane ravni kapitala, s katerim morajo skupina institucij na konsolidirani ravni in vse institucije te skupine na posamični ravni razpolagati v skladu s točko (a) člena 104(1) Direktive 2013/36/EU;
 - (b) predlagane ravni posebnih zahtev glede likvidnosti, ki jih morajo skupina institucij na konsolidirani ravni in vse institucije te skupine na posamični ravni izpolnjevati v skladu s členom 105 Direktive 2013/36/EU.

Člen 8

Dokončanje poročila o oceni tveganja skupine in poročila o oceni likvidnostnega tveganja skupine

1. Konsolidacijski nadzornik na podlagi dialoga iz člena 7 dokonča poročilo o oceni tveganja skupine in poročilo o oceni likvidnostnega tveganja skupine na podlagi oblike in vsebine osnutka poročila o oceni tveganja skupine in osnutka poročila o oceni likvidnostnega tveganja skupine iz člena 6. Konsolidacijski nadzornik pojasni vse pomembne spremembe v poročilu o oceni tveganja skupine ali poročilu o oceni likvidnostnega tveganja skupine. Spremembe se sprejmejo na podlagi rezultata dialoga in vključujejo ustrezne posodobitve prilog k poročilu o oceni tveganja skupine ali poročilu o oceni likvidnostnega tveganja skupine.
2. Konsolidacijski nadzornik zadevnim pristojnim organom pravočasno predloži poročilo o oceni tveganja skupine in poročilo o oceni likvidnostnega tveganja skupine, vsekakor pa v roku, določenem v časovnem načrtu za skupno odločitev v skladu s točko (e) člena 3(2).
3. V skladu s točko (a) člena 113(2) Direktive 2013/36/EU predložitev poročila o oceni tveganja skupine zadevnim pristojnim organom pomeni začetek štirimesečnega obdobja za sprejetje skupne odločitve v zvezi s kapitalom.
4. V skladu s točko (b) člena 113(2) Direktive 2013/36/EU predložitev poročila o oceni likvidnostnega tveganja skupine zadevnim pristojnim organom pomeni začetek enomesečnega obdobja za sprejetje skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo.
5. V skladu z dogovorom iz člena 4(3) lahko konsolidacijski nadzornik predloži poročilo o oceni tveganja skupine in poročilo o oceni likvidnostnega tveganja skupine drugim pristojnim organom in pristojnim organom tretjih držav.

Člen 9

Priprava prispevkov k osnutku skupne odločitve v zvezi s kapitalom in osnutku skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo

1. Zadevni pristojni organi konsolidacijskemu nadzorniku pravočasno predložijo svoje prispevke k osnutku skupne odločitve v zvezi s kapitalom in osnutku skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo, vsekakor pa v roku, določenem v časovnem načrtu za skupno odločitev v skladu s točko (f) člena 3(2). Prispevki zajemajo vse institucije znotraj skupine institucij, ki so zajete v področje uporabe postopka skupnega odločanja.
2. Konsolidacijski nadzornik prispeva k pripravi osnutka skupne odločitve v zvezi s kapitalom. Njegovi prispevki zajemajo:
 - (a) vse institucije skupine na posamični ravni, ki imajo dovoljenje v jurisdikciji konsolidacijskega nadzornika in ki so zajete v področje uporabe postopka skupnega odločanja;
 - (b) skupino institucij na konsolidirani ravni.
3. Konsolidacijski nadzornik prispeva k pripravi osnutka skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo. Njegovi prispevki zajemajo:
 - (a) vse institucije skupine na posamični ravni, kadar imajo te institucije dovoljenje v jurisdikciji konsolidacijskega nadzornika in so zajete v področje uporabe postopka skupnega odločanja;
 - (b) skupino institucij na konsolidirani ravni.
4. Prispevki k pripravi osnutka skupne odločitve v zvezi s kapitalom vsebujejo vse elemente iz člena 10.
5. Prispevki k pripravi osnutka skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo vsebujejo vse elemente iz člena 11.

Člen 10

Priprava osnutka skupne odločitve v zvezi s kapitalom

1. Konsolidacijski nadzornik pripravi v celoti utemeljen osnutek skupne odločitve v zvezi s kapitalom, ki zajema skupino in institucije te skupine. Osnutek skupne odločitve v zvezi s kapitalom vsebuje vse naslednje elemente:
 - (a) ime konsolidacijskega nadzornika in zadevnih pristojnih organov, ki so vključeni v postopek skupnega odločanja v zvezi s kapitalom;
 - (b) ime skupine institucij in seznam vseh institucij znotraj skupine, na katero se nanaša osnutek skupne odločitve v zvezi s kapitalom in za katero se ta osnutek uporablja;
 - (c) sklicevanja na veljavno zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo v zvezi s pripravo, dokončanjem in uporabo skupnih odločitev v zvezi s kapitalom;
 - (d) datum osnutka skupne odločitve v zvezi s kapitalom in njegovih morebitnih posodobitev;
 - (e) sklep glede uporabe členov 73 in 97 Direktive 2013/36/EU;
 - (f) sklep glede ustreznosti kapitala, s katerim razpolaga skupina institucij na konsolidirani ravni;
 - (g) sklep glede ustreznosti kapitala, s katerim razpolaga posamezna institucija skupine na posamični ravni;
 - (h) sklep glede ravni kapitala, s katerim mora vsaka institucija skupine razpolagati na posamični ravni v skladu s točko (a) člena 104(1) Direktive 2013/36/EU;
 - (i) sklep glede ravni kapitala, s katerim mora skupina institucij razpolagati na konsolidirani ravni v skladu s točko (a) člena 104(1) Direktive 2013/36/EU;
 - (j) informacije o minimalnih bonitetnih zahtevah, ki se uporabljajo za posamezno institucijo v skladu s členom 92 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členi 103, 129, 130, 131 in 133 Direktive 2013/36/EU, ter o vseh drugih ustreznih bonitetnih ali makrobonitetnih zahtevah, smernicah, priporočilih ali opozorilih;
 - (k) referenčni datum, na katerega se nanašajo sklepi iz točk (e) do (i);
 - (l) časovni načrt izvajanja sklepov iz točk (h) in (i), kadar je to ustrezno.

2. Sklep iz točke (e) odstavka 1 vsebuje vse naslednje elemente:
 - (a) oceno, ali imajo institucije skupine vzpostavljene zanesljive, učinkovite in popolne strategije ter postopke za oceno, ohranitev in razdelitev notranjega kapitala ter ali so take strategije in postopki posodobljeni;
 - (b) oceno, ali so zneski, vrste in razdelitev notranjega kapitala ustrezni za kritje vrste in ravni tveganj, ki so jim ali bi jim lahko bile izpostavljene institucije skupine;
 - (c) oceno, ali institucije skupine izvajajo ustrezne ureditve, strategije, postopke in mehanizme za uskladitev z vsemi zahtevami Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (d) oceno, ali ureditve, strategije, postopki in mehanizmi, ki jih izvajajo institucije skupine, zagotavljajo preudarno upravljanje in kritje njihovih tveganj;
 - (e) informacije o uporabi nadzorniških ukrepov in pooblastil v skladu s členom 102 ter točkami (b) do (l) člena 104(1) Direktive 2013/36/EU za odpravo pomanjkljivosti iz točk (a) do (d).
3. Sklepi iz točk (f) in (g) odstavka 1 so povezani ter podprti s sklepom iz točke (e) odstavka 1.
4. Sklepi iz točk (h) in (i) odstavka 1 izpolnjujejo vse naslednje zahteve:
 - (a) oblikovani so kot znesek ali razmerje ali kombinacija obojega;
 - (b) zagotavljajo podrobnosti o kakovosti potrebnega dodatnega kapitala;
 - (c) povezani so s sklepom iz točke (e) odstavka 1 in so podprti z njim.
5. Sklepi glede vsake institucije skupine na posamični ravni in skupine institucij na konsolidirani ravni so jasno razvidni v osnutku dokumenta o skupni odločitvi v zvezi s kapitalom.
6. Konsolidacijski nadzornik zadevnim pristojnim organom pravočasno predloži osnutek dokumenta o skupni odločitvi v zvezi s kapitalom, vsekakor pa v roku, določenem v časovnem načrtu za skupno odločitev v skladu s točko (g) člena 3(2).

Člen 11

Priprava osnutka skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo

1. Konsolidacijski nadzornik pripravi v celoti utemeljen osnutek skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo, ki zajema skupino in institucije te skupine. Osnutek skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo vsebuje vse naslednje elemente:
 - (a) ime konsolidacijskega nadzornika in zadevnih pristojnih organov, ki so vključeni v postopek skupnega odločanja v zvezi z likvidnostjo;
 - (b) ime skupine institucij in seznam vseh institucij znotraj skupine, na katero se nanaša osnutek skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo in za katero se ta osnutek uporablja;
 - (c) sklicevanja na veljavno zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo v zvezi s pripravo, dokončanjem in uporabo skupnih odločitev v zvezi z likvidnostjo;
 - (d) datum osnutka skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo in njegovih morebitnih posodobitev;
 - (e) sklep glede likvidnostne ustreznosti za skupino na konsolidirani ravni;
 - (f) sklep glede likvidnostne ustreznosti za vsako institucijo znotraj skupine na posamični ravni;
 - (g) sklep o ukrepih, sprejetih za obravnavo vseh pomembnih zadev in bistvenih ugotovitev v zvezi z nadzorom likvidnosti, vključno v zvezi z ustreznostjo organizacije in obravnavo tveganj, kot je zahtevano v skladu s členom 86 Direktive 2013/36/EU, ter v zvezi s potrebo po posebnih zahtevah glede likvidnosti v skladu s členom 105 navedene direktive za vsako institucijo znotraj skupine na posamični ravni in za skupino na konsolidirani ravni;

- (h) informacije o vseh drugih ustreznih bonitetnih ali makrobonitetnih zahtevah, smernicah, priporočilih ali opozorilih;
 - (i) referenčni datum, na katerega se nanašajo sklepi iz točk (e) do (g);
 - (j) časovni načrt izvajanja sklepa iz točke (g), kadar je to ustrezno.
2. Sklep iz točk (e) in (f) odstavka 1 vsebuje vse naslednje elemente:
- (a) oceno, ali institucije skupine izvajajo zanesljive strategije, politike, postopke in sisteme za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje likvidnostnega tveganja v ustreznem sklopu časovnih obdobj;
 - (b) oceno, ali likvidnost institucij skupine na posamični ravni in likvidnost skupine na konsolidirani ravni zagotavljata zadostno kritje likvidnostnih tveganj;
 - (c) oceno, ali institucije skupine izvajajo ustrezne ureditve, strategije, postopke in mehanizme za usklajevanje z vsemi zahtevami Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013.
3. V sklepu iz točke (g) odstavka 1 so določene podrobnosti o naravi sprejetih ukrepov. Kadar so ti ukrepi povezani s potrebo po posebnih zahtevah glede likvidnosti v skladu s členom 105 Direktive 2013/36/EU, so v sklepu določene podrobnosti o sprejetju navedenih posebnih zahtev glede likvidnosti.
4. Sklepi glede vsake institucije skupine na posamični ravni in skupine institucij na konsolidirani ravni so jasno razvidni v osnutku dokumenta o skupni odločitvi v zvezi z likvidnostjo.
5. Konsolidacijski nadzornik zadevnim pristojnim organom pravočasno predloži osnutek dokumenta o skupni odločitvi v zvezi z likvidnostjo, vsekakor pa v roku, določenem v časovnem načrtu za skupno odločitev v skladu s točko (g) člena 3(2).

Člen 12

Sprejetje skupne odločitve v zvezi s kapitalom in skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo

1. Konsolidacijski nadzornik na podlagi dialoga z zadevnimi pristojnimi organi o osnutku skupne odločitve v zvezi s kapitalom in osnutku skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo iz točke (i) člena 3(2) po potrebi pregleda osnutek skupne odločitve v zvezi s kapitalom in osnutek skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo, s čimer dokončno oblikuje navedeni odločitvi.
2. Dogovor o skupni odločitvi v zvezi s kapitalom in skupni odločitvi v zvezi z likvidnostjo sprejmejo konsolidacijski nadzornik in vsi zadevni pristojni organi.
3. Dogovor pisno sklenejo predstavniki konsolidacijskega nadzornika in zadevnih pristojnih organov, pri čemer so predstavniki ustrezno pooblaščen za zastopanje svojih zadevnih pristojnih organov.

Člen 13

Sporočanje skupne odločitve v zvezi s kapitalom in skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo

1. Konsolidacijski nadzornik upravljalnemu organu EU nadrejene institucije pravočasno predloži dokument o skupni odločitvi v zvezi s kapitalom in dokument o skupni odločitvi v zvezi z likvidnostjo, vsekakor pa v roku, določenem v časovnem načrtu za skupno odločitev v skladu s točko (k) člena 3(2). Konsolidacijski nadzornik potrdi to predložitev zadevnim pristojnim organom.
2. Zadevni pristojni organi v državi članici upravljalnim organom institucij, ki imajo dovoljenje v navedeni državi članici, pravočasno predložijo ustrezne dele dokumenta o skupni odločitvi v zvezi s kapitalom in dokumenta o skupni odločitvi v zvezi z likvidnostjo, ki so pomembni za vsako navedeno institucijo, vsekakor pa v roku, določenem v časovnem načrtu za skupno odločitev v skladu s točko (k) člena 3(2).
3. Konsolidacijski nadzornik po potrebi z EU nadrejeno institucijo razpravlja o dokumentu o skupni odločitvi v zvezi s kapitalom in dokumentu o skupni odločitvi v zvezi z likvidnostjo, da pojasni podrobnosti odločitev in njihovo uporabo.

4. Zadevni pristojni organi v državi članici po potrebi z institucijami s sedežem v tej državi članici razpravljajo o ustreznih delih dokumenta o skupni odločitvi v zvezi s kapitalom in dokumenta o skupni odločitvi v zvezi z likvidnostjo, ki so pomembni za vsako od teh institucij, da pojasnijo podrobnosti odločitev in njihovo uporabo.

Člen 14

Spremljanje uporabe skupne odločitve v zvezi s kapitalom in skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo

1. Konsolidacijski nadzornik rezultat razprav iz člena 13(3) sporoči zadevnim pristojnim organom, kadar mora EU nadrejena institucija sprejeti katerega koli od naslednjih ukrepov:
 - (a) izpolnjevati dodatne kapitalske zahteve v skladu s točko (a) člena 104(1) Direktive 2013/36/EU na posamični ali konsolidirani ravni;
 - (b) obravnavati pomembne zadeve ali pomembne ugotovitve v zvezi z nadzorom likvidnosti ali izpolniti posebne zahteve glede likvidnosti v skladu s členom 105 Direktive 2013/36/EU na posamični ali konsolidirani ravni.
2. Zadevni pristojni organi v državi članici rezultat razprav iz člena 13(4) sporočijo konsolidacijskemu nadzorniku, kadar mora institucija, ki ima dovoljenje v navedeni državi članici, sprejeti katerega koli od naslednjih ukrepov:
 - (a) izpolnjevati dodatne kapitalske zahteve v skladu s točko (a) člena 104(1) Direktive 2013/36/EU na posamični ravni;
 - (b) obravnavati pomembne zadeve ali pomembne ugotovitve v zvezi z nadzorom likvidnosti ali izpolniti posebne zahteve glede likvidnosti v skladu s členom 105 Direktive 2013/36/EU na posamični ravni.
3. Konsolidacijski nadzornik rezultat razprav iz odstavka 2 posreduje drugim zadevnim pristojnim organom.
4. Konsolidacijski nadzornik in zadevni pristojni organi spremljajo uporabo skupnih odločitev v zvezi s kapitalom in skupnih odločitev v zvezi z likvidnostjo, ki so relevantne za vsako institucijo skupine, za katero so odgovorni.

POGLAVJE III

NESTRINJANJA IN ODLOČITVE, KI SE SPREJMEJO, KADAR SKUPNA ODLOČITEV NI SPREJETA

Člen 15

Postopek odločanja, kadar skupna odločitev ni sprejeta

1. Kadar skupna odločitev v zvezi s kapitalom ali skupna odločitev v zvezi z likvidnostjo med konsolidacijskim nadzornikom in zadevnimi pristojnimi organi ni sprejeta v časovnih obdobjih iz člena 8(3) ali člena 8(4), se odločitve iz člena 113(3) Direktive 2013/36/EU zabeležijo pisno, sprejmejo pa se do najpoznejšega od naslednjih datumov:
 - (a) en mesec po poteku časovnega obdobja iz člena 8(3) ali (4), kot je ustrezno;
 - (b) en mesec po tem, ko EBA predloži morebitne nasvete na podlagi zahteve po posvetovanju v skladu s tretjim pododstavkom člena 113(2) Direktive 2013/36/EU;
 - (c) en mesec po tem, ko EBA sprejme morebitno odločitev v skladu s prvim ali drugim pododstavkom člena 113(3) Direktive 2013/36/EU, ali kateri koli drug datum, ki ga EBA določi v taki odločitvi.
2. Zadevni pristojni organi konsolidacijskemu nadzorniku sporočijo odločitve, sprejete na posamični ravni, kadar skupna odločitev ni sprejeta.
3. Konsolidacijski nadzornik odločitve iz odstavka 2 ter odločitve, ki jih sprejme na posamični in konsolidirani ravni, združi v enoten dokument, ki ga predloži vsem zadevnim pristojnim organom.
4. Kadar je bilo opravljeno posvetovanje z EBA, dokument iz odstavka 3 vključuje pojasnilo morebitnih odstopanj od nasvetov, ki jih je predložila EBA.

Člen 16

Priprava osnutkov odločitev v zvezi s kapitalom, ki se sprejmejo, kadar skupna odločitev v zvezi s kapitalom ni sprejeta

1. Odločitev v zvezi s kapitalom, ki se sprejme, kadar skupna odločitev v zvezi s kapitalom ni sprejeta, je opredeljena v dokumentu, ki vsebuje vse naslednje elemente:

- (a) ime konsolidacijskega nadzornika ali zadevnega pristojnega organa, ki je sprejel odločitev v zvezi s kapitalom;
- (b) ime skupine institucij ali institucije skupine, na katero se nanaša odločitev v zvezi s kapitalom in za katero se ta odločitev uporablja;
- (c) sklicevanja na veljavno zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo v zvezi s pripravo, dokončanjem in uporabo odločitev v zvezi s kapitalom;
- (d) datum sprejetja odločitve v zvezi s kapitalom;
- (e) sklep glede uporabe členov 73 in 97 Direktive 2013/36/EU;
- (f) za odločitve v zvezi s kapitalom, sprejete na konsolidirani podlagi, sklep glede ustreznosti kapitala, s katerim razpolaga skupina institucij na konsolidirani ravni;
- (g) za odločitve v zvezi s kapitalom, sprejete na posamični podlagi, sklep glede ustreznosti kapitala, s katerim razpolaga zadevna institucija na posamični ravni;
- (h) za odločitve v zvezi s kapitalom, sprejete na konsolidirani podlagi, sklep glede ravni kapitala, s katerim mora skupina institucij razpolagati na konsolidirani ravni v skladu s točko (a) člena 104(1) Direktive 2013/36/EU;
- (i) za odločitve v zvezi s kapitalom, sprejete na posamični podlagi, sklep glede ravni kapitala, s katerim mora zadevna institucija razpolagati na posamični ravni v skladu s točko (a) člena 104(1) Direktive 2013/36/EU;
- (j) informacije o minimalnih bonitetnih zahtevah, ki se uporabljajo za zadevne institucije v skladu s členom 92 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členi 103, 129, 130, 131 in 133 Direktive 2013/36/EU, ter o vseh drugih ustreznih bonitetnih ali makrobonitetnih zahtevah, smernicah, priporočilih ali opozorilih;
- (k) referenčni datum, na katerega se nanašajo sklepi iz točk (e) do (i);
- (l) opis načina upoštevanja ocene tveganja, stališč in pridržkov, ki jih izrazijo drugi zadevni pristojni organi ali konsolidacijski nadzornik, kadar je to ustrezno;
- (m) časovni načrt izvajanja sklepov iz točk (h) in (i), kadar je to ustrezno.

2. Odločitve v zvezi s kapitalom, ki se sprejmejo, kadar skupna odločitev v zvezi s kapitalom na posamični ali konsolidirani ravni ni sprejeta, izpolnjujejo zahteve iz člena 10(2) do (4), kadar je to ustrezno.

Člen 17

Priprava osnutkov odločitev v zvezi z likvidnostjo, ki se sprejmejo, kadar skupna odločitev v zvezi z likvidnostjo ni sprejeta

1. Odločitev v zvezi z likvidnostjo, ki se sprejme, kadar skupna odločitev v zvezi z likvidnostjo ni sprejeta, je opredeljena v dokumentu, ki vsebuje vse naslednje elemente:

- (a) ime konsolidacijskega nadzornika ali zadevnega pristojnega organa, ki je sprejel odločitev v zvezi z likvidnostjo;
- (b) ime skupine institucij ali institucije skupine, na katero se nanaša odločitev v zvezi z likvidnostjo in za katero se ta odločitev uporablja;
- (c) sklicevanja na veljavno zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo v zvezi s pripravo, dokončanjem in uporabo odločitve v zvezi z likvidnostjo;
- (d) datum sprejetja odločitve v zvezi z likvidnostjo;

- (e) za odločitve v zvezi z likvidnostjo, sprejete na konsolidirani podlagi, sklep glede likvidnostne ustreznosti za skupino institucij na konsolidirani ravni;
- (f) za odločitve v zvezi z likvidnostjo, sprejete na posamični podlagi, sklep glede likvidnostne ustreznosti za zadevno institucijo na posamični ravni;
- (g) za odločitve v zvezi z likvidnostjo, sprejete na konsolidirani podlagi, sklep o ukrepih, sprejetih za obravnavo vseh pomembnih zadev in bistvenih ugotovitev v zvezi z nadzorom likvidnosti, vključno v zvezi z ustreznostjo organizacije in obravnavo tveganj, kot je zahtevano v skladu s členom 86 Direktive 2013/36/EU, in v zvezi s potrebo po posebnih zahtevah glede likvidnosti v skladu s členom 105 navedene direktive za skupino na konsolidirani ravni;
- (h) za odločitve v zvezi z likvidnostjo, sprejete na posamični podlagi, sklep o ukrepih, sprejetih za obravnavo vseh pomembnih zadev in bistvenih ugotovitev v zvezi z nadzorom likvidnosti, vključno v zvezi z ustreznostjo organizacije in obravnavo tveganj, kot je zahtevano v skladu s členom 86 Direktive 2013/36/EU, in v zvezi s potrebo po zahtevah glede likvidnosti za zadevno institucijo na posamični ravni v skladu s členom 105 navedene direktive;
- (i) referenčni datum, na katerega se nanašajo sklepi iz točk (e) do (h);
- (j) informacije o vseh drugih ustreznih bonitetnih ali makrobonitetnih zahtevah, smernicah, priporočilih ali opozorilih;
- (k) opis načina upoštevanja ocene tveganja, stališč in pridržkov, ki jih izrazijo drugi zadevni pristojni organi ali konsolidacijski nadzornik, kadar je to ustrezno;
- (l) časovni načrt izvajanja sklepov iz točk (g) do (h), kot je ustrezno.

2. Odločitve v zvezi z likvidnostjo, ki se sprejmejo, kadar skupna odločitev v zvezi z likvidnostjo na posamični ali konsolidirani ravni ni sprejeta, izpolnjujejo zahteve iz člena 11(2) do (3).

Člen 18

Sporočanje odločitev v zvezi s kapitalom in odločitev v zvezi z likvidnostjo, ki se sprejmejo, kadar skupna odločitev v zvezi s kapitalom ali skupna odločitev v zvezi z likvidnostjo ni sprejeta

1. Konsolidacijski nadzornik upravljalnemu organu EU nadrejene institucije predloži dokument o odločitvi iz člena 15(3).
2. Zadevni pristojni organi v državi članici upravljalnim organom institucij, ki imajo dovoljenje v navedeni državi članici, predložijo ustrezne dele dokumenta o odločitvi iz odstavka 1, ki so pomembni za vsako od teh institucij.
3. Konsolidacijski nadzornik po potrebi razpravlja o dokumentu o odločitvi z EU nadrejeno institucijo, da pojasni podrobnosti in uporabo odločitev v zvezi s kapitalom ali odločitev v zvezi z likvidnostjo, ki se sprejmejo, kadar skupna odločitev v zvezi s kapitalom ali skupna odločitev v zvezi z likvidnostjo ni sprejeta.
4. Zadevni pristojni organi v državi članici po potrebi z institucijami s sedežem v tej državi članici razpravljajo o ustreznih delih dokumenta o odločitvi, ki so pomembni za vsako od teh institucij, da pojasnijo podrobnosti in uporabo odločitev v zvezi s kapitalom ali odločitev v zvezi z likvidnostjo, ki se sprejmejo, kadar skupna odločitev v zvezi s kapitalom ali skupna odločitev v zvezi z likvidnostjo ni sprejeta.

Člen 19

Spremljanje uporabe odločitev v zvezi s kapitalom in odločitev v zvezi z likvidnostjo, ki se sprejmejo, kadar skupna odločitev v zvezi s kapitalom ali skupna odločitev v zvezi z likvidnostjo ni sprejeta

Konsolidacijski nadzornik in zadevni pristojni organi spremljajo uporabo odločitev v zvezi s kapitalom in odločitev v zvezi z likvidnostjo, ki se sprejmejo, kadar skupna odločitev v zvezi s kapitalom ali skupna odločitev v zvezi z likvidnostjo ni sprejeta, in ki so pomembne za vsako institucijo skupine, za katero so odgovorni.

POGLAVJE IV

POSODOBITEV IN IZREDNA POSODOBITEV SKUPNIH ODLOČITEV IN ODLOČITEV, KI SE SPREJMEJO, KADAR SKUPNA ODLOČITEV NI SPREJETA

Člen 20

Izredna posodobitev skupnih odločitev

1. Kadar zahtevo za izredno posodobitev skupne odločitve v zvezi s kapitalom ali skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo sproži konsolidacijski nadzornik ali zadevni pristojni organ v skladu s členom 113(4) Direktive 2013/36/EU, konsolidacijski nadzornik to zahtevo sporoči vsem zadevnim pristojnim organom. Izredna posodobitev se izvede v skladu s postopkom iz členov 9 do 14.

2. Kadar zadevni pristojni organ zahteva posodobitev skupne odločitve v zvezi z institucijo, ki ni EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, s konsolidacijskim nadzornikom na dvostranski ravni, se zahteva oblikuje pisno in se v celoti utemelji.

Konsolidacijski nadzornik zahtevo iz prvega pododstavka sporoči vsem zadevnim pristojnim organom. Zahteva vključuje osnutek dokumenta o skupni odločitvi v zvezi s kapitalom, ki je v skladu z zahtevami iz člena 10, ali osnutek skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo, ki je v skladu z zahtevami iz člena 11. Konsolidacijski nadzornik opredeli rok, v katerem morajo zadevni pristojni organi sporočiti, ali bi bilo treba posodobitev obravnavati na dvostranski ravni.

Kadar v določenem roku noben zadevni pristojni organ ne predloži zahteve za posodobitev, ki bi jo bilo treba obravnavati na ravni, ki ni dvostranska, konsolidacijski nadzornik in zadevni pristojni organ, ki je zahteval izredno posodobitev, prispevata k skupni odločitvi na dvostranski ravni in se o njej dogovorita.

3. Kadar zadevni pristojni organ ne želi predložiti prispevka k posodobljeni skupni odločitvi v skladu s členom 9, konsolidacijski nadzornik pripravi posodobljeno skupno odločitev na podlagi zadnjega prispevka k dokumentu o skupni odločitvi, ki ga je predložil zadevni pristojni organ.

Člen 21

Letna in izredna posodobitev odločitev, ki se sprejmejo, kadar skupna odločitev ni sprejeta

1. Letna posodobitev odločitev, ki se sprejmejo, kadar skupna odločitev ni sprejeta, se izvede v skladu s koraki iz člena 3(2), če je vsak korak pomemben za uporabo člena 97(4) Direktive 2013/36/EU.

2. Vsaka izredna posodobitev odločitev, ki se sprejmejo, kadar skupna odločitev ni sprejeta, v skladu s členom 113(4) Direktive 2013/36/EU, se izvede v skladu s postopkom iz členov 9 do 14.

POGLAVJE V

KONČNE DOLOČBE

Člen 22

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 23. junija 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA I

PREDLOGA POROČILA O PROCESU NADZORNIŠKEGA PREGLEDOVANJA IN OVREDNOTENJA (PNPO)

Poročilo o PNPO je dopolnjeno s povzetki rezultatov (razpredelnica 1) in oceno kapitalске ustreznosti (razpredelnica 2).

Institucija :	
Kategorija institucije :	[na podlagi nacionalne klasifikacije, dokler ne bo vzpostavljen skupni pristop h kategorizaciji v skladu s smernicami EBA za skupne metodologije in postopke v zvezi s PNPO; kategorija, v katero je dodeljena institucija, odraža tudi njen sistemski pomen]
Referenčni datum :	
Skupna sredstva (v milijonih EUR) na referenčni datum :	
Pristojni organ :	

Skupna ocena PNPO	Skupni rezultat PNPO (na podlagi ocene kapitalске ustreznosti in likvidnostne ustreznosti):
<i>Ta oddelek mora vsebovati povzetek ocen iz spodnjih oddelkov.</i>	

Ocena kapitalске ustreznosti
<i>V tem oddelku navedite: (1) povzetek ocene kapitalске ustreznosti; (2) predhodni predlog skupne odločitve, vključno z izjavo o ustreznosti kapitala na ravni zadevnega subjekta in morebitno zahtevano ravno kapitala, ki presega zahteve iz poglavja 4 naslova VII Direktive 2013/36/EU (CRD) in Uredbe (EU) št. 575/2013 (CRR); (3) obete za naslednje ocenjevalno obdobje ter (4) opis vseh drugih nadzornih ukrepov v zvezi s kapitalom ⁽¹⁾.</i> <i>V tem oddelku opišite tudi, kako so bile pridobljene ocene glede kapitala v okviru PNPO in kako so se upoštevale ocene glede kapitala v okviru ICAAP, če so bile ocenjene kot zanesljive.</i>

Ocena likvidnostne ustreznosti
<i>V tem oddelku navedite: (1) povzetek ocene likvidnostne ustreznosti; (2) predlog skupne odločitve, vključno z izjavo o likvidnostni ustreznosti na ravni zadevnega subjekta in vsemi potrebnimi nadzornimi ukrepi, kadar je to primerno; (3) obete za naslednje ocenjevalno obdobje ter (4) opis vseh drugih nadzornih ukrepov za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti, kadar je to primerno.</i> <i>Glede na čas sprejetja skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo mora ta ocena odražati ugotovitve, povzete v poročilu o likvidnosti v okviru PNPO (glej predlogo v Prilogi 5), ali predstavljati posodobljeno oceno.</i>

⁽¹⁾ Npr. omejitve v zvezi z dividendami.

A. Analiza poslovnega modela (uresničljivost in vzdržnost)	Rezultat:
V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja poslovnega modela, strategije in finančnega položaja v obravnavanem obdobju; (2) nadzorno oceno uresničljivosti sedanjega poslovnega modela in vzdržnosti strategije ter (3) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi.	

B. Ureditve notranjega upravljanja	Rezultat:
V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja okvira notranjega upravljanja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi z zahtevami glede notranjega upravljanja; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.	

C. Tveganja za kapitalsko ustreznost	
C.1 Kreditno tveganje in tveganje nasprotne stranke	Rezultat:
V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja tveganja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.	

C.2 Tveganje poravnave/izročitve	Rezultat:
V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja tveganja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.	

C.3 Tveganje koncentracije med tveganji	Rezultat:
V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja tveganja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.	

C.4 Tržno tveganje	Rezultat:
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja tveganja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i>	

C.5 Obrestno tveganje v netrgovalni knjigi	Rezultat:
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja tveganja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i>	

C.6 Operativno tveganje	Rezultat:
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja tveganja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i>	

C.7 Tveganje prevelikega finančnega vzvoda	Rezultat:
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja tveganja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i>	

C.8 Po potrebi druga tveganja, pomembna za institucijo (navedite)	Rezultat:
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja drugih ugotovljenih tveganj za kapitalsko ustreznost v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i>	

D. Tveganja za likvidnost	Skupni rezultat glede likvidnostnega tveganja:
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja likvidnostnega tveganja in tveganja financiranja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i> <i>Glede na čas sprejetja skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo mora ta ocena odražati ugotovitve, povzete v poročilu o likvidnosti v okviru PNPO (glej predlogo v Prilogi 5), ali predstavljati posodobljeno oceno.</i>	
<i>Če bi ocena likvidnostnega tveganja in tveganja financiranja izpostavila pomembna vprašanja v zvezi s tveganjem financiranja, pri katerem bi bila potrebna dodelitev kapitala za zmanjšanje učinkov zaradi večjega stroška financiranja, opišite, kako se to odraža v zahtevah po dodatnem kapitalu, če je to ustrezno.</i>	

E. Sistemsko tveganje
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja tveganja v obravnavanem obdobju; (2) obete za naslednje ocenjevalno obdobje ter (3) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi.</i>

F. Pregled ICAAP
<i>V tem oddelku navedite: (1) povzetek ugotovitev iz ocene zanesljivosti okvira ICAAP in lastno količinsko opredelitev tveganj institucije ter posledično dodelitev ustreznega notranjega kapitala; (2) opis razvoja okvira ICAAP v obravnavanem obdobju; (3) ugotovljene pomanjkljivosti; (4) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi z ICAAP; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i> <i>Ta oddelek mora vsebovati tudi izjavo o tem, ali se ocene ICAAP štejejo za zanesljive in ali bi se lahko uporabile pri oceni kapitalske ustreznosti.</i>

G. Učinki razpršenosti med tveganji
<i>Ob upoštevanju rezultata ocen ICAAP in ocen glede notranjega kapitala ter le v primeru, da so učinki razpršenosti priznani, v tem oddelku opišite učinke razpršenosti in opredelite, v kakšnem obsegu je mogoče koristiti učinkov razpršenosti upoštevati pri določanju kapitalske ustreznosti.</i>

H. Rezultati stresnih testov

V tem oddelku povzemite rezultate lastnih stresnih testov, ki jih izvedejo institucije, ter njihov vpliv na kapitalsko ustreznost in njihovo usklajevanje z nadzorniškimi stresnimi testi, vključno z razlago izračuna kapitalskega blažilnika za stresno testiranje, kadar je to primerno.

Druge pomembne informacije

V tem oddelku navedite druge informacije, ki so po mnenju pristojnega organa pomembne za namene ocene tveganja skupine in niso navedene zgoraj.

Kvantitativni kazalniki, o katerih se dogovorijo konsolidacijski nadzornik in pristojni organi države gostiteljice EGP (v skladu z regulativnimi/izvedbenimi tehničnimi standardi o kolegijih nadzornikov)

Navedite morebitne kvantitativne kazalnike, ki naj bi se izmenjali pri pripravi poročila o skupni oceni tveganja za namene sprejetja skupne odločitve .

PRILOGA II

PREDLOGA POROČILA O PNPO

Razpredelnica 1

Povzetek rezultatov

Institucija:	
Kategorija institucije:	[na podlagi nacionalne klasifikacije, dokler ne bo vzpostavljen skupni pristop h kategorizaciji v skladu s smernicami EBA za skupne metodologije in postopke v zvezi s PNPO; kategorija, v katero je dodeljena institucija, odraža tudi njen sistemski pomen]
Referenčni datum:	
Skupna sredstva (v milijonih EUR) na referenčni datum:	
Pristojni organ:	

Elementi PNPO		Rezultat
A.	Poslovni model (uresničljivost in vzdržnost)	
B.	Ureditve notranjega upravljanja	
C.	Tveganja za kapitalsko ustreznost	
C.1	Kreditno tveganje in tveganje nasprotne stranke	
C.2	Tveganje poravnave/izročitve	
C.3	Tveganje koncentracije med tveganji	
C.4	Tržno tveganje	
C.5	Obrestno tveganje v netrgovalni knjigi	
C.6	Operativno tveganje	
C.7	Tveganje prevelikega finančnega vzvoda	
C.8	(Po potrebi) druga tveganja, pomembna za institucijo (navedite)	
C.9	(Po potrebi) druga tveganja, pomembna za institucijo (navedite)	
D.	Tveganja za likvidnost	[glede na rezultate poročila o PNPO v zvezi z likvidnostjo] Ti rezultati bi morali biti skladni z zadevnimi ocenami v okviru skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo. Glede na čas sprejetja skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo mora ta ocena odražati ugotovitve, povzete v poročilu o PNPO v zvezi z likvidnostjo, ali predstavljati posodobljeno oceno.
E.	Sistemska tveganja (tveganje, ki ga institucija predstavlja za finančni sistem)	
Skupni rezultat PNPO		

Povzetek ocene kapitalske ustreznosti

Institucija:			
Kategorija institucije:		[na podlagi nacionalne klasifikacije, dokler ne bo vzpostavljen skupni pristop h kategorizaciji v skladu s smernicami EBA za skupne metodologije in postopke v zvezi s PNPO; kategorija, v katero je dodeljena institucija, odraža tudi njen sistemski pomen]	
Referenčni datum:			
Skupna sredstva (v milijonih EUR) na referenčni datum:			
Pristojni organ:			
Elementi PNPO		Pojasnjevalne postavke	
		Kapitalske zahteve po stebru 1, če je ustrezno (v mio. EUR)	Ocena v okviru ICAAP (v mio. EUR)
		Skupna kapitalska zahteva/ocena v okviru PNPO (po potrebi vključno z oceno nadzornika) (v mio. EUR)	
A.	Poslovni model (uresničljivost in vzdržnost)		
B.	Ureditve notranjega upravljanja		
C. Tveganja za kapitalsko ustreznost (tveganja in kontrole)			
C.1	Kreditno tveganje in tveganje nasprotne stranke		
C.2	Tveganje poravnave/izročitve		
C.3	Tveganje koncentracije med tveganji		
C.4	Tržno tveganje		
C.5	Obrestno tveganje v netrgovalni knjigi		
C.6	Operativno tveganje		
C.7	Tveganje prevelikega finančnega vzvoda		
C.8	(Po potrebi) druga tveganja, pomembna za institucijo (navedite)		
C.9	(Po potrebi) druga tveganja, pomembna za institucijo (navedite)		
D.	Tveganja za likvidnost — Tveganje financiranja (obeti glede stroškov financiranja)		
E.	Sistemska tveganje (tveganje, ki ga institucija predstavlja za finančni sistem)		
F.	Učinki razpršenosti med tveganji		
G.	Načrtovanje kapitala / kapitalski blažilnik za stresno testiranje (kadar je primerno)	Načrtovanje kapitala / kapitalski blažilnik za stresno testiranje na podlagi rezultatov stresnih testov v okviru ICAAP, kadar je primerno	Uskladitev stresnih testov v okviru ICAAP z nadzorniškiimi stresnimi testi in posledično načrtovanje kapitala / kapitalski blažilnik za stresno testiranje, kadar je primerno

Rezultat glede kapitala v okviru PNPO (predhodni predlog za razpravo o skupni odločitvi)				
H.	Skupna kapitalska zahteva/ocena	Skupna kapitalska zahteva po stebru 1	Ocena glede skupnega kapitala v okviru ICAAP	Ocena glede skupnega kapitala v okviru PNPO
	Ocena kapitalske ustreznosti (kapital je ocenjen kot ustrezen/neustrezen)			Ustrezen/neustrezen
	Dodatna kapitalska zahteva			Vsota komponent ali celostni pristop (izraženo kot znesek ali razmerje ali kombinacija obojega)
Pojasnjevalne postavke (vrednosti na referenčni datum)				
	Skupni kapital (v milijonih EUR) na referenčni datum			
	Temeljni kapital (v milijonih EUR) na referenčni datum			
	Navadni lastniški temeljni kapital (v milijonih EUR) na referenčni datum			
	Skupna tveganju prilagojena sredstva (v milijonih EUR) na referenčni datum			
	Kapitalske zahteve, ki se uporabljajo v matični državi članici v skladu s členom 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, ob upoštevanju vseh ukrepov, ki so bili sprejeti ali priznani v skladu s členom 458 navedene uredbe, in prehodnih ureditev iz dela 10 navedene uredbe			
	Raven varovalnega kapitalskega blažilnika, ki ga mora institucija vzdrževati v skladu s členom 129 Direktive 2013/36/EU			
	Raven posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika, ki ga mora institucija vzdrževati v skladu s členom 130 Direktive 2013/36/EU			
	Raven blažilnika sistemskih tveganj, ki ga mora institucija vzdrževati v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU			
	Raven blažilnika za GSPI ali blažilnika za DSPI, ki ga mora institucija vzdrževati v skladu s členom 128(3) in (4) Direktive 2013/36/EU			
	Vse druge bonitetne zahteve, ki veljajo za institucijo, med drugim v skladu s členom 103 Direktive 2013/36/EU, makrobonitetni ukrepi in priporočila EBA in ESRB			

PRILOGA III

PREDLOGA POROČILA O OCENI TVEGANJA SKUPINE

Poročilo o oceni tveganja skupine v prilogah vključuje vsa poročila o PNPO, ki jih predložijo zadevni pristojni organi. Poročilo o oceni tveganja skupine je treba dopolniti s povzetki rezultatov (razpredelnica 1) in oceno kapitalske ustreznosti (razpredelnica 2).

Skupina:	
Kategorija skupine:	[na podlagi nacionalne klasifikacije, dokler ne bo vzpostavljen skupni pristop h kategorizaciji v skladu s smernicami EBA za skupne metodologije in postopke v zvezi s PNPO; kategorija, v katero je dodeljena institucija, odraža tudi njen sistemski pomen]
Referenčni datum:	
Skupna sredstva (v milijonih EUR) na referenčni datum:	

Skupna ocena PNPO skupine	Skupni rezultat PNPO (na podlagi ocene kapitalske ustreznosti in likvidnostne ustreznosti):
<i>Ta oddelek mora vsebovati povzetek ocen iz spodnjih oddelkov,</i>	

Ocena kapitalske ustreznosti
<i>V tem oddelku navedite: (1) povzetek ocene kapitalske ustreznosti; (2) predlog skupne odločitve, vključno z izjavo o ustreznosti kapitala na ravni skupine in morebitno zahtevano ravno kapitala, ki presega zahteve iz poglavja 4 naslova VII Direktive 2013/36/EU (CRD) in Uredbe (EU) št. 575/2013 (CRR); (3) obete za naslednje ocenjevalno obdobje ter (3) opis vseh drugih nadzornih ukrepov v zvezi s kapitalom ⁽¹⁾.</i>
<i>V tem oddelku opišite tudi, kako so bile pridobljene ocene glede kapitala v okviru PNPO in kako so se upoštevale ocene glede kapitala v okviru ICAAP, če so bile ocenjene kot zanesljive .</i>

Ocena likvidnostne ustreznosti
<i>V tem oddelku navedite: (1) povzetek ocene likvidnostne ustreznosti; (2) predlog skupne odločitve, vključno z izjavo o likvidnostni ustreznosti na ravni skupine in vsemi potrebnimi nadzornimi ukrepi, kadar je to primerno; (3) obete za naslednje ocenjevalno obdobje ter (4) opis vseh drugih nadzornih ukrepov za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti, kadar je to primerno.</i>
<i>Glede na čas sprejetja skupne odločitve v zvezi likvidnostjo mora ta ocena odražati ugotovitve, povzete v poročilu o oceni likvidnostnega tveganja skupine (glej predlogo v Prilogi 7), ali predstavljati posodobljeno oceno.</i>

⁽¹⁾ Npr. omejitve v zvezi z dividendami.

A. Analiza poslovnega modela (uresničljivost in vzdržnost)	Rezultat:
V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja poslovnega modela, strategije in finančnega položaja v obravnavanem obdobju; (2) nadzorno oceno uresničljivosti sedanjega poslovnega modela in vzdržnosti strategije ter (3) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi.	

B. Ureditve notranjega upravljanja	Rezultat:
V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja okvira notranjega upravljanja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi z zahtevami glede notranjega upravljanja; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.	

C. Tveganja za kapitalsko ustreznost	
C.1 Kreditno tveganje in tveganje nasprotne stranke	Rezultat:
V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja tveganja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.	

C.2 Tveganje poravnave/ziročitve	Rezultat:
V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja tveganja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.	

C.3 Tveganje koncentracije med tveganji	Rezultat:
V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja tveganja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.	

C.4 Tržno tveganje	Rezultat:
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja tveganja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i>	

C.5 Obrestno tveganje v netrgovalni knjigi	Rezultat:
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja tveganja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i>	

C.6 Operativno tveganje	Rezultat:
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja tveganja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i>	

C.7 Tveganje prevelikega finančnega vzvoda	Rezultat:
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja tveganja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i>	

C.8 Po potrebi druga tveganja, pomembna za institucijo (navedite)	Rezultat:
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja drugih ugotovljenih tveganj za kapitalsko ustreznost v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i>	

D. Tveganja za likvidnost	Skupni rezultat glede likvidnostnega tveganja:
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja likvidnostnega tveganja in tveganja financiranja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i> <i>Glede na čas sprejetja skupne odločitve v zvezi z likvidnostjo mora ta ocena odražati ugotovitve, povzete v poročilu o oceni likvidnostnega tveganja skupine (glej predlogo v Prilogi 7), ali predstavljati posodobljeno oceno.</i>	
<i>Če bi ocena likvidnostnega tveganja in tveganja financiranja izpostavila pomembna vprašanja v zvezi s tveganjem financiranja, pri katerem bi bila potrebna dodelitev kapitala za zmanjšanje učinkov zaradi večjega stroška financiranja, opišite, kako se to odraža v zahtevah po dodatnem kapitalu, če je to ustrezno.</i>	
E. Sistemsko tveganje	
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja tveganja v obravnavanem obdobju; (2) obete za naslednje ocenjevalno obdobje ter (3) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi.</i>	
F. Pregled ICAAP	
<i>V tem oddelku navedite: (1) povzetek ugotovitev iz ocene zanesljivosti okvira ICAAP in lastno količinsko opredelitev tveganj institucije ter posledično dodelitev ustreznega notranjega kapitala; (2) opis razvoja okvira ICAAP v obravnavanem obdobju; (3) ugotovljene pomanjkljivosti; (4) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi z ICAAP; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe, vključno s kapitalskimi in nekapitalskimi nadzornimi ukrepi za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i> <i>Ta oddelek mora vsebovati tudi izjavo o tem, ali se ocene ICAAP štejejo za zanesljive in ali bi se lahko uporabile pri oceni kapitalske ustreznosti.</i>	
G. Učinki razpršenosti med tveganji	
<i>V tem oddelku povzemite rezultate lastnih stresnih testov, ki jih izvedejo institucije, ter njihov vpliv na kapitalsko ustreznost in njihovo usklajitev z nadzorniškimi stresnimi testi, vključno z razlago izračuna kapitalskega blažilnika za stresno testiranje, kadar je to primerno.</i>	

H. Rezultati stresnih testov

V tem oddelku povzemite rezultate lastnih stresnih testov, ki jih izvedejo institucije, ter njihov vpliv na kapitalsko ustreznost in njihovo usklajitev z nadzorniškiimi stresnimi testi, vključno z razlago izračuna kapitalskega blažilnika za stresno testiranje, kadar je to primerno.

Druge pomembne informacije

V tem oddelku navedite druge informacije, ki so po mnenju pristojnih organov pomembne za namene ocene tveganja skupine in niso navedene zgoraj (npr. informacije, potrebne za izpolnitev zahtev iz člena 6(5) te izvedbene uredbe).

Kvantitativni kazalniki, o katerih se dogovorijo konsolidacijski nadzornik in pristojni organi države gostiteljice EGP (v skladu z regulativnimi/izvedbenimi tehničnimi standardi o kolegijih nadzornikov)

Navedite morebitne kvantitativne kazalnike, ki naj bi se izmenjali pri pripravi poročila o skupni oceni tveganja za namene sprejetja skupne odločitve.

Povzetek ocene kapitalske ustreznosti

Institucija:	Subjekt X / podskupina X	Subjekt Y / podskupina Y
Kategorija institucije:		
Referenčni datum:		
Skupna sredstva (v milijonih EUR) na referenčni datum:		
Pristojni organ:		

Konsolidirana skupina

Elementi PNPO		Pojasnjevalne postavke		Skupna kapitalska zahteva/ocena v okviru PNPO (po potrebi vključno z oceno nadzornika) (v mio. EUR)	Pojasnjevalne postavke		Skupna kapitalska zahteva/ocena v okviru PNPO (po potrebi vključno z oceno nadzornika) (v mio. EUR)
		Kapitalske zahteve po stebru 1, če je ustrezno (v mio. EUR)	Ocena v okviru ICAAP (v mio. EUR)		Kapitalske zahteve po stebru 1, če je ustrezno (v mio. EUR)	Ocena v okviru ICAAP (v mio. EUR)	
A.	Poslovni model (uresničljivost in vzdržnost)						
B.	Ureditve notranjega upravljanja						
C.	Tveganja za kapitalsko ustreznost (tveganja in kontrole)						
C.1	Kreditno tveganje in tveganje nasprotne stranke						
C.2	Tveganje poravnave / izročitve						
C.3	Tveganje koncentracije med tveganji						

Pojasnjevalne postavke		Skupna kapitalska zahteva/ocena v okviru PNPO (po potrebi vključno z oceno nadzornika) (v mio. EUR)
Kapitalske zahteve po stebru 1, če je ustrezno (v mio. EUR)	Ocena v okviru ICAAP (v mio. EUR)	

Rezultat glede kapitala v okviru PNPO (predhodni predlog za razpravo o skupni odločitvi)							
	Skupna kapitalna zahteva/ocena	Skupna kapitalna zahteva po stebru 1	Ocena glede skupnega kapitala v okviru ICAAP	Ocena glede skupnega kapitala v okviru PNPO	Skupna kapitalna zahteva po stebru 1	Ocena glede skupnega kapitala v okviru ICAAP	Ocena glede skupnega kapitala v okviru PNPO
H.	Ocena kapitalne ustreznosti (kapital je ocenjen kot ustrezen/neustrezen)			Ustrezen/neustrezen			Ustrezen/neustrezen
	Dodatna kapitalna zahteva			Vsota komponent ali celostni pristop (izraženo kot znesek ali razmerje ali kombinacija obojega)			Vsota komponent ali celostni pristop (izraženo kot znesek ali razmerje ali kombinacija obojega)
I.	Učinki razpršenosti, vključno z učinki znotraj skupine (-)						
	Koncentracija znotraj skupine (+)						
	Ureditve podpore znotraj skupine (-)						
	Druge postavke znotraj skupine (+/-)						
Rezultat skupne odločitve (na podlagi predhodnega predloga (H); odraža učinek postavk znotraj skupine in rezultate dialoga med pristojnimi organi)							
J.	Skupna kapitalna zahteva/ocena			Ocena glede skupnega kapitala v okviru PNPO			Ocena glede skupnega kapitala v okviru PNPO
	Ocena kapitalne ustreznosti (kapital je ocenjen kot ustrezen/neustrezen)			Ustrezen/neustrezen			Ustrezen/neustrezen
	Dodatna kapitalna zahteva			Vsota komponent ali celostni pristop (izraženo kot znesek ali razmerje ali kombinacija obojega)			Vsota komponent ali celostni pristop (izraženo kot znesek ali razmerje ali kombinacija obojega)

Skupna kapitalna zahteva po stebru 1	Ocena glede skupnega kapitala v okviru ICAAP	Ocena glede skupnega kapitala v okviru PNPO
		Ustrezen/neustrezen
		Vsota komponent ali celostni pristop (izraženo kot znesek ali razmerje ali kombinacija obojega)
		Ocena glede skupnega kapitala v okviru PNPO
		Ustrezen/neustrezen
		Vsota komponent ali celostni pristop (izraženo kot znesek ali razmerje ali kombinacija obojega)

[illegible]

Raven posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika, ki ga mora institucija vzdrževati v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU				
Raven blažilnika za GSPI ali blažilnika za DSPI, kot sta opredeljena v členu 128(3) in (4) Direktive 2013/36/EU, ki ga mora institucija vzdrževati				
Vse druge bonitetne zahteve, ki veljajo za institucijo, med drugim v skladu s členom 103 Direktive 2013/36/EU, makrobonitetni ukrepi in priporočila EBA in ESRB				

PRILOGA V

PREDLOGA POROČILA O OCENI LIKVIDNOSTNEGA TVEGANJA

Poročilo o oceni likvidnostnega tveganja je dopolnjeno s povzetki rezultatov (razpredelnica 1) in skupno oceno likvidnosti (razpredelnica 2).

Institucija:	
Kategorija institucije:	[na podlagi nacionalne klasifikacije, dokler ne bo vzpostavljen skupni pristop h kategorizaciji v skladu s smernicami EBA za skupne metodologije in postopke v zvezi s PNPO; kategorija, v katero je dodeljena institucija, odraža tudi njen sistemski pomen]
Referenčni datum:	
Skupna sredstva (v milijonih EUR) na referenčni datum:	
Pristojni organ:	

Skupna ocena likvidnostnega tveganja v PNPO	Skupni rezultat glede likvidnostnega tveganja:
<i>Ta oddelek mora vsebovati povzetek posameznih ocen iz spodnjih oddelkov.</i>	

Ocena likvidnostne ustreznosti
<i>V tem oddelku navedite: (1) povzetek ocene likvidnostne ustreznosti; (2) predlog skupne odločitve, vključno z izjavo o likvidnostni ustreznosti na ravni zadevnega subjekta in vsemi nadzornimi ukrepi, kadar je to primerno, za obravnavo pomembnih zadev in bistvenih ugotovitev, ter (3) obete za naslednje ocenjevalno obdobje.</i>

A. Ocena likvidnostnega tveganja	Rezultat:
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja likvidnostnega tveganja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i>	

B. Ocena tveganja financiranja	Rezultat:
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja tveganja financiranja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i>	

C. Ocena obvladovanja likvidnostnega tveganja in tveganja financiranja	Rezultat:
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja obvladovanja likvidnostnega tveganja in tveganja financiranja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i>	

Druge pomembne informacije
<i>V tem oddelku navedite druge informacije, ki so po mnenju pristojnega organa pomembne za namene ocene tveganja skupine in niso navedene zgoraj.</i>

PRILOGA VI

PREDLOGA POROČILA O OCENI LIKVIDNOSTNEGA TVEGANJA

Razpredelnica 1

Povzetek rezultatov

Institucija:		
Kategorija institucije:		[na podlagi nacionalne klasifikacije, dokler ne bo vzpostavljen skupni pristop h kategorizaciji v skladu s smernicami EBA za skupne metodologije in postopke v zvezi s PNPO; kategorija, v katero je dodeljena institucija, odraža tudi njen sistemski pomen]
Referenčni datum:		
Skupna sredstva (v milijonih EUR) na referenčni datum:		
Pristojni organ:		
Elementi likvidnosti v PNPO		Rezultat
A.	Likvidnostno tveganje	
B.	Tveganje financiranja	
C.	Obvladovanje likvidnostnega tveganja in tveganja financiranja	
E. Skupni rezultat pri likvidnostnem tveganju		

Razpredelnica 2

Povzetek ocene kapitalske ustreznosti

Institucija:		
Kategorija institucije:		[na podlagi nacionalne klasifikacije, dokler ne bo vzpostavljen skupni pristop h kategorizaciji v skladu s smernicami EBA za skupne metodologije in postopke v zvezi s PNPO; kategorija, v katero je dodeljena institucija, odraža tudi njen sistemski pomen]
Referenčni datum:		
Skupna sredstva (v milijonih EUR) na referenčni datum:		
Pristojni organ:		
Elementi likvidnosti v PNPO		Rezultat ocene likvidnostnega tveganja
		(v milijonih EUR, razmerje ali opis ukrepov)
A.	Ocena likvidnostne ustreznosti	<i>Ustrezna/neustrezna</i>
B.	Predlog za skupno odločitev – kvantitativni ukrepi (člena 104 in 105)	
	Posebne zahteve glede likvidnostnih blažilnikov [določiti v smislu LCR primernih sredstev po tem, ko se bo LCR uvedel kot standard (prej neobvezno)]	
	Posebne zahteve glede stabilnih virov financiranja [določiti pri opredelitvi količnika neto stabilnega financiranja (NSFR) po tem, ko se bo NSFR uvedel kot standard (prej neobvezno)]	
	Druge kvantitativne omejitve/zahteve	
D	Predlog za skupno odločitev – kvalitativni ukrepi (člena 104 in 105)	
Pojasnjevalne postavke (vrednosti na referenčni datum)		
	Dejanski LCR ali kateri koli drug enakovreden nacionalni količnik (dokler se LCR ne uvede v CRR)	
	Dejanski NSFR ali kateri koli drug enakovreden nacionalni količnik (dokler se NSFR ne uvede v CRR)	
	Zahteva glede likvidnostnega kritja (LCR), če obstaja („steber 1“)	
	Zahteva glede stabilnega financiranja (NSFR), če obstaja („steber 1“)	
	Vse druge bonitetne zahteve, ki veljajo za institucijo, med drugim v skladu s členom 103 Direktive 2013/36/EU, makrobonitetni ukrepi in priporočila EBA in ESRB	

PRILOGA VII

PREDLOGA POROČILA O OCENI LIKVIDNOSTNEGA TVEGANJA SKUPINE

Poročilo o oceni likvidnostnega tveganja skupine v prilogah vključuje vsa poročila o oceni likvidnostnega tveganja, ki jih predložijo zadevni pristojni organi. Poročilo o oceni tveganja skupine je dopolnjeno s povzetki rezultatov (razpredelnica 1) in oceno likvidnostne ustreznosti (razpredelnica 2).

Skupina:	
Kategorija skupine:	[na podlagi nacionalne klasifikacije, dokler ne bo vzpostavljen skupni pristop h kategorizaciji v skladu s smernicami EBA za skupne metodologije in postopke v zvezi s PNPO; kategorija, v katero je dodeljena institucija, odraža tudi njen sistemski pomen]
Referenčni datum:	
Skupna sredstva (v milijonih EUR) na referenčni datum:	

Skupna ocena likvidnostnega tveganja v PNPO	Skupni rezultat glede likvidnostnega tveganja:
<i>Ta oddelek mora vsebovati povzetek posameznih ocen iz spodnjih oddelkov.</i>	

Ocena likvidnostne ustreznosti
<i>V tem oddelku navedite: (1) povzetek ocene likvidnostne ustreznosti; (2) predlog skupne odločitve, vključno z izjavo o likvidnostni ustreznosti na ravni skupine in vsemi nadzornimi ukrepi, kadar je to primerno, za obravnavo pomembnih zadev in bistvenih ugotovitev, ter (3) obete za naslednje ocenjevalno obdobje.</i>

A. Ocena likvidnostnega tveganja	Rezultat:
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja likvidnostnega tveganja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i>	

B. Ocena tveganja financiranja	Rezultat:
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja tveganja financiranja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i>	

C. Ocena obvladovanja likvidnostnega tveganja in tveganja financiranja	Rezultat:
<i>V tem oddelku navedite: (1) opis razvoja obvladovanja likvidnostnega tveganja in tveganja financiranja v obravnavanem obdobju; (2) ugotovljene pomanjkljivosti pri kontrolah; (3) vprašanja glede neskladnosti s CRR in CRD v zvezi s tveganjem; (4) obete za naslednje ocenjevalno obdobje; (5) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih mora sprejeti institucija, ter (6) vse ustrezne nadzorne ukrepe za odpravo pomanjkljivosti in obravnavo vprašanj glede neskladnosti.</i>	

Druge pomembne informacije
<i>V tem oddelku navedite druge informacije, ki so po mnenju pristojnih organov pomembne za namene ocene tveganja skupine in niso navedene zgoraj (npr. informacije, potrebne za izpolnitev zahtev iz člena 6(5) te izvedbene uredbe).</i>

PREDLOGA POROČILA O OCENI LIKVIDNOSTNEGA TVEGANJA SKUPINE

Razpredelnica 1

Povzetek rezultatov

Institucija:		Subjekt X/ podskupina X	Subjekt Y/ podskupina Y
Kategorija institucije:		[na podlagi nacionalne klasifikacije, dokler ne bo vzpostavljen skupni pristop h kategorizaciji v skladu s smernicami EBA za skupne metodologije in postopke v zvezi s PNPO; kategorija, v katero je dodeljena institucija, odraža tudi njen sistemski pomen]	[na podlagi nacionalne klasifikacije, dokler ne bo vzpostavljen skupni pristop h kategorizaciji v skladu s smernicami EBA za skupne metodologije in postopke v zvezi s PNPO; kategorija, v katero je dodeljena institucija, odraža tudi njen sistemski pomen]
Referenčni datum:			
Skupna sredstva (v milijonih EUR) na referenčni datum:			
Pristojni organ:			
Elementi likvidnosti v PNPO		Rezultat	Rezultat
A.	Likvidnostno tveganje		
B.	Tveganje financiranja		
C.	Obvladovanje likvidnostnega tveganja in tveganja financiranja		
E. Skupni rezultat pri likvidnostnem tveganju			

Konsolidirana skupina
[na podlagi nacionalne klasifikacije, dokler ne bo vzpostavljen skupni pristop h kategorizaciji v skladu s smernicami EBA za skupne metodologije in postopke v zvezi s PNPO; kategorija, v katero je dodeljena institucija, odraža tudi njen sistemski pomen]
Rezultat

Povzetek ocene likvidnostne ustreznosti

Institucija:		Subjekt X/ podskupina X	Subjekt Y/ podskupina Y	Konsolidirana skupina
Kategorija institucije:		[na podlagi nacionalne klasifikacije, dokler ne bo vzpostavljen skupni pristop h kategorizaciji v skladu s smernicami EBA za skupne metodologije in postopke v zvezi s PNPO; kategorija, v katero je dodeljena institucija, odraža tudi njen sistemski pomen]	[na podlagi nacionalne klasifikacije, dokler ne bo vzpostavljen skupni pristop h kategorizaciji v skladu s smernicami EBA za skupne metodologije in postopke v zvezi s PNPO; kategorija, v katero je dodeljena institucija, odraža tudi njen sistemski pomen]	[na podlagi nacionalne klasifikacije, dokler ne bo vzpostavljen skupni pristop h kategorizaciji v skladu s smernicami EBA za skupne metodologije in postopke v zvezi s PNPO; kategorija, v katero je dodeljena institucija, odraža tudi njen sistemski pomen]
Referenčni datum:				
Skupna sredstva (v milijonih EUR) na referenčni datum:				
Pristojni organ:				
Elementi likvidnosti v PNPO		Rezultat ocene likvidnostnega tveganja	Rezultat ocene likvidnostnega tveganja	Rezultat ocene likvidnostnega tveganja
		(v milijonih EUR, razmerje ali opis ukrepov)	(v milijonih EUR, razmerje ali opis ukrepov)	(v milijonih EUR, razmerje ali opis ukrepov)
A.	Ocena likvidnostne ustreznosti	Ustrezna/neustrezna	Ustrezna/neustrezna	Ustrezna/neustrezna
B.	Predlog za skupno odločitev – kvantitativni ukrepi (člena 104 in 105)			
	Posebne zahteve glede likvidnostnih blažilnikov [določiti v smislu LCR primernih sredstev po tem, ko se bo LCR uvedel kot standard (prej neobvezno)]			
	Posebne zahteve glede stabilnih virov financiranja [določiti pri opredelitvi količnika neto stabilnega financiranja (NSFR) po tem, ko se bo NSFR uvedel kot standard (prej neobvezno)]			
	Druge kvantitativne omejitve/zahteve			
D	Predlog za skupno odločitev — Qualitative measures (kvalitativni ukrepi (člena 104 in 105)			

Pojasnjevalne postavke (vrednosti na referenčni datum)		
<i>Dejanski LCR ali kateri koli drug enakovreden nacionalni količnik (dokler se LCR ne uvede v CRR)</i>		
<i>Dejanski NSFR ali kateri koli drug enakovreden nacionalni količnik (dokler se NSFR ne uvede v CRR)</i>		
<i>Zahteva glede likvidnostnega kritja (LCR), če obstaja („steber 1“)</i>		
<i>Zahteva glede stabilnega financiranja (NSFR), če obstaja („steber 1“)</i>		
<i>Vse druge bonitetne zahteve, ki veljajo za institucijo, med drugim v skladu s členom 103 Direktive 2013/36/EU, makrobonitetni ukrepi in priporočila EBA in ESRB</i>		

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 711/2014**z dne 26. junija 2014****o spremembi Uredbe (ES) št. 1484/95 v zvezi z določitvijo reprezentativnih cen v sektorjih perutninskega mesa in jajc ter za albumine iz jajc**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 ⁽¹⁾ ter zlasti člena 183(b) Uredbe,ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 510/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o trgovinskih režimih za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov, in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 1216/2009 in (ES) št. 614/2009 ⁽²⁾ ter zlasti člena 5(6)(a) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Komisije (ES) št. 1484/95 ⁽³⁾ določa podrobna pravila za izvajanje sistema dodatnih uvoznih dajatev in določa reprezentativne cene v sektorjih perutninskega mesa in jajc ter za albumine iz jajc.
- (2) Iz rednega spremljanja podatkov, ki so podlaga za določanje reprezentativnih cen za proizvode v sektorjih perutninskega mesa in jajc ter za albumine iz jajc, sledi, da je treba spremeniti reprezentativne cene za uvoz nekaterih proizvodov ob upoštevanju odstopanja cen glede na poreklo.
- (3) Uredbo (ES) št. 1484/95 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (4) Ker se mora ta ukrep začeti uporabljati čim prej po objavi posodobljenih podatkov, bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga I k Uredbi (ES) št. 1484/95 se nadomesti z besedilom iz Priloge k tej uredbi.

Člen 2Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. junija 2014

Za Komisijo

V imenu predsednika

Jerzy PLEWA

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 671.⁽²⁾ UL L 150, 20.5.2014, str. 1.⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1484/95 z dne 28. junija 1995 o podrobnih pravilih za izvajanje sistema dodatnih uvoznih dajatev in o določitvi dodatnih uvoznih dajatev v sektorjih perutninskega mesa in jajc ter za albumine iz jajc in o razveljavitvi Uredbe št. 163/67/EGS (UL L 14, 29.6.1995, str. 47).

PRILOGA

„PRILOGA I

Oznaka KN	Opis blaga	Reprezentativna cena (v EUR/100 kg)	Varščina iz člena 3 (v EUR/100 kg)	Poreklo ⁽¹⁾
0207 12 10	Piščančji trupi, znani kot 70 % piščanci, zamrznjeni	122,4	0	AR
0207 12 90	Piščančji trupi, znani kot 65 % piščanci, zamrznjeni	134,3 147,4	0 0	AR BR
0207 14 10	Kosi kokoši in petelinov vrste <i>Gallus domesticus</i> brez kosti, zamrznjeni	294,3 220,5 315,7 254,6	2 24 0 14	AR BR CL TH
0207 14 60	Noge piščancev, zamrznjene	135,0	2	BR
0207 27 10	Kosi purana brez kosti, zamrznjeni	312,5 323,6	0 0	BR CL
1602 32 11	Pripravki iz nekuhanih kokoši in petelinov vrste <i>Gallus domesticus</i>	267,9	6	BR

(¹) Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 712/2014**z dne 26. junija 2014****o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 136(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, po katerih Komisija določi standardne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi.
- (2) Standardna uvozna vrednost se izračuna vsak delovni dan v skladu s členom 136(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 ob upoštevanju spremenljivih dnevnih podatkov. Zato bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. junija 2014

Za Komisijo

V imenu predsednika

Jerzy PLEWA

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Standardne uvozne vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)		
Oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0702 00 00	MK	67,9
	TR	78,3
	ZZ	73,1
0707 00 05	MK	27,7
	TR	74,4
	ZZ	51,1
0709 93 10	TR	106,4
	ZZ	106,4
0805 50 10	AR	101,8
	BO	130,6
	TR	125,4
	ZA	116,4
	ZZ	118,6
0808 10 80	AR	110,6
	BR	99,0
	CL	112,0
	NZ	135,4
	US	147,4
	ZA	128,8
	ZZ	122,2
	ZZ	122,2
0809 10 00	TR	225,5
	ZZ	225,5
0809 29 00	TR	336,8
	ZZ	336,8

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

SKLEPI

SKLEP SVETA

z dne 20. junija 2014

o imenovanju treh italijanskih članov in štirih italijanskih nadomestnih članov Odbora regij

(2014/398/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 305 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga italijanske vlade,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je 22. decembra 2009 in 18. januarja 2010 sprejel sklepa 2009/1014/EU ⁽¹⁾ in 2010/29/EU ⁽²⁾ o imenovanju članov in nadomestnih članov Odbora regij za obdobje od 26. januarja 2010 do 25. januarja 2015.
- (2) Zaradi konca mandata Luisa DURNWALDERJA, Uga CAPPELLACCIJA in Luciana CAVERIJA so se sprostila tri mesta članov Odbora regij. Zaradi konca mandata Vita DE FILIPPA, Roberta BOMBARDE, Federice SEGANTI in Alessie ROSOLEN so se sprostila štiri mesta nadomestnih članov Odbora regij –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Za preostanek mandata, tj. do 25. januarja 2015, se v Odbor regij imenujejo:

(a) za člane:

- Arno KOMPATSCHER, *Consigliere e Presidente della Provincia Autonoma di Bolzano*,
- Raffaele CATTANEO, *Consigliere della Regione Lombardia e Presidente del Consiglio regionale*,
- Augusto ROLLANDIN, *Presidente della Regione Autonoma Valle d'Aosta*,

ter

(b) za nadomestne člane:

- Marcello Maurizio PITTELLA, *Presidente della Regione Basilicata*,
- Ugo ROSSI, *Presidente della Provincia Autonoma di Trento*,
- Francesco PERONI, *Assessore della Regione Friuli Venezia Giulia*,
- Franco IACOP, *Consigliere e Presidente del Consiglio della Regione Friuli Venezia Giulia*.

⁽¹⁾ UL L 348, 29.12.2009, str. 22.

⁽²⁾ UL L 12, 19.1.2010, str. 11.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Luxembourg, 20. junija 2014

Za Svet
Predsednik
G. A. HARDOUVELIS

SKLEP SVETA**z dne 24. junija 2014****o stališču, ki se v imenu Evropske unije sprejme v okviru Generalnega sveta Svetovne trgovinske organizacije glede pristopa Islamske republike Afganistan k Svetovni trgovinski organizaciji**

(2014/399/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 91, člena 100(2) in prvega pododstavka člena 207(4) v povezavi s členom 218(9) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Vlada Islamske republike Afganistan je 21. novembra 2004 zaprosila za pristop k Marakeškemu sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO) v skladu s členom XII navedenega sporazuma.
- (2) Delovna skupina za pristop Islamske republike Afganistan je bila ustanovljena 13. decembra 2004, da se dogovori o pristopnih pogojih, sprejemljivih za Islamsko republiko Afganistan in vse članice STO.
- (3) Komisija je v imenu Unije s pogajanjem določila celovit sklop zavez Islamske republike Afganistan za odpiranje trga, ki izpolnjuje zahteve Unije.
- (4) Te zaveze so zdaj zajete v Protokolu o pristopu Islamske republike Afganistan k STO (v nadaljnjem besedilu: Protokol o pristopu).
- (5) Pristop k STO naj bi po pričakovanjih pozitivno in trajno prispeval k procesu gospodarskih reform in trajnostnemu razvoju v Islamski republici Afganistan.
- (6) Protokol o pristopu bi bilo zato treba odobriti.
- (7) Člen XII Sporazuma o ustanovitvi STO določa, da se morata o pristopnih pogojih strinjati članica pristopnica in STO ter da pristopne pogoje na strani STO potrdi ministrska konferenca STO. Člen IV.2 Sporazuma o ustanovitvi STO določa, da v obdobjih med zasedanji ministrske konference njene naloge izvaja Generalni svet.
- (8) Zato je treba sprejeti stališče, ki se v imenu Unije sprejme v okviru Generalnega sveta STO glede pristopa Islamske republike Afganistan k STO –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Stališče, ki se v imenu Evropske unije sprejme v okviru Generalnega sveta Svetovne trgovinske organizacije glede pristopa Islamske republike Afganistan k Svetovni trgovinski organizaciji je, da se ta pristop odobri.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Luxembourg, 24. junija 2014

Za Svet
Predsednik
E. VENIZELOS

SKLEP SVETA 2014/400/SZVP**z dne 26. junija 2014****o podaljšanju mandata posebnega predstavnika Evropske unije na Kosovu ⁽¹⁾**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji ter zlasti člena 31(2) in člena 33 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je 25. januarja 2012 sprejel Sklep 2012/39/SZVP ⁽²⁾, s katerim je Samuela ŽBOGARJA imenoval za posebnega predstavnika Evropske unije (PPEU) na Kosovu. Mandat PPEU se izteče 30. junija 2014.
- (2) Mandat PPEU bi bilo treba podaljšati za nadaljnjih osem mesecev.
- (3) PPEU bo mandat opravljal v razmerah, ki se lahko poslabšajo in bi lahko ovirale doseganje ciljev zunanjega delovanja Unije iz člena 21 Pogodbe –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1**Posebni predstavnik Evropske unije**

Samuelu ŽBOGARJU se mandat posebnega predstavnika Evropske unije (PPEU) podaljša do 28. februarja 2015. Svet lahko odloči, da mandat PPEU predčasno preneha, in sicer na podlagi ocene Političnega in varnostnega odbora (PVO ter predloga visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko (VP).

Člen 2**Politični cilji**

Mandat PPEU temelji na političnih ciljih Unije na Kosovu. Med te sodijo prevzemanje vodilne vloge pri oblikovanju stabilnega, trdnega, mirnega, demokratičnega in večetničnega Kosova; krepitev stabilnosti v regiji ter prispevanje k regionalnemu sodelovanju in dobrim sosedskim odnosom na Zahodnem Balkanu; spodbujanje zavezanosti Kosova pravni državi in varovanju manjšin ter kulturne in verske dediščine; podpora nadaljnjemu približevanju Kosova Uniji v skladu z evropsko perspektivo regije in ustreznimi sklepi Sveta.

Člen 3**Mandat**

Da bi dosegel politične cilje, ima PPEU naslednji mandat:

- (a) zagotavljati svetovanje in podporo Unije v političnem procesu;
- (b) spodbujati splošno politično usklajevanje Unije na Kosovu;
- (c) okrepiti prisotnost Unije na Kosovu ter zagotoviti njeno doslednost in uspešnost;

⁽¹⁾ To poimenovanje ne vpliva na stališča o statusu ter je v skladu z RVSN 1244 (1999) in mnenjem Meddržavnega sodišča o razglasitvi neodvisnosti Kosova.

⁽²⁾ UL L 23, 26.1.2012, str. 5.

- (d) vodi misije Evropske unije za krepitev pravne države na Kosovu (EULEX KOSOVO) dajati lokalne politične smernice, tudi glede političnih vidikov vprašanj, povezanih z izvršilnimi pristojnostmi;
- (e) zagotavljati skladnost in doslednost ukrepov Unije na Kosovu, tudi z lokalnim usmerjanjem prehoda misije EULEX;
- (f) podpirati nadaljnje približevanje Kosova Uniji v skladu z evropsko perspektivo regije, in sicer s ciljno usmerjenim javnim obveščanjem in dejavnostmi Unije za ozaveščanje, oblikovanimi za zagotovitev boljšega razumevanja in podpore javnosti Kosova glede zadev, povezanih z Unijo, vključno z delom EULEX;
- (g) spremljati, podpirati in pospeševati napredek pri političnih, gospodarskih in evropskih prednostnih nalogah v skladu z ustreznimi institucionalnimi pristojnostmi in odgovornostmi;
- (h) prispevati k razvoju in utrjevanju spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin na Kosovu, tudi v zvezi z ženskami in otroki ter varstvom manjšin, v skladu s politiko Unije na področju človekovih pravic in smernicami Unije o človekovih pravicah;
- (i) pomagati pri izvajanju dialoga med Beogradom in Prištino, pri katerem posreduje Unija.

Člen 4

Izvajanje mandata

1. PPEU je odgovoren za izvajanje mandata, pri tem pa je podrejen VP.
2. PVO je v prednostni povezavi s PPEU in je njegova glavna točka za stike s Svetom. PPEU v okviru svojega mandata od PVO prejema strateške usmeritve in politične nasvete brez poseganja v pristojnosti VP.
3. PPEU tesno sodeluje z Evropsko službo za zunanje delovanje (ESZD) in njenimi ustreznimi oddelki.

Člen 5

Financiranje

1. Referenčni finančni znesek za kritje odhodkov, povezanih z mandatom PPEU, za obdobje od 1. julija 2014 do 28. februarja 2015 znaša 1 450 000 EUR.
2. Odhodki se upravljajo v skladu s postopki in pravili, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije. Državljeni držav regije Zahodnega Balkana se lahko prijavijo na javne razpise.
3. Upravljanje odhodkov se uredi s pogodbo med PPEU in Komisijo. PPEU za vse odhodke odgovarja Komisiji.

Člen 6

Ustanovitev in sestava ekipe

1. Pri izvajanju mandata PPEU in prispevanju k doslednosti, prepoznavnosti in uspešnosti celotne dejavnosti Unije na Kosovu PPEU pomaga dodeljeno osebje. PPEU je v okviru svojega mandata in ustreznih razpoložljivih finančnih sredstev odgovoren za sestavo svoje ekipe. Ta ekipa vključuje strokovnjake za določena politična vprašanja, kot to zahteva mandat. PPEU nemudoma obvesti Svet in Komisijo o sestavi svoje ekipe.
2. Države članice, institucije Unije in ESZD lahko predlagajo začasno dodelitev osebja za delo pri PPEU. Plače takega začasno dodeljenega osebja krije zadevna država članica, institucija Unije oziroma ESZD. PPEU se lahko dodelijo tudi strokovnjaki, ki so jih države članice začasno dodelile institucijam Unije ali ESZD. Mednarodno pogodbeno osebje ima državljanstvo ene od držav članic.

3. Vse dodeljeno osebje ostane pod upravno pristojnostjo države članice ali institucije Unije, ki ga pošilja, oziroma ESZD ter opravlja svoje obveznosti in deluje v interesu mandata PPEU.

Člen 7

Privilegiji in imunitete PPEU in njegovega osebja

Po potrebi se s pogodbenicami gostiteljicami dogovorijo privilegiji, imunitete in dodatna jamstva, potrebni za izpolnitev in tekoče izvajanje misije PPEU ter članov njegovega osebja. Države članice in ESZD v ta namen zagotovijo vso potrebno podporo.

Člen 8

Varovanje tajnih podatkov EU

1. PPEU in člani njegove ekipe spoštujejo načela in minimalne standarde varovanja tajnosti iz Sklepa Sveta 2013/488/EU ⁽¹⁾.
2. VP je pooblaščen, da v skladu z varnostnimi predpisi za varovanje tajnih podatkov EU posreduje NATO/KFOR tajne podatke EU in dokumente do stopnje tajnosti „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL“, ki so nastali za namene ukrepa.
3. VP je pooblaščen, da glede na operativne potrebe PPEU in v skladu s predpisi za varovanje tajnih podatkov EU posreduje Združenim narodom (ZN) in Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) tajne podatke in dokumente EU do stopnje tajnosti „RESTREINT UE/EU RESTRICTED“, ki so nastali za namene ukrepa. V ta namen se pripravijo lokalni dogovori.
4. VP je pooblaščen, da tretjim stranem, povezanim s tem sklepom, posreduje netajne dokumente EU v zvezi s posvetovanji v Svetu glede ukrepov, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti v skladu s členom 6(1) Poslovnika Sveta ⁽²⁾.

Člen 9

Dostop do informacij in logistična podpora

1. Države članice, Komisija in generalni sekretariat Sveta PPEU zagotovijo dostop do vseh ustreznih informacij.
2. Delegacija Unije in/ali države članice, kakor je ustrezno, zagotavljajo logistično podporo v regiji.

Člen 10

Varnost

V skladu s politiko Unije o varnosti osebja, ki je v okviru operativnih zmogljivosti iz naslova V Pogodbe razporejeno zunaj Unije, PPEU v skladu s svojimi nalogami in varnostnimi razmerami na območju, za katero je zadolžen, sprejme vse smiselno izvedljive ukrepe za varnost vsega osebja v njegovi neposredni pristojnosti, zlasti tako, da:

- (a) na podlagi smernic ESZD pripravi specifičen varnostni načrt, ki vključuje specifične ukrepe za fizično varnost, organizacijsko varnost in varnost postopkov, določa upravljanje varnih premikov osebja na območje, za katero je zadolžen, in znotraj njega ter obvladovanje dogodkov, ki ogrožajo varnost, ter vključuje načrt misije za ravnanje v nepredvidenih razmerah in evakuacijo;

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2013/488/EU z dne 23. septembra 2013 o varnostnih predpisih za varovanje tajnih podatkov EU (UL L 274, 15.10.2013, str. 1).

⁽²⁾ Sklep 2009/937/EU z dne 1. decembra 2009 o sprejetju Poslovnika Sveta (UL L 325, 11.12.2009, str. 35).

- (b) zagotovi, da je vse osebe, razporejeno zunaj Unije, zavarovano za visoko stopnjo tveganja glede na pogoje na območju, za katero je zadolžen;
- (c) zagotovi, da so vsi člani ekipe PPEU, ki bodo napoteni zunaj Unije, vključno z lokalnim osebjem, pred prihodom na območje, za katero je zadolžen, ali ob tem prihodu opravili ustrezno varnostno usposabljanje glede na stopnjo ogroženosti, določeno za zadevno območje;
- (d) zagotovi, da se izvajajo vsa dogovorjena priporočila, pripravljena na podlagi rednih ocen varnosti, za VP, Svet in Komisijo pa redno pripravlja pisna poročila o izvajanju teh priporočil ter o drugih varnostnih vidikih v okviru poročil o napredku in izvajanju nalog.

Člen 11

Poročanje

PPEU redno pripravlja poročila za VP in PVO. PPEU po potrebi poroča tudi delovnim skupinam Sveta. Redna poročila se razpošiljajo prek omrežja COREU. PPEU lahko pripravlja poročila za Svet za zunanje zadeve. V skladu s členom 36 Pogodbe lahko PPEU sodeluje pri obveščanju Evropskega parlamenta.

Člen 12

Usklajevanje

1. PPEU prispeva k enotnosti, doslednosti in učinkovitosti delovanja Unije in pomaga zagotoviti, da se vsi instrumenti Unije in dejavnosti držav članic uporabljajo usklajeno za doseganje ciljev politike Unije. Dejavnosti PPEU se ustrezno usklajujejo z dejavnostmi Komisije in z dejavnostmi drugih PPEU, ki delujejo v regiji. PPEU organizira redne informativne sestanke za misije držav članic in delegacije Unije.
2. PPEU na terenu vzdržuje tesen stik z vodji delegacij Unije v regiji in z vodji misij držav članic. Ti PPEU pri izvajanju mandata pomagajo po svojih najboljših močeh. PPEU vodi EULEX KOSOVO daje lokalne politične smernice, tudi glede političnih vidikov vprašanj, povezanih z izvršilnimi pristojnostmi. PPEU in poveljnik civilne operacije se po potrebi medsebojno posvetujeta.
3. PPEU je prav tako v stiku z ustreznimi lokalnimi organi ter drugimi mednarodnimi in regionalnimi akterji na terenu.
4. PPEU skupaj z drugimi akterji Unije na terenu zagotovi razširjanje in izmenjavo informacij med akterji Unije na območju operacije, da bi tako dosegli visoko stopnjo skupnega razumevanja položaja in presoje razmer.

Člen 13

Pomoč v zvezi z zahtevki

PPEU in njegovo osebje pomagajo pri zagotavljanju elementov za odgovore glede morebitnih zahtevkov in obveznosti, ki izhajajo iz mandатов prejšnjih PPEU na Kosovu, in zagotavljajo upravno pomoč in dostop do ustrezne dokumentacije v ta namen.

Člen 14

Pregled

Izvajanje tega sklepa in njegova skladnost z drugimi prispevki Unije za regijo se redno preverjata. PPEU do konca novembra 2014 VP, Svetu in Komisiji predloži celovito poročilo o izvajanju nalog.

*Člen 15***Začetek veljavnosti**

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

Uporablja se od 1. julija 2014.

V Bruslju, 26. junija 2014

Za Svet
Predsednik
E. VENIZELOS

SKLEP SVETA 2014/401/SZVP**z dne 26. junija 2014****o Satelitskem centru Evropske unije in razveljavitvi Skupnega ukrepa 2001/555/SZVP o ustanovitvi Satelitskega centra Evropske unije**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji ter zlasti člena 28 in člena 31(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je 20. julija 2001 sprejel Skupni ukrep 2001/555/SZVP ⁽¹⁾ o ustanovitvi Satelitskega centra Evropske unije (SATCEN). Svet je 23. maja 2011 sprejel Sklep 2011/297/SZVP ⁽²⁾.
- (2) Delovanje SATCEN kot evropskega neodvisnega sistema za zagotavljanje proizvodov in storitev, ki so rezultat uporabe ustreznih vesoljskih zmogljivosti in dodatnih podatkov, vključno s satelitskimi posnetki in posnetki iz zraka, je bistveno za okrepitev funkcij zgodnjega obveščanja in spremljanja kriznih razmer v okviru skupne zunanje in varnostne politike (SZVP) in zlasti skupne varnostne in obrambne politike (SVOP).
- (3) Visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko (v nadaljnjem besedilu: visoki predstavnik) je 14. septembra 2012 v skladu s členom 22 Skupnega ukrepa 2001/555/SZVP Svetu predstavil poročilo o delovanju SATCEN.
- (4) Politični in varnostni odbor (PVO) se je s tem poročilom seznanil 27. novembra 2012 in priporočil Svetu, da ustrezno spremeni Skupni ukrep 2001/555/SZVP.
- (5) Zaradi pravne jasnosti je primerno, da se konsolidirajo prejšnje spremembe in dodatno predlagane spremembe v enoten nov sklep ter da se Skupni ukrep 2001/555/SZVP, vključno s členom 23 navedenega skupnega ukrepa o prehodnih določbah glede Zahodnoevropske unije (ZEU), razveljavi.
- (6) V skladu s členom 5 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji (PEU) in Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU), Danska ne sodeluje pri pripravi in izvajanju sklepov in ukrepov Unije, ki zadevajo obrambo. Ta določba pa ne izključuje sodelovanja Danske pri civilnih dejavnostih SATCEN na podlagi izražene pripravljenosti Danske, da prispeva k pokrivanju izdatkov SATCEN, ki niso obrambnega pomena –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1**Kontinuiteta in lokacija**

1. Satelitski center Evropske unije, ki je bil ustanovljen s Skupnim ukrepom 2001/555/SZVP ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: SATCEN), nadaljuje in razvija svoje naloge v skladu s tem sklepom.
2. Ta sklep ne vpliva na obstoječe pravice, obveznosti in pravila, sprejeta v okviru Skupnega ukrepa 2001/555/SZVP. Zlasti ne vpliva na veljavnost obstoječih pogodb o zaposlitvi in iz njih izhajajočih pravic.
3. SATCEN ima sedež v Torrejónu de Ardoz v Španiji.

⁽¹⁾ Skupni ukrep Sveta 2001/555/SZVP z dne 20. julija 2001 o ustanovitvi Satelitskega centra Evropske unije (UL L 200, 25.7.2001, str. 5).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2011/297/SZVP z dne 23. maja 2011 o spremembah Skupnega ukrepa Sveta 2001/555/SZVP o ustanovitvi Satelitskega centra Evropske unije (UL L 136, 24.5.2011, str. 62).

⁽³⁾ UL L 200, 25.7.2001, str. 5.

Člen 2

Naloge in dejavnosti

1. SATCEN podpira sprejemanje odločitev in ukrepanje Unije na področju SZVP in zlasti SVOP, vključno z misijami in operacijami Evropske unije za krizno upravljanje, z zagotavljanjem, na zahtevo Sveta ali visokega predstavnika, proizvodov in storitev, ki so rezultat uporabe ustreznih vesoljskih zmogljivosti in dodatnih podatkov, vključno s satelitskimi posnetki in posnetki iz zraka, ter s tem povezanih storitev v skladu s členom 3.
2. V okviru nalog SATCEN visoki predstavnik na zahtevo in če to omogočajo zmogljivosti SATCEN ter brez poseganja v osnovne naloge iz odstavka 1, določi, da SATCEN zagotavlja proizvode ali storitve za:
 - (i) državo članico, Evropsko službo za zunanje delovanje (ESZD), Komisijo ali agencije ali organe Unije, s katerimi SATCEN sodeluje v skladu s členom 18;
 - (ii) tretje države, ki soglašajo z določbami iz Priloge o pridružitvi k dejavnostim SATCEN;
 - (iii) če gre za zahtevek, ki je pomemben za področje SZVP in zlasti za SVOP, mednarodne organizacije, kot so Združeni narodi, Organizacija za varnost in sodelovanje v Evropi in Organizacija Severnoatlantske pogodbe (NATO).
3. SATCEN lahko v skladu s členom 18 in brez poseganja v njegove osnovne naloge iz odstavka 1 sodeluje s Komisijo in agencijami, organi ali državami članicami Unije, da bi dosegli čim večjo sinergijo in komplementarnost z drugimi dejavnostmi Unije, ki vplivajo na SATCEN in za katere so dejavnosti SATCEN pomembne, zlasti na področju vesolja in varnosti.
4. Da se olajša organizacija dejavnosti v Bruslju, ima SATCEN v Bruslju urad za zvezo.
5. Po razpustitvi ZEU SATCEN opravlja upravne naloge iz člena 23. Oddelek, zadolžen za kontinuiteto teh preostalih upravnih nalog se nahaja v Bruslju.

Člen 3

Politični nadzor in operativna usmeritev

1. PVO v okviru odgovornosti Sveta izvaja politični nadzor nad dejavnostmi SATCEN in politično vodi prednostne naloge SATCEN.
2. Visoki predstavnik v skladu s svojimi pristojnostmi na področju SZVP in zlasti na področju SVOP daje SATCEN operativne usmeritve, brez poseganja v odgovornosti upravnega odbora oziroma direktorja SATCEN, kot so določene v tem sklepu. Na podlagi vodenja iz odstavka 1, in ob upoštevanju ravni razpoložljivih sredstev, visoki predstavnik zlasti določi prednostne naloge med zahtevami, ki so naslovljene na SATCEN, v skladu s smernicami glede nalog, ki jih redno pregleduje upravni odbor.
3. Pri izvajanju nalog visokega predstavnika, kot so določene v tem členu, visoki predstavnik po potrebi in vsaj vsakih šest mesecev poroča Svetu, vključno o oceni upravnega odbora o izvajanju s strani SATCEN političnega vodenja iz odstavka 1 in o operativnih usmeritvah iz odstavka 2.

Člen 4

Proizvodi in storitve SATCEN

1. Proizvodi in storitve SATCEN, ki so rezultat zahtevkov, podanih v skladu s členom 2(1) ter členom 2(2)(ii) in 2(2)(iii), so na voljo državam članicam, ESZD, Komisiji in agencijam ali organom Unije, s katerimi SATCEN sodeluje v skladu s členom 18, in strani, ki je podala zahtevek, v skladu z določbami o varnosti, ki se uporabljajo. Ti proizvodi in storitve so na voljo tretjim državam, ki se strinjajo z določbami iz Priloge, in v skladu s podrobnimi pravili, določenimi v teh določbah.

2. Zaradi preglednosti visoki predstavnik nemudoma da na voljo vse zahteve, podane v skladu s členom 2, državam članicam, ESZD, Komisiji in agencijam ali organom Unije, s katerimi SATCEN sodeluje v skladu s členom 18, ter tretjim državam, ki se strinjajo z določbami iz Priloge, v skladu s podrobnimi pravili, določenimi v teh določbah.
3. Proizvodi in storitve SATCEN, ki so rezultat zahtevkov, podanih v skladu s členom 2(2)(i), so na odločitev strani, ki je podala zahtevek, na voljo državam članicam, ESZD, Komisiji in agencijam ali organom Unije, s katerimi SATCEN sodeluje v skladu s členom 18, in/ali tretjim državam, ki se strinjajo z določbami iz Priloge,.
4. PVO lahko pozove visokega predstavnika, da da na voljo proizvode SATCEN, ki so rezultat zahtevkov v skladu s členom 2(1) in 2(2), kateri koli določeni tretji državi ali organizaciji, pri čemer se odločitev sprejme za vsak primer posebej.

Člen 5

Pravna osebnost

SATCEN ima pravno osebnost, ki je potrebna, da lahko opravlja svoje funkcije in dosega svoje cilje. SATCEN lahko zlasti sklepa pogodbe, pridobi premično in nepremično premoženje ali razpolaga z njim in nastopa kot stranka v sodnih postopkih. SATCEN deluje nepridobitno. Države članice po potrebi sprejmejo ukrepe, ki SATCEN omogočajo pridobitev pravne sposobnosti, kakršno imajo pravne osebe v skladu z njihovo nacionalno zakonodajo.

Člen 6

Upravni odbor

1. SATCEN ima upravni odbor, ki potrjuje letni in dolgoročni delovni program ter ustrezen proračun. Upravni odbor je forum za obravnavanje vprašanj o delovanju SATCEN, osebju in opremi. Upravni odbor redno oceni izvajanje s strani SATCEN političnega vodstva in operativnih usmeritev iz člena 3. Upravni odbor sprejme vse ustrezne sklepe v zvezi z izvrševanjem nalog SATCEN, vključno s predlogi dejavnosti iz členov 18, 19 in 20, pod pogojem, da v skladu s tem sklepom niso predvideni za Svet ali direktorja SATCEN.
2. Upravnemu odboru predseduje visoki predstavnik ali njegov predstavnik. Visoki predstavnik poroča Svetu o delu upravnega odbora.
3. Upravni odbor sestavljajo po en predstavnik, ki ga imenuje vsaka država članica, in en predstavnik, ki ga imenuje Komisija. Vsakega člana upravnega odbora lahko zastopa ali spremlja namestnik. Odločbe o imenovanju, ki jih ustrezno odobri država članica ali Komisija, se naslovijo na visokega predstavnika.
4. Direktor SATCEN ali predstavnik direktorja se praviloma udeležuje sestankov upravnega odbora. Predsednik Vojaškega odbora Evropske unije, generalni direktor Vojaškega štaba Evropske unije in civilni poveljnik operacije Evropske unije se lahko udeležujejo sestankov upravnega odbora. Na sestanke upravnega odbora so lahko povabljeni tudi predstavniki drugih zadevnih organov Unije.
5. Če v tem sklepu ni določeno drugače, se odločitve upravnega odbora sprejemajo s kvalificirano večino predstavnikov držav članic, pri čemer so glasovi ponderirani v skladu s členom 16(4) in (5) PEU. Upravni odbor sprejme svoj poslovnik.
6. Upravni odbor se lahko odloči za ustanovitev *ad hoc* delovnih skupin ali stalnih odborov, sestavljenih v enakem formatu kakor upravni odbor, za obravnavanje posebnih tem ali vprašanj v okviru njegove splošne pristojnosti in pod njegovim nadzorom. Odločitev o ustanovitvi take delovne skupine ali odbora mora določati njihove naloge, sestavo in trajanje.
7. Upravni odbor sklicuje predsednik vsaj dvakrat na leto in tudi na zahtevo vsaj ene tretjine njegovih članov.

Člen 7

Direktor

1. Upravni odbor izbere in imenuje direktorja SATCEN, ki ga izbere med državljani držav članic na priporočilo svetovalnega odbora. Direktor je imenovan za mandat treh let, to obdobje se lahko enkrat podaljša za dve leti.
2. Ob upoštevanju tehnične in operative narave nalog SATCEN, bi morali biti kandidati za položaj direktorja osebe s priznanim dolgoletnim strokovnim znanjem in izkušnjami na področju geospacialnih informacij in zajemanja slik ali na področju zunanjih zadev in varnostne politike. Države članice upravnemu odboru predlagajo kandidate. Svetovalni odbor, ki ga sestavljajo visoki predstavniki (ali njegov predstavniki), ki svetovalnemu odboru predseduje, trije predstavniki držav članic izmed predsedstev tria in en predstavnik ESZD, upravnemu odboru z namenom izbire in imenovanja direktorja priporoči vsaj tri kandidate.
3. Direktor je pravni zastopnik SATCEN.
4. Direktor je odgovoren za zaposlovanje vsega drugega osebja SATCEN.
5. Po tem, ko ga odobri upravni odbor, direktor imenuje namestnika direktorja SATCEN. Namestnik direktorja je imenovan za obdobje treh let, z možnostjo nadaljnjega podaljšanja triletnega mandata z odobritvijo upravnega odbora.
6. Direktor zagotavlja izvajanje nalog SATCEN iz člena 2. Direktor zagotavlja visoko raven strokovnosti in profesionalnosti SATCEN ter zagotavlja učinkovito in uspešno izvajanje dejavnosti SATCEN. V ta namen direktor sprejme vse potrebne ukrepe, vključno z usposabljanjem osebja ter vodenjem raziskovalnih in razvojnih projektov, ki so v pomoč pri izvajanju njegovih nalog.

Direktor je odgovoren tudi za naloge, ki so mu dodeljene v skladu s tem sklepom, in sicer za:

- (a) pripravo dela upravnega odbora, zlasti osnutka letnega delovnega programa SATCEN;
 - (b) vsakodnevno upravljanje SATCEN;
 - (c) pripravo poročila o prihodkih in odhodkih ter izvajanje proračuna SATCEN;
 - (d) varnostne vidike;
 - (e) vse zadeve v zvezi z osebjem;
 - (f) obveščanje PVO o letnem delovnem programu;
 - (g) vzpostavljanje delovnih odnosov in sodelovanja s Komisijo in agencijami ali organi Unije v skladu s členom 18;
 - (h) vzpostavljanje delovnih odnosov in sodelovanja z institucijami držav članic v skladu s členom 19;
 - (i) vzpostavljanje delovnih odnosov in sodelovanja s tretjimi državami, organizacijami ali subjekti držav članic v skladu s členom 20;
 - (j) pogajanja o upravnih dogovorih v skladu s postopkom iz členov 18 in 20.
7. V okviru delovnega programa in proračuna SATCEN je direktor pristojen za sklepanje pogodb, zaposlitev osebja, odobrene s proračunom, in vse potrebne odhodke za delovanje SATCEN.
 8. Direktor pripravi letno poročilo o dejavnostih SATCEN do 31. marca naslednjega leta. Letno poročilo se posreduje upravnemu odboru in, preko visokega predstavnika, Svetu, ki ga nato posreduje Evropskemu parlamentu in Komisiji.
 9. Direktor je za svoje delo odgovoren upravnemu odboru.

Člen 8

Osebj

1. Osebj SATCEN, vključno z direktorjem, sestavlja pogodbeno osebj, zaposleno na najširši možni podlagi med državljani držav članic, in napoteni strokovnjaki.
2. Pogodbeno osebj imenuje direktor na podlagi zaslug ter poštenih in preglednih razpisnih postopkov.
3. O potrebi po napotitvi osebj v SATCEN odloča upravni odbor v posvetovanju z direktorjem SATCEN. Po dogovoru z direktorjem se lahko v SATCEN za določeno obdobje napotijo strokovnjaki iz držav članic in uradniki ESZD, institucij, agencij ali organov Unije, in sicer na delovna mesta znotraj organizacijske strukture SATCEN in/ali za posebne naloge in projekte.
4. Pogodbeno osebj se lahko v skladu s kadrovskimi predpisi SATCEN napoti za omejeno obdobje na delovno mesto zunaj SATCEN.
5. Upravni odbor na predlog direktorja pripravi kadrovske predpise SATCEN, ki jih sprejme Svet.
6. Predpise v zvezi z napotenimi strokovnjaki sprejme upravni odbor na predlog direktorja.

Člen 9

Delovni program

1. Direktor do 30. septembra vsakega leta pripravi osnutek letnega delovnega programa za naslednje leto skupaj z osnutkom dolgoročnega delovnega programa, ki vključuje okvirne načrte za nadaljnji dve leti, ter ju predloži upravnemu odboru v odobritev.
2. Upravni odbor do 30. novembra vsakega leta odobri letni in dolgoročni delovni program.

Člen 10

Proračun

1. Vse postavke prihodkov in odhodkov SATCEN se vključi v ocene, ki se pripravijo za vsako finančno leto, ki ustreza koledarskemu letu. Prikažejo se v proračunu SATCEN, ki vsebuje seznam osebj.
2. Prihodki in odhodki, prikazani v proračunu SATCEN, so uravnoteženi.
3. Prihodki SATCEN so sestavljeni iz prispevkov držav članic, razen Danske, glede na lestvico bruto nacionalnega dohodka, izplačil kot plačil za opravljene storitve in drugih prihodkov.
4. Za proizvode in storitve, opravljene v skladu s členom 2(2), in tiste, ki se nanašajo na misije in operacije kriznega upravljanja, se povrnejo stroški v skladu s smernicami, določenimi v finančnih pravilih SATCEN iz člena 12, razen za države članice in ESZD.
5. V izjemnih okoliščinah se lahko povračilo stroškov, ki bi jih morala plačati tretja stran, opusti na podlagi odločitve PVO.
6. V okviru ureditev, ki se lahko odobrijo v skladu s členi 18, 19 ali 20, lahko SATCEN v svoj proračun prejme finančne prispevke, ki so namenski prihodki za posebne namene, in sicer:
 - (a) iz splošnega proračuna Unije za vsak primer posebej, pri tem pa se morajo v celoti spoštovati pravila, postopki in postopki odločanja, ki se uporabljajo za ta proračun;
 - (b) od držav članic, tretjih držav ali drugih tretjih strani.
7. Namenski prihodki se smejo uporabiti samo za poseben namen, za katerega so bili dodeljeni.

*Člen 11***Proračunski postopek**

1. Direktor do 30. septembra vsakega leta predloži upravnemu odboru predlog letnega proračuna SATCEN, ki obsega upravne odhodke, operativne odhodke in pričakovane prihodke, vključno z namenskimi prihodki, za naslednje finančno leto ter dolgoročne okvirne ocene odhodkov in prihodkov zaradi priprave osnutka dolgoročnega delovnega programa.
2. Upravni odbor do 30. novembra vsakega leta odobri letni proračun SATCEN s soglasjem predstavnikov držav članic.
3. V primeru neizogibnih, izrednih ali nepredvidenih okoliščin lahko direktor upravnemu odboru predloži osnutek predloga spremembe proračuna. Upravni odbor ob upoštevanju nujnosti zadeve odobri spremenjeni proračun s soglasjem predstavnikov držav članic.
4. Nadzor nad obveznostmi in izplačili vseh odhodkov ter evidentiranje in zbiranje vseh prihodkov izvaja neodvisni finančni nadzornik, ki ga imenuje upravni odbor.
5. Do 31. marca vsakega leta direktor predloži Svetu in upravnemu odboru podrobne izkaze vseh prihodkov in odhodkov iz preteklega finančnega leta ter poročilo o dejavnostih SATCEN.
6. Upravni odbor direktorju izda razrešnico v zvezi z izvrševanjem proračuna SATCEN.

*Člen 12***Finančna pravila**

Upravni odbor z odobritvijo Sveta na predlog direktorja sestavi podrobna finančna pravila, zlasti o postopku, ki ga je treba spoštovati pri sestavi, izvrševanju in kontrolingu proračuna SATCEN.

*Člen 13***Privilegiji in imunitete**

1. Privilegiji in imunitete direktorja in osebja SATCEN so določene v Sklepu predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 15. oktobra 2011 o privilegijih in imunitetah, podeljenih Inštitutu Evropske unije za varnostne študije in Satelitskemu centru Evropske unije ter njunim organom in osebju. Do začetka veljavnosti navedenega sklepa, lahko država gostiteljica direktorju in osebju SATCEN podeli privilegije in imunitete, ki so v njem predvideni.
2. Privilegiji in imunitete SATCEN so enaki privilegijem in imunitetam, ki so določeni v Protokolu (št. 7) o privilegijih in imunitetah Evropske unije, ki je priložen PEU in PDEU.

*Člen 14***Pravna odgovornost**

1. Pogodbena odgovornost SATCEN se ureja s pravom, ki se uporablja za posamezno pogodbo.
2. Sodišče Evropske unije je pristojno na podlagi katere koli arbitražne določbe iz pogodbe, ki jo sklene SATCEN.
3. Osebno odgovornost osebja do SATCEN urejajo s tem povezane določbe, ki se uporabljajo za osebje SATCEN.

Člen 15

Varstvo tajnih podatkov EU

1. SATCEN uporablja Sklep Sveta 2013/488/EU ⁽¹⁾.
2. V svojih odnosih s SATCEN in v zvezi z njegovimi proizvodi in storitvami, tretje države, ki so se strinjale z določbami iz Priloge o pridružitvi k dejavnostim SATCEN, v okviru izmenjave pisem s SATCEN, potrdijo, da uporabljajo varnostna načela in minimalne standarde, določene v Sklepu 2013/488/EU, ter tiste, ki so določeni s strani možnih ponudnikov tajnih podatkov.

Člen 16

Dostop do dokumentov

Upravni odbor na predlog direktorja sprejme pravila o dostopu javnosti do dokumentov SATCEN, pri čemer upošteva načela in omejitve, ki jih določa Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.

Člen 17

Položaj Danske

1. Danski član upravnega odbora sodeluje pri delu odbora ob polnem upoštevanju člena 5 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU.

Danska lahko zahtevke, ki niso obrambnega pomena, naslovi na visokega predstavnika v skladu s členom 2(2)(i) tega sklepa.

2. Proizvodi in storitve, ki so rezultat izvajanja nalog SATCEN iz člena 2, so Danski na voljo pod enakimi pogoji kakor drugim državam članicam, razen zahtevkov, ki so obrambnega pomena v skladu s členom 2(2), in iz njih izhajajočih proizvodov.
3. Danska ima pravico do napotitve osebja SATCEN v skladu s členom 8.

Člen 18

Sodelovanje pri drugih dejavnostih Unije

1. SATCEN lahko vzpostavi delovne odnose in sodelovanje s Komisijo in agencijami ali organi Unije, da bi v največji možni meri izboljšali sinergije in komplementarnost z drugimi dejavnostmi Unije, ki vplivajo na naloge SATCEN in za katere so dejavnosti SATCEN pomembne, zlasti na področju vesolja in varnosti.
2. V okviru takšnega sodelovanja in po odobritvi upravnega odbora, se lahko SATCEN med drugim povezuje, izmenjuje strokovno znanje in nasvete, prispeva k ustreznim programom in projektom Unije, prejema prispevke iz ustreznih programov in projektov Unije ter daje na voljo proizvode v skladu s členom 2(2)(i).
3. V okviru poglobitve takšnega sodelovanja lahko SATCEN sklepa upravne dogovore s Komisijo, ustreznimi agencijami in organi Unije ali državami članicami. Upravni odbor pooblasti direktorja za pogajanja o takšnih upravnih dogovorih in mu glede tega posreduje smernice. Med pogajanjem se posvetuje z upravnim odborom. Vsak tak dogovor sklene SATCEN po njegovi odobritvi s strani upravnega odbora.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2013/488/EU z dne 23. septembra 2013 o varnostnih predpisih za varovanje tajnih podatkov EU (UL L 274, 15.10.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 v zvezi z dostopom javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

*Člen 19***Sodelovanje z institucijami držav članic**

Na predlog visokega predstavnika ali države članice in po odobritvi s strani upravnega odbora, lahko SATCEN vzpostavi delovne odnose in sodelovanje z institucijami držav članic na področju veselja in varnosti, ki vplivajo na naloge SATCEN in za katere so dejavnosti tega centra pomembne.

*Člen 20***Sodelovanje s tretjimi državami, organizacijami in subjekti**

1. Pri izvajanju svojih nalog lahko SATCEN vzpostavi delovne odnose in sodelovanje s tretjimi državami, organizacijami ali subjekti. V ta namen lahko sklepa upravne dogovore s pristojnimi organi tretjih držav, mednarodnih organizacij ali subjektov.
2. Upravni odbor pooblasti direktorja za pogajanja o takšnih upravnih dogovorih in mu glede tega posreduje smernice. Med pogajanjem se posvetuje z upravnim odborom. Vsak tak upravni dogovor sklene SATCEN po odobritvi Sveta, podpiše pa jih direktor.
3. Članice Nata, ki niso članice EU, in druge države kandidatke za pristop k Uniji se lahko glede na vsak primer posebej udeležujejo dejavnosti SATCEN v skladu s členom 4 tega sklepa in določbami iz Priloge.

*Člen 21***Varstvo podatkov**

Na predlog direktorja upravni odbor sprejme izvedbena pravila v zvezi z Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

*Člen 22***Poročanje**

Visoki predstavnik do 31. julija 2019 Svetu predstavi poročilo o delovanju SATCEN, ki so mu po potrebi priložena priporočila za njegov nadaljnji razvoj.

*Člen 23***Upravne naloge po razpustitvi ZEU**

1. Po razpustitvi ZEU, SATCEN v imenu Belgije, Nemčije, Grčije, Španije, Francije, Italije, Luksemburga, Nizozemske, Portugalske in Združenega kraljestva (v nadaljnjem besedilu: deset držav članic) opravlja naslednje preostale upravne naloge ZEU:
 - (a) upravljanje pokojnin nekdanjega osebja ZEU;
 - (b) upravljanje zdravstvenega zavarovanja upokojenega nekdanjega osebja ZEU;
 - (c) upravljanje socialnega načrta ZEU;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

- (d) upravljanje vseh sporov med ZEU in katerim koli članom njegovega nekdanjega osebja ter izvajanje odločitev odbora ZEU za reševanje sporov ali pristojnega sodišča;
- (e) pomoč desetim državam članicam v zvezi s preostalimi in drugimi upravnimi nalogami, vključno z likvidacijo sredstev ZEU.

2. Upravljanje pokojnin nekdanjega osebja ZEU:

- (a) se izvaja v skladu z veljavno pokojninsko shemo ZEU na dan 30. junija 2011, ki jo lahko odbor iz odstavka 7 spremeni v okviru koordiniranih organizacij;
- (b) upravlja specializirani organ, organizacija ali finančna institucija, ki jo potrdi odbor iz odstavka 7 na predlog direktorja SATCEN.

Vsi spori v zvezi s temi pokojninami in nekdanjim osebjem ZEU se rešujejo v skladu z odstavkom 5.

3. Upravljanje zdravstvenega zavarovanja upokojenega nekdanjega osebja ZEU se izvaja v skladu s kadrovskimi predpisi ZEU, ki so bili veljavni 30. junija 2011 in nato spremenjeni s strani odbora iz odstavka 7.

4. Upravljanje socialnega načrta ZEU se izvaja v skladu s socialnim načrtom, ki ga je ZEU sprejela 22. oktobra 2010. Ta načrt je prav tako skladen z vsemi naknadnimi zavezujočimi odločitvami pristojnega organa za reševanje sporov in vsemi sklepi, ki jih je ZEU ali odbor iz odstavka 7 sprejel za izvajanje takih odločitev.

5. Vsi spori v zvezi z nekdanjim osebjem ZEU, ki so posledica izvajanja preostalih nalog ZEU, se rešujejo po postopku za reševanje sporov, določenem v kadrovskih predpisih ZEU, ki so bili veljavni na dan 30. junija 2011 in nato spremenjeni s strani odbora iz odstavka 7.

Status nekdanjega osebja ZEU se ureja v skladu s kadrovskimi predpisi ZEU, ki so veljali na dan 30. junija 2011 in so bili nato spremenjeni s strani odbora iz odstavka 7, in vsemi javnimi sklepi, vključno s socialnim načrtom ZEU.

6. Pomoč desetim državam članicam vključuje upravljanje tekočih zadev in katerekoli pravne ali finančne zadeve zaradi razpustitve ZEU in se opravlja pod vodstvom odbora iz odstavka 7.

7. Odbor, ki ga sestavljajo predstavniki desetih držav članic, soglasno sprejme vse potrebne odločitve v zvezi z nalogami iz tega člena, vključno z odločitvami odbora iz tega člena. Odbor v tej sestavi odloča o načinu predsedovanja s strani enega njegovega člana. Direktor SATCEN ali predstavnik direktorja se po potrebi udeležuje sestankov odbora v tej sestavi. Predsednik skliče odbor najmanj enkrat letno ali na zahtevo najmanj treh njegovih članov. Na ravni strokovnjakov se lahko za obravnavo posebnih tem ali vprašanj skličejo *ad hoc* sestanki odbora. Odločitve odbora se lahko sprejmejo po pisnem postopku.

8. SATCEN zaposli osebje, potrebno za opravljanje nalog, navedenih v odstavku 1. Če katera od desetih držav članic v ta namen predlaga napotitev določene osebe, se ta oseba zaposli. V nasprotnem primeru, ali če se potrebna delovna mesta ne morejo zapolniti z napotitvijo, se zaposli potrebno osebje. Uporabljajo se kadrovski predpisi SATCEN, ob upoštevanju tega člena.

9. Vse postavke odhodkov zaradi izvajanja tega člena in prihodki, povezani z njim, so del proračuna, ki je ločen od proračuna SATCEN. Ta proračun se pripravi za vsako finančno leto, ki ustreza koledarskemu letu, sprejme pa ga odbor iz odstavka 7, ki odloča na predlog direktorja SATCEN, in sicer do 30. novembra vsakega leta. Prihodki in odhodki, prikazani v navedenem proračunu, so uravnoteženi. Navedeni proračun vključuje seznam osebja, zaposlenega v skladu z odstavkom 8. Prihodke tvorijo prispevki desetih držav članic, ki so določeni v skladu s pravili, ki se uporabljajo za njihove prispevke za ZEU, kot so veljala na dan 30. junija 2011, ter razni prihodki.

Odbor iz odstavka 7 sprejme podrobna finančna pravila, ki so ločena od pravil SATCEN, v katerih zlasti določi postopek za oblikovanje in izvajanje proračuna iz prvega pododstavka tega odstavka.

10. Začetni sklad v znesku 5,3 milijonov EUR, ki ga zagotovi deset držav članic, predstavlja dodatno jamstvo za razpoložljivost finančnih virov za izvajanje preostalih upravnih nalog ZEU iz tega člena, zlasti v zvezi s pokojninskimi pravicami.

Člen 24

Preklic

Skupni ukrep 2001/555/SZVP se razveljavi.

Člen 25

Začetek veljavnosti

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 26. junija 2014

Za Svet
Predsednik
E. VENIZELOS

PRILOGA I

DOLOČBE O PRIDRUŽITVI TRETJIH DRŽAV K DEJAVNOSTIM SATCEN

Člen 1

Namen

Te določbe določajo obseg in podrobna pravila o udeležbi tretjih držav v dejavnostih centra.

Člen 2

Področje uporabe

Tretje države, navedene v členu 20(3) tega sklepa, so upravičene do:

- (a) predložitve nacionalnih zahtevkov za analizo slikovnih posnetkov, ki jo izvede SATCEN;
- (b) predlaganja kandidatov, ki se kot slikovni analitiki začasno napotijo v SATCEN;
- (c) dostopa do proizvodov in storitev SATCEN v skladu s členom 5 teh določb.

Člen 3

Zahtevki

1. Tretje države lahko visokemu predstavniku v skladu s členom 2(2)(ii) tega sklepa predložijo vse zahtevke za analizo slikovnih posnetkov, ki jih izvede SATCEN.
2. Visoki predstavnik SATCEN naloži ustrezne naloge v skladu s členom 3 tega sklepa, če zmogljivosti SATCEN to omogočajo.
3. Tretje države vsakemu zahtevku po potrebi priložijo dodatne podatke ter SATCEN povrnejo stroške v skladu s členom 10(4) tega sklepa in pravili o povračilu stroškov, ki so določena v finančnih pravilih SATCEN. Tretje države navedejo, ali bi morali biti zahtevki za storitve in/ali proizvodi dani na voljo drugim tretjim državam in mednarodnim organizacijam.

Člen 4

Napotitev strokovnjakov

1. Tretje države imajo pravico, da SATCEN predlagajo kandidate, ki se kot strokovnjaki začasno napotijo, da bi se seznanili z njegovim delovanjem.
2. Kandidature se upoštevajo glede na razpoložljivost prostih mest.
3. Trajanje napotitve se določi na predlog direktorja SATCEN in je odvisno od zmogljivosti SATCEN. Pri tem se upošteva načelo najširše možne rotacije kandidatov iz zainteresiranih tretjih držav.
4. Kandidati so izkušeni strokovnjaki z zadostnimi poklicnimi kvalifikacijami. Napoteni strokovnjaki običajno sodelujejo pri takih operativnih dejavnostih SATCEN, kjer se uporabljajo komercialni posnetki.
5. Strokovnjaki iz tretjih držav upoštevajo Sklep 2013/488/EU in se zavežejo k spoštovanju zaupnosti SATCEN.

6. Tretje države krijejo plačo svojih napotenih strokovnjakov in vse pripadajoče stroške, kot so nadomestila, socialni prispevki, stroški namestitve in potovanja, ter vse dodatne stroške v proračun SATCEN, kot je določeno v podrobnih pravilih iz odstavka 8.
7. Izdatki za službena potovanja, ki so del dejavnosti napotenega slikovnega analitika iz tretjih držav v SATCEN, se plačajo iz proračuna SATCEN.
8. Podrobna pravila o napotitvah določi direktor SATCEN.

Člen 5

Razpoložljivost proizvodov SATCEN

1. Visoki predstavnik obvesti tretje države, ko so proizvodi, za katere je bil vložen zahtevek v skladu s členom 2 tega sklepa, na voljo v ESZD.
2. Zahtevki in proizvodi v skladu s členom 2(1) tega sklepa se tretjim državam dajo na voljo, kadar visoki predstavnik meni, da je to pomembno za dialog, posvetovanje in sodelovanje med temi državami in Unijo na področju SVOP.
3. Zahtevki in proizvodi SATCEN v skladu s členom 2(2) tega sklepa so tretjim državam na voljo glede na odločitev strani, ki je podala zahtevek.

Člen 6

Posvetovalni odbor

1. Ustanovi se posvetovalni odbor, ki mu predseduje direktor SATCEN ali njegov zastopnik in je sestavljen iz predstavnikov upravnega odbora ter predstavnikov tretjih držav, ki so sprejele določbe iz te priloge. Posvetovalni odbor se lahko sestaja v različnih sestavah.
2. Posvetovalni odbor obravnava zadeve splošnega interesa, ki spadajo v področje uporabe določb iz te priloge.
3. Posvetovalni odbor skliče predsednik na lastno pobudo ali na zahtevo vsaj ene tretjine članov.

Člen 7

Začetek veljavnosti

1. Določbe iz te priloge začnejo učinkovati v posamezni tretji državi prvi dan meseca, ki sledi uradnemu obvestilu pristojnega organa tretje države visokemu predstavniku o sprejetju pogojev iz teh določb.
 2. Tretja država o svoji odločitvi, da ne bo več uporabljala teh določb, uradno obvesti visokega predstavnika vsaj en mesec preden navedeni sklep začne učinkovati.
-

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE**z dne 25. junija 2014****o omejitvi dovoljenj za biocidne pripravke, ki vsebujejo IPBC, ki jih je Nemčija priglasila v skladu z Direktivo 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta***(notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 4167)***(Besedilo velja za EGP)****(2014/402/EU)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov ⁽¹⁾ ter zlasti člena 36(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Priloga I k Direktivi 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ vsebuje seznam aktivnih snovi, odobrenih na ravni Unije za uporabo v biocidnih pripravkih. Z Direktivo Komisije 2008/79/ES ⁽³⁾ je bila na seznam dodana aktivna snov IPBC za uporabo v 8. vrsti izdelkov, pripravkih za zaščito lesa, kot je opredeljena v Prilogi V k Direktivi 98/8/ES. V skladu s členom 86 Uredbe (EU) št. 528/2012 je torej IPBC odobrena aktivna snov, vključena v seznam iz člena 9(2) navedene uredbe.
- (2) Združeno kraljestvo je dovolilo pripravke, ki vsebujejo IPBC, za industrijsko in poklicno uporabo na lesu z avtomatiziranim namakanjem s potopitvijo v posodo za namakanje, ki vsebuje pripravek za zaščito lesa. Dovoljenja so nato medsebojno priznale druge države članice.
- (3) Nemški pristojni organ za biocidne pripravke je za nekatere od navedenih pripravkov (v nadaljnjem besedilu: sporni pripravki) prejel zahteve za medsebojno priznanje dovoljenj v skladu s členom 4(1) Direktive 98/8/ES. Sporni pripravki so naštet v Prilogi k temu sklepu.
- (4) Nemčija je 4. oktobra 2012 in 6. novembra 2012 uradno obvestila Komisijo, druge države članice in vlagatelja o svojem predlogu za omejitev dovoljenj za sporne pripravke v skladu s členom 4(4) Direktive 98/8/ES. Predlagala je, da se pripravkom za avtomatizirano namakanje ne izda dovoljenja, saj je menila, da pripravki ne bodo izpolnjevali zahtev iz člena 5(1) Direktive 98/8/ES glede učinkov na zdravje človeka v takšnih okoliščinah. Kot je razvidno iz uradnih obvestil, je Nemčija izrazila pomisleke v zvezi z izpostavljenostjo kože poklicnih uporabnikov IPBC, kadar se pripravki nanašajo z avtomatiziranim namakanjem. Navedeni pomisleki so zlasti pomembni za Nemčijo, kjer naj bi bila v velikem delu objektov, ki uporabljajo to metodo nanašanja, stopnja avtomatizacije še vedno zelo nizka, zaradi česar obstaja velika verjetnost, da bodo obdelan les ali kontaminirane površine prišli v stik s kožo.
- (5) Komisija je za vsako priključitev pozvala druge države članice in vlagatelje, naj v 90 dneh predložijo pisne pripombe v skladu s členom 27(1) Direktive 98/8/ES. Številne države članice in vlagatelji so v navedenem roku predložili svoje pripombe. O priključitvah so Komisija, pristojni organi držav članic za biocidne pripravke in po potrebi vlagatelji razpravljali tudi na sestankih Skupine za poenostavitev medsebojnega priznavanja in izdajo dovoljenj za pripravke ter koordinacijske skupine iz člena 35 Uredbe (EU) št. 528/2012.

⁽¹⁾ UL L 167, 27.6.2012, str. 1.⁽²⁾ Direktiva 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet (UL L 123, 24.4.1998, str. 1).⁽³⁾ Direktiva Komisije 2008/79/ES z dne 28. julija 2008 o spremembi Direktive 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta za vključitev IPBC kot aktivne snovi v Prilogo I k Direktivi (UL L 200, 29.7.2008, str. 12).

- (6) Na podlagi navedenih razprav in prejetih pripomb je bilo ugotovljeno, da bi bilo treba obstoječe modele za oceno izpostavljenosti človeka pri postopkih namakanja prilagoditi. Prilagojene modele za oceno izpostavljenosti poklicnih uporabnikov, ki se ukvarjajo z industrijsko obdelavo lesa s popolnoma avtomatiziranim namakanjem, je razvila strokovna skupina za izpostavljenost človeka, katere mnenje je bilo sprejeto na tehničnem sestanku o biocidih od 16. do 20. septembra 2013 ⁽¹⁾. Prilagojeni modeli kažejo, da se, kadar se sporni pripravki uporabljajo v popolnoma avtomatiziranih postopkih, ne pričakuje, da bi imela izpostavljenost poklicnih uporabnikov IPBC nesprejemljive učinke na zdravje človeka v smislu člena 5(1) Direktive 98/8/ES.
- (7) Zato bi bilo treba sporne pripravke odobriti, če se na etiketi objavijo navodila, ki uporabo omejujejo na popolnoma avtomatizirano namakanje.
- (8) Uredba (EU) št. 528/2012 se za sporne pripravke uporablja v skladu z določbami člena 92(2) navedene uredbe. Ker je pravna podlaga tega sklepa člen 36(3) navedene uredbe, bi moral biti ta sklep naslovljen na vse države članice v skladu s členom 36(4) Uredbe (EU) št. 528/2012.
- (9) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za biocidne pripravke –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Predlog Nemčije, da se biocidnim pripravkom za avtomatizirano namakanje iz Priloge ne izda dovoljenje, se zavrne.

Člen 2

Dovoljenja za biocidne pripravke iz Priloge vključujejo pogoj, da mora etiketa pripravka vsebovati naslednja navodila:

„Pripravek (vstaviti ime pripravka) se lahko uporablja samo v popolnoma avtomatiziranih postopkih namakanja, pri katerih so vse faze postopka obdelave in sušenja mehanizirane in ni ročnega ravnanja, tudi kadar se obdelani predmeti prek posode za namakanje prenesejo v prostor za odcejanje/sušenje in skladiščenje (če njihova površina ni suha že pred skladiščenjem). Po potrebi je treba lesene predmete, ki so obdelujejo, popolnoma zaščititi (npr. z elastičnimi pasovi ali pripravami za spajanje) pred obdelavo ali med postopkom namakanja in se z njimi ne sme ročno ravnati, dokler njihova površina ni suha.“

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 25. junija 2014

Za Komisijo
Janez POTOČNIK
Član Komisije

⁽¹⁾ Na voljo na: http://echa.europa.eu/documents/10162/19680902/heeg_opinion_18_fully_automated_dipping_en.pdf.

PRILOGA

Biocidni pripravki iz členov 1 in 2 tega sklepa vključujejo biocidne pripravke iz spodnje razpredelnice, označene s sklicno številko zahtevka v registru biocidnih pripravkov, ter tudi vse pripravke, ki jih zadeva zahtevki za medsebojno priznanje dovoljenj za te pripravke:

2010/7969/7206/UK/AA/8794	2010/7969/7232/UK/AA/8805	2010/8209/8150/UK/AA/10438
2010/7969/7206/UK/AA/9165	2010/7969/7232/UK/AA/9172	
2010/7969/7226/UK/AA/8795	2010/7969/7233/UK/AA/8806	
2010/7969/7226/UK/AA/9166	2010/7969/7233/UK/AA/9173	
2010/7969/7227/UK/AA/8796	2010/7969/7234/UK/AA/8807	
2010/7969/7227/UK/AA/9167	2010/7969/7234/UK/AA/9174	
2010/7969/7228/UK/AA/8797	2010/7969/7759/UK/AA/8808	
2010/7969/7228/UK/AA/9168	2010/7969/7786/UK/AA/8825	
2010/7969/7229/UK/AA/8798	2010/7969/7786/UK/AA/9176	
2010/7969/7229/UK/AA/9169	2010/7969/7787/UK/AA/8826	
2010/7969/7230/UK/AA/8799	2010/7969/7787/UK/AA/9177	
2010/7969/7230/UK/AA/9170	2010/7969/7788/UK/AA/8827	
2010/7969/7231/UK/AA/8800	2010/7969/7788/UK/AA/9175	
2010/7969/7231/UK/AA/9171	2010/1349/8153/UK/AA/10515	

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL